

Universitätsbibliothek Wuppertal

Lukianu Hapanta

Lucianus <Samosatensis>

Basileae, 1619

Dialogi meretricii

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1546](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1546)

hémiffichio Homericæ Iliad. 4. τὸν πολυκαρὸς ἀρεῖα χθών, id est, Tellus ipsa mihi tunc ampla debiscat. in Cæterum admirandus.] Hoc fortasse turpe & inuerecundum, petulans & obscœnum tunc etiam, scis & hodie: quia in loco publico & in conspectu aliorum aut præsentium, aut præterentium fieret.

ἙΤΑΙΡΙΚΟΙ ΔΙΑ

DIALOGI MÆ-

λογοί.

reticij.

Iacobo Micyllo interprete.

ARGUMENTVM.

VT in superioribus dialogis, breuioribus quidem illis, Lucianus cum superiorum tum inferiorum res irideret, sumpta, ut videtur, occasione partim ex Homero, & ceteris epicis, partim ex Trægœdiarum quoq; scriptoribus: ita in hisce meretricum colloquijs, mulierum quoque vitia, amores, variamque lasciuam persequitur, idque accepta eius rei occasione atque materia ex Menandro, & eius gratis comœdis. Eadem enim & illic argumenta tractata esse, ex Latinorum, Terentij ac Plauti conuersionibus coniecturam facere licet. Quod si autem in re non vsque ad eò graui aut periculosa etiam diuinare licet, videtur Lucianus exercitandi quoque gratia huiusmodi lusitasse, quippe qui ijs quibus aliquando rhetoricam tum alibi, tum in Gallia quoque professus est, huiusmodi quasi exempla quædam proposita voluerit. Ita enim accuratè hic vbique Atticam elegantiam ac proprietatem custodiuit, ut prorsus ad imitationem hæc composuisse videatur. Neque verò hoc loco crimini nobis verterit quispiam, quasi meretricia hæc, & infanda etiam nonnulla, Latina facta iuentuti legenda proponamus. Nam præterquam quòd suscepto operi seruiendum fuit, etiam illud defendere nos debet, quòd ex sapientioribus quoq; dixisse quidam fertur: Mala cognoscenda esse, non ut faciamus, sed ut facilius cuitemus.

Γ Λ Γ.

ΓΛΥΚΕΡΑ ΚΑΙ
Θαίς.

GLYCERÆ ET
Thais.

GLYCERA.

Ομ σρατιώτῳ
Θαί, ἡ Ακαρ-
νάνα, ὅς πάλα
μὲν Αβρότονον

Ilitem istum,
Thais, Acar-
nanē, qui du-
dum quidem

ἔχει, μετὰ ταῦτα δὲ ἠράδῃ ἐς
μοῦ, τὸν ὑπάρυφον λέγω, ἡ
ἐν τῷ χαμῦδι, οἶδα αὐτὸν,
ἢ ἐπιλήσσει τὸν ἄνδρα πορ;
Θα. οὐκ, ἀλλὰ οἶδα, ὃ Γλυ-
κείον, ἢ σωῖται μετ' ἡμῶν
πείρουσιν ἐν τοῖς ἀλώοις. τι ἄ
τῆτο; ἰφάετ' γάρ τι περὶ αὐ-
τῷ διηγήσασθαι. Γλυ. Γοργόνα
αὐτὸν, ἢ παμπύνη ὅφιν ἢ
θλοκοῦσα ἐν, ἀπίσασιν ἀπὶ
ἐμὲ ἡπαγαῶσα. Θα. καὶ νῦν
σοι μὲν ἕκαστος ὁ πρόσσι, Γορ-
γόναρ δὲ ἕταρραρ ποιόινται;
Γλυ. ναὶ ὦ Θαί, ἢ τὸ πρᾶγμα
οὐ μετρίως μοῦ ἤψαθ. Θα.
πικρὸν μὲν ὃ Γλυκείον, ἢ
ἀδύνητον δὲ, ἀλλὰ ἕως ὅδε γί-
γνῶσθαι ὑφ' ἡμῶν τῶν ἕτα-
ρῶν. ἔκωμ' ἢ ὅτι ἀνιᾶσθαι

Abrotanum habebat, post
autem me amavit, purpuras
tū istum dico, nos tunc ipsum,
an oblita es hominis? TH.
Quid ni nossem; Glyceriū?
nam ὅ potavit nobiscum sit
periori anno in festis Arua-
libus. Sed quid istud? vidē-
ris enim nescio quid de illō
narratura esse. GL. Gor-
gona ipsum, scelestissima is-
ta, que se amica esse meam
simulabat, subductum ver-
bis à me abstraxit. THA.
Et nunc tibi quidem ille am-
plius non conuersatur, Gor-
gonam autem amicam sibi
paravit? GLY. Ita est, ὃ
Thais: atq; hæc res non meo
diocriter dolore me afficit.

THA. Malum quidem hoc est, Glycerium: haudquaquam
nouum aut mirum tamen, sed consuetum adeo, ac
ferri à nobis meretricibus solitum. Proinde neque morore
affici

ἄρα, ὅτι μὲ μπεδοῦ τῆ Γορ-
 γόνῃ δὲ γὰρ οἱ Ἀβρότονον ἐπ'
 αὐτῷ πρότερον ἐμίμψατο, καὶ
 τοὶ φίλοι ἦσαν ἀτὰρ ἐκείνο θαν-
 μάσω, τίς ἢ ἐπὶ νύκτωρ αὐτῆς ὁ-
 σρατιώτης οὗτος, ἐν τῶς εἰ μὴ
 παντάπασιν τυφλὸς εἴη, ὅς
 ἐξ ἰωράκῃ τὰς μὴ τείχας αὐ-
 τῶν ἀρσῆς ἔχουσα καὶ ἰππο-
 λὸν τὸ μὲτ' ἑὸν ἀπηγμύσας τὰ
 χάλη δὲ, περὶ δὲ τὴν νύκτιν αὐ-
 καὶ πρᾶξι καὶ ληπὶς, καὶ ἐπι-
 σήμοι ἐν αὐτῷ αἰ φησὶν, καὶ
 ὅς μακρὰ ἐν μόνον, ὁ μὲν κῆ-
 εἰ καὶ ὀρθῶ, καὶ μηδὲ πᾶ-
 νοῖ παρὰ γόρ. Γλυ. οἱα γὰρ,
 ὁ θαί, ὡ κάμα ἡρῶσαι τὸν
 Ἀκάρνανα; ἐκοίδια, ὡς φαρ-
 μακὸς ἢ χρυσάειον, ἢ μήτηρ
 αὐτῆς. Θεσσαλάς τινος ὁ δὲ
 ἐπιπέφυη, καὶ τὴν σελῶν
 κατάγασα; φασὶ δὲ αὐτῶν καὶ
 ὡς τῶν ἑνὸς, ἐκείνη ἐξέ-
 μνη τὸν ἄνθρωπον, ὡς ἔμ-
 τῶν φαρμάκων ἐγχεῖσθαι καὶ
 νῦν τρυφῶσιν αὐτῶν. Θα.
 καὶ σὺ, ὁ Γλυκείον, ἄπορ κν-
 γέσας, τοῦτον δὲ χάρμα ἔα.
 vertit hominem, pharmaco quodam ei temperato, ac bibere
 dato: & nunc vindemiant ipsam. T H A. Tu quoque Glycea-
 rium, alium aliquem vindemiabis, ipsum autem valere sine.

affici nimium decet, neque
 accusare Gorgonam. Neque
 enim tibi Abrotanum ob hoc
 prius succensuit, quanquam
 amica inter vos eratis. Crea-
 terum illud miror, quidnam
 adeo laudet in ea miles iste,
 nisi si omnino caecus est, qui
 non viderit capillitium il-
 lam tarium habere, & in
 multam usque frontem de-
 ductum: deinde & labia li-
 uida, atque emortua, col-
 lum autem exile, & extan-
 tes in eo venas, longumque na-
 sum. Unum solum habet,
 quod procera est, & recta,
 & ridet admodum illece-
 brosum quiddam. GL. An
 tu putas, o Thais, propter
 pulchritudinem amasse il-
 lam Acarnanem? an nescis
 quod venefica est Chrysa-
 rium, mater illius, a Thessa-
 las nescio quas incantationes
 sciens, ac luna deducens? A-
 iunt autem ipsam volare quod
 noctu illa igitur in insaniam

GILBERTI COGNATI
ANNOTATIONES.

a THESSALAS incantationes.] *Thessala* gens præter
cæteras veneficij nomine notata est: id quod ex innumeris scri-
ptoribus liquet. *Thessala* quoque veneficam & præstigiaticam
significat plerumque. vnde Menæder *Thessalam* cognominavit
fabulam complexam, ambages feminarum, lunam detrahentis.
Eidem Luciano Θεσσαλάων ὄψαι, & Horatio vox *Thessala*, &
Thessala portenta, magicum murmur & cantiones sunt. Eam
superstitionem in *Thessalos* à *Medea* profectam existimant, quæ
illac cum fugeret, scriniolum magicis herbis plenum deiecit: eaq;
spersa suppullulasse, Suidas in vocabulo Θεσσαλῶν γυνῶν anno-
tat. Lucanus in *Thessalia* solium, venenorum ferax, herbasq; no-
centes procreans, id confers.

MYRTION, ΠΑΜ-
ΦΙΛΩΝ & Δορίς.

MYRTIVM, ΠΑΜ-
philus, & Doris.

MYRTIVM.

Γ Αμᾶς, ὦ Πάμφιλι, τὴν
Φίλωνος τῆ ναυκλῆς
ρου θυγατέρα; καὶ ἡ-
δύσε γυγαμικῆς φασίον. οἱ
τοσοῦτοι δ' ὄφροι, οὗς ἄμο-
σας, καὶ τὰ δάκρυα ἐν ἀκα-
ρῆ πάντα οἴχεται, καὶ ἐπιπέ-
λησαι Μυρτίου νύ, καὶ ταῦ-
τα, ὦ Πάμφιλι, ὁπότε κνας
μῦθα ὄδδον ἡδύ τοῦτο
ζουῖ καὶ μόνον ἐπιάμω τῆ
σῆ ἔρωτος, ὅτι μου τηλικαῦ-
τὴν πεποίησας τὴν γαστέρα,
καὶ

D Vcine, Pamphile,
Philonis naucleri i-
stius filiam? Iam es
nim vxorem duxisse te aiunt.
Tot autem iuramenta quæ
iurasti, & lachrymæ istæ,
breui adeò momento omnia
euauerunt? nunc Myrtij
oblitus prorsum es? idq; etiã
Pamphile, cum ostendit iam
mensẽ ex te prægnans sim?
Quippe hoc vel solum ex
tuo amore consecuta sum, &
michi tantũ impleuisti venterũ,

καὶ μὲν μὴ μὲν ποδοπο-
 ρῶν δὲ σὺ, πρᾶγμα ἰταίρα
 βαρότορον· οὐ γὰρ ἐκθύσω τὸ
 τιχθεῖν, καὶ μάστιξ, ἢ ἄρρηκ-
 ῆνοιο, ἀλλὰ Πάμφιλον ὄνο-
 μάσασα, ἐγὼ μὲν ἔξω παρα-
 μύθιον τῶ ἔρωτος, σοὶ δὲ ὄνα-
 λία σοι πεσιθῶν ἐκένθη,
 ὡς ἄπιστος γένησθαι περὶ τῶ
 ἀθλιαρ αὐτῆ μητέρα, γαμῆς
 δὲ οὐ καλῶ παρθένον· εἶδον
 γὰρ αὐτῶ ἐναγχοῦς ἐν τοῖς θεο-
 μοφοίοις μὲν τῆς μητρὸς,
 οὐδέ ποτε εἰδῆσα, ὅτι δὲ αὐτῶ
 οὐκ ἔτι ὄψομαι Πάμφιλον, καὶ
 σὺ δὲ οὐδὲ πρότερον ἴδου αὐ-
 τῶ, καὶ τὸ πρόσωπον, καὶ τοῦ-
 ὄφθαλμοῦς ἴδῃ, μὴ σὲ ἀνιά-
 τω, ἢ πάντων γλαυκῶν ἐχθρῶ-
 τῶν, μὴ δὲ ὅτι διάσποφοί εἰσι,
 καὶ ἰς ἀκίλως ὀρθῶσι μάλλον
 δὲ τὸν Φίλωνα ἰδρακας ἔπα-
 τίρα ἢ νύμφης, τὸ πρόσωπον
 οὐκ οἶδα, ὡς οὐδὲν ἔτι δὲ
 σὺ τῶ θυγατέρα ἴδῃ. Πάμ-
 ἔτι σου λυρόσης, ὃ Μύρτιον,
 ἀπόσομαι, πορθέως καὶ γά-
 μῶν νοκλητικῶν ἀνελιούσης

et me non ita multo post li-
 beros alere oportebit, rem
 meretrici grauisissimam. Ne-
 que enim exponam infantem,
 et maxime si masculus nas-
 scatur, sed Pamphilo ei no-
 mine imposto, ego quidem
 solamen quoddam amoris ha-
 bebo: tibi vero exprobrabit
 aliquando accedens ad te il-
 le, quod perfidus fueris in
 miseram ipsius matrem. Cæ-
 teum Pamphile, haudqua-
 quam formosam virginem
 ducis. Vidi enim nuper ipsam
 in Thesmophorijs unam cum
 matre, nondum etiam sciens
 quod propter ipsam Pam-
 philum visura amplius non
 essem. Proin tu quoque antea
 ipsam contemplare, faciemque
 et oculos ipsius vide, ne te
 postea diseruciet, quod ca-
 sios eos admodum habet: ne-
 que etiam quod distorti sunt
 et se mutuo aspiciunt. Imò
 verò Philonem vidisti, pa-
 trem puellæ. faciem igitur
 illius nosti: quare nihil amplius opus erit filiam quoque vide-
 re.

PAM. Adhuc, Myrtium, nugantem te audio, vir-
 gines, ac nuptias nescio quas nauticas commemorantem.

Bbbb Egón.

ἐγὼ δὲ ἢ συμμῶ τινα ἢ λα-
 λῶν ὑμῶν οἶλα, ἢ ὅτι Φί-
 λων ὁ Αλωπεκῆσφ, οἶμα ἔφ'
 ἱκανὸν ἄρα μὲν εἶ, θυγατέρα
 ὄπως ἔχῃ ἀράαν ἢ δὴ γάμος
 ἀν' οὐδὲ εἶναι ἔστιν οὐτ'
 τῷ πατρὶ. μὲνημαι γὰρ ὡς
 πρὸς τὴν ἐδικάσασθαι περὶ συμ-
 βολαίου ναυτικοῦ. τάρανδον
 γὰρ, οἶμα, ὁ φείλω τῷ πατρὶ
 οὐκ ἠέλην κτείνεμ, ὁ δὲ πα-
 ρὰ τοὺς ναυδοίκους ἀπύρα
 γιναι αὐτόν, καὶ μόνος ἐξέτινον
 αὐτὸ, εἰ δὲ ὄλω, ὡς ὁ πατὴρ ἐ-
 φασκεν. ἢ δὲ καὶ γὰρ μὲν ἴδ' ε-
 σκετό μοι, τί τὸ Δημόεβος
 γατέρα τῶν περυσίων ἱσθας
 Τηγεκότος ἀφ' ἑσ, καὶ ταῦτα πρὸς
 μητρὸς ἀνψία μ' οὐσαν, τῶν
 Φίλωνος ἐγὰρ ἄμ' οὐδ' ἴπό-
 θῃ ταῦτα ἠκούσας, ἢ σωτέ-
 θηκας αὐτὴν, ὧ Μύρτιον, καί
 νας τινὰς ἰηλοτυπίας σπια-
 μαχοῦσα; Μύρ. οὐκ ἔνδ' γὰρ
 μέεις, ὧ Πάμφιλι; Πάμ. μέμη-
 νας, ὧ Μύρτιον, ἢ ἰραπαλάδ.

Egōn' autem simam alia
 quam, aut formosam spon-
 sam novi? aut omnino quōd
 Philon Alopecensis (num
 enim opinor te dicere) hi-
 liam habet nubilem? At ne
 que patri amicus ille est.

Memini enim de paeio nau-
 tico non multo ante iunctio
 illum cum illo contendere.

Nam talentum, opinor, des-
 bens patri, exolucere nolebat.

Pater autem apud eos qui
 controuersias nauticas dis-
 ceptant, accusauit illum: a-
 deoq; agrè eum exoluit il-
 lud, imò neque totum, ut pa-
 ter dicebat. Quòd si autem
 uxorem ducere etiam decre-
 tum mihi esset, Demea scilicet
 filia relicta, eius qui su-
 periore anno exercitum du-
 xit, idē etiam cum conso-
 brina ea mihi sit, Philonis
 istam nescio quam uxorem
 ducerem? Tu verò vnde
 ista audisti? an fortè ipsa
 hoc effinxisti, nouas quas

dam zelotypias meditando, & cum ijs perinde ut cum umbris
 nequequam digladiando? MYR. Proinde uxorem, Pam-
 phile, non duces? PA. Insanis, Myrtiū, aut certè temulenta es.

Atqui

ἑαὶ τοὶ χθεις οὐ πῶνον ἰμυθὺς
 ὠμῶν. ΜΥΡ. ἡ Δωρίς αὐτῆ ἔ
 λυπησέ με· παρεθέσα γὰρ ὡς
 ἔρια ἀνύσαιτό μοι ἐπιτῶν γα
 εἶρα, καὶ ὄξωλο τῆ λοχία ὡς
 ἔπερ ἰμῶ, Λισβίαν, ἔφη, ἰντυ
 χῶσαν αὐτῆ, μάλλον δὲ σὺ αὐ
 τῶ, ὦ Δωρί, λίγυ ἄπρ ἀκίκο
 ας, ἔγγυ μὴ ἰλάσω αὐτά. Δω.
 ἀπ' ἐπιπιδάτω, ὦ Λισβοίνα,
 ἔτι ἰψώσα μω· ἐπὶ γὰρ κα
 τὰ τὸ πρυτανῆον ἐγγόμελυ,
 ἰντυχέ μοι ἡ Λισβία μεδίῳ
 σα, καὶ φησὴν, ὀέρσῃς ὑμῶν
 ὁ Πάμφιλος γαμῆ τῶ Φί
 λωνος θυγατέρα. ἂ δ' ἀπι
 σοίλω, ἡξίου με παρακύψας
 σαρ ἰστόν στυπὸν ἰμῶν,
 ἰδῆν πάντα κατ' ἰσιμύσια, καὶ
 ἀοληγείδας, καὶ θόρυβον, καὶ ὑ
 μύσιον ἔδουτάς τινας. Πά
 τίδρ, παρῆνψας, ὦ Δωρί,
 Δω, καὶ μάλα, καὶ εἶδον ἄπαν
 τα ὡς ἔφη. Πά, μανθάνω τῶν
 ἀνάτων, ὅτι πάντα ἡ Λισβία,
 Δωρί, πῆς αἰ ἰψώσαλο, καὶ σὺ
 τῆλυθῆ ἀπ' ἡγυλλας Μορτίος.
 πῶλυ μάτῶν γα ἰσπράχθῃτε
 οὔτε

tibi Dori, mentita Lesbica est, & tu vera Myrtio quoque
 renunciasti, nisi quod metu frustra amba territa estis.

Atqui heri non ita multum
 inebriati fuimus. MYRT.
 Doris hæc merore isto affe
 cit me. Nam cum forte mis
 sa esset ut lanas coemeret
 mihi ad ventrem, & vota pro
 me faceret, Lesbia ait fore
 convenisse se. Quam potius
 ipsa huic, Dori narra que
 audieris, nisi tuta finxisti ea.
 DOR. At melè dispeream,
 hera, si quicquam mentita fui.
 Nam postquam eò loci ubi
 curia est, veneram, obuiam
 fit mihi fortè Lesbia, subri
 dens atq; ait: Amator vester
 Pamphilus uxorem ducit,
 Philonis filiam. Ac si crede
 re nollem, iussit ut in angu
 portum vestrū intrò aspice
 rem, ubi omnia corollis &
 feris ornata essent: præterea
 & tibicina, & tumultus, &
 qui Hymenæū canerent, non
 nulli. PAM. Quid igitur è
 aspexisti intrò? DOR. At
 que admodum, vidisq; omnia
 que illa dixit. PAM. Intel
 ligo errorem, neque omnia

οὐτε γὰρ παρ' ἡμῖν οἱ γάμοι.
 ἀλλὰ νῦν ἀνεμνήθην ἀκόσασ
 τῆς μητρὸς, ὅποτε χθὲς ἀνέ-
 σπριψα παρ' ὑμῶν ἔρχη γάρ,
 ὦ Πάμφιλι, ὁ μὲν ἡλικιώτης
 σοι Χαρμοίδης, ὁ τὸ γάτον
 Λεισάντης γὼς, γαμῆ ἡδὲ καὶ
 σαφρονῆ, σὺ δὲ μίχρη τι
 ἰτάραρα σάει; τοι ἄτ' αὐτὰ παρα-
 κῶων αὐτ', ἐς ὕπνον κατὰ χ-
 θλι, ἔτα ἔωθεν πρὸ πλοῦν ἀπ'
 τῆς οἰκίας, ὥστε οὐδὲν ἔδωκε
 ἄν η̄ Δωρίς ὑστέρων ἔιδεν ἢ δὲ
 ἀπιστῆς, αὐθις ἀπελθούσα, ὦ
 Δωρί ἀκείδωσι δὲ μὴ τὸν σε-
 νοπόρ, ἀλλὰ τὸν θυράν, πο-
 σίρα ἰσὶρ ἢ λατρεμμύνη ἴσα
 ρύσας γὰρ τὸν γάτον οὐκ.
 Μὲν ἀπίσασας, ὦ Πάμφιλι
 ἀπηξάμην γὰρ ἄν, ἔτι τοῖο
 ὦ γῆρ' ὦ Πάμ. ἀπ' οὐκ ἄν
 ἔγρητο, μὴ δ' ἄτω μανίην, ὡς
 ἐκλαθίσθαι Μυρτίς, καὶ ταῦ-
 τα, ἡδὲ μοι νοούσης
 παθίον.

na esse. MY. Seruisti me, Pamphile. Strangulassetem equi tē
 me, si quicquam tale factum fuisset. PA. At factum non est,
 neque ita insaniero ego, ut Myrui oblitus esse videar,
 praesertim iam vierum ex me
 scirentis.

Neq enim nuptia ille apud
 nos sunt sed in mentem nunc
 venit mihi quod ex matre
 audiui quando a vobis heri
 domum reuersus fui. Nam
 illa mihi, Pamphile, inquit
 tu, aequalis hic quidem tuus
 Charmides, vicini huius A-
 ristateni filius, uxorem iam
 ducit, & respicit. Tu vero
 quousq tandem cum amica
 consuetudinem habebis? Ta-
 lia ego tum audiens, per ne-
 gligentiam trans mittebam,
 atq; in somnum prolabebar.
 Demde manē exurgens, dor-
 mo statim exiui, ut nihil eo-
 rum sciam quae Doris postea
 vidit. Quòd si autem mihi
 non credis, denuò abies hinc
 Dori diligenter inspicie, non
 porticū, sed ianuam ipsam,
 vira coronis ac fertis exora
 nata sit. deprehendes enim
 non nostram illam, sed ticia

GILBERTI COGNATI
ANNOTATIONES.

[IN Thesmophotijs.] Thesmophoria, sacra Cereris, Cerealia à Latinis dicta. Ceverem enim Græci θεσμοφορον appellant, quasi legiferam: quo etiam epitheto à poetis insignitur. Virg. 4. Aen.

—mactant lectas de more bideates

Legiferæ Cereri—Ouid. 5. Metam.

Prima dedit leges: Cereris sunt omnia munus.
eo die captivi soluebantur vinculis. Hermog.

ΜΗΤΗΡ ΚΑΙ
Φίλινα.

MATER ET
Philinna.

MATER.

Μανυς, ὃ Φίλινα, ἢ τί ἔπαθον ἐν ὄξυμποσίῳ χθεις, ἦκε γὰρ παρ' ἐμὲ Δίφιλ' ἔαθε λακρύων, καὶ διηγέσατό μοι, ἃ ἔπαθον ὑπὸ σοῦ. μεμθύσασα γάρ σε, καὶ ἐς τὸ μίσησον ἀνασάσαν ὀργήσασα, αὐτῇ δὲ κἀκῶν ἔσθ' ἐκάλουντο, καὶ μετὰ τῶντα, φιλήσασα Λαμπρίαν τὸν ἐταῖρον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ ἐχρήπη ἐν σοι καταλιπούσασα αὐτόν, ἀπὸ λῆθ' ἕως τὸν Λαμπρίαν, καὶ περιβαλὲν ἑκάνον· ἑαυτὰρ δὲ ἀρπυγιάσαι, τούτων γιγνομένων. ἀπ' ἐδὲ τῆς νυκτὸς, οἶμα, συνεικάσθαι, ἡεc fierant. Sed neque noctu opinor concubivisti cum eo,

Nsarane fuisti, Philinna, aut quid tibi accidit tandem in conivio heri? Venit enim ad me Diphilus manè laethrumans, & narrauit mihi ea quæ indignè à te passus fuerit. Ebriam enim fuisse te, & in medium progressam saltasse ait, ipso prohibente, postea autem etiam osculatam fuisse Lampriam sodalem suum: ac postquam succensuerit tibi, relicto ipso ad Lampriam transiisse, illumq; amplexatam esse. Scse verò disperissee cum Bbbb 3 relicto

καταλιπῶσα δὲ λακρύοντα,
 μόνῃ, ἐπὶ τῷ πλησίον σπιμυ-
 δος κατέκεισο ἄδουσα, καὶ λυ-
 πῶσα ἰκάνουσα. Πι τὰ γὰρ αὐτῆς
 σοι, ὦ μητέρα, δὲ διηγύσατο· οὐ
 γὰρ ἄν σωηζόρουσιν αὐτῶν, ὅτι
 θεῖσ' ἵκνῄντι, ὅς ἐμὲ γὰρ ἀφ' ἑ-
 μῶς, ἰκονολογῶν Θαιδί, τῆ
 Λαμπρία ἰταρῶν, μηδὲ πω ἑ-
 κένῃ παρόντος. ἰπὴ δὲ χαν-
 πάουσα παρ' ἑδ' ἐμὲ, καὶ διγύ-
 σα αὐτῶν, οἷα ποιεῖ, τῷ ὄντι
 ἄκρῳ ἰφαψάμην, ἀνακλά-
 σασ τ' αὐτῆς τ' Θαιδος, ἰφί-
 ζησθ' ὅτω πλεονῶς, ὡς ἐμὲ
 λισ ἀπίσπασε τὰ χεῖλη. ἔτ' ἐ-
 ζῶ μὲν ἰδακρνον, ὃ δὲ ἐξέλα,
 καὶ πῶς τὴν Θαιδα πομπὰ πῶς
 τὸ δὲ ἐκείνη, κατ' ἐμὲ ἀγαθῶν.
 καὶ ἡ Θαις ἐμεθία, βλεπῶσα
 πῶς ἐμὲ. ὡς δὲ πετόντα ἦ.
 φουδὸ τ' Λαμπρίαν, καὶ ἰκορέ-
 θησάν ποτε φιλοῦντον ἀπῆ-
 λος· ἐξὼ μὲν ὅμως παρ' αὐτὸν
 κατακλιθῶν, ὡς μὴ καὶ τῶν πῶ-
 φασίτοισι ἔσπερον. ἡ Θαις δὲ
 ἀνασῶσα, ἀρχήσασθ' πρώτη,
 ἀπρυμ-

relictio autem lachrumante
 sola in proximo grabatulo
 iacuisisti, cantillans, atq; agrè
 faciens illi. PHIL. At ea
 quæ ipse fecit, mater, haud-
 quaquam narrauit tibi: neq;
 enim pauocinareris ipsi, con-
 tumelioso ad eò existenti, qui
 me quidem dimissa, sermo-
 nes subinde conferebat cum
 Thaide Lâpria amica, cum
 illa nodum adesset. Postquàm
 autem videbat indignè ferre
 me atq; ego nuu admone-
 bam hominem eorum quæ
 faciebat, ille summa auricu-
 la apprehensem, & ceruice
 ad se reclinatam Thaidem
 etiam osculatus est, ita im-
 presso ore, ut vix inde labia
 retraheret. Proinde ego
 quidem lachrumabar, ille
 verò ridebat, ac Thaidis
 multa in aurem clam sursur-
 rabat, de me videlicet. Et
 Thais quoq; ad me aspiciens,
 subridebat. Vbi autem ad-
 uenire Lampriam animad-
 uertebant, ac tandem mutuis osculationibus explerunt sese:
 ego quidem cum ipso tamen ac cubui, ut ne in posterum etiam
 hoc causari posset. Thais autem exurgens, saluam prima,
 nudatis

ἔστυμνῶσα ἑπιπολὺ τὰ σφν.
 ρὰ, ἄς μόνῃ λαλᾷ ἔχουσα καὶ
 παθὴ ἰπαύσατο, ὁ Λαμπρίας
 μὴ ἰοίγα, ἢ ἔπειρ ἔδην, Δίφι-
 λος δ' ὑπερπνὴ τὸ ὠρυμμορ
 καὶ τὸ λιχορυμμορ, καὶ ὅτι
 εὐπὲς τῶν κισάραρ ὀπὸς, καὶ
 τὸ σφνρὸν, ἄς καλὸν, ἢ ἄνα
 μνεία, καθάπερ τῶν Καλά-
 μιδος Σωσάνδραρ ἰπουρῶν
 ἀπ' ἑξὶ Θαΐδα, λὺ καὶ σὺ οἶ-
 θα σφνσορμὴν ἡμῖν, οἷά ἐ-
 σι. Θαΐς δ' οἷα δ' ἴσκαψεν ὀ-
 θὺς ἐς ἐμὲ, ἃ γὰρ τις, ἔφην, μὴ
 ἄσκηώνται κατὰ ἔχουσα τὰ
 σφίλη, ὁρκήσεται ἢ ὡτὶ ἔξασ-
 θασᾶσα, τί ἄν λήζοιμι, ὦ μῦ-
 τρ' ἀνέστω γὰρ καὶ ὠρχησά-
 μιν. τί γὰρ ἴδα ποιῆν, ἀνα-
 σκίδη, ἢ ἰπαυθᾶν τὸ σφῶμ
 μα, ἢ τῶν Θαΐδα ἔστυραν-
 σῆν τὸ σφνπόσιον; Μῦ. φι-
 λοτιμότερον δὲ, ὦ θύγατρ. ὃ δ'
 φρονησῶν γὰρ ἐχλῶ, λέγει δ' ὀ-
 μως τὰ μετὰ ταῦτα. Φί. οἱ δὲ
 ὄν ἄπο ἰσπῆρ, ὁ Δίφιλος δ'
 silentia scomma illud tacite confiteri? ac Thaidem permit-
 tere ita in conuiuio regnare? MAT. Aemulatio quidem ista
 quidem, filia, grauior paulo fuit. Nam ne curare quidem ista
 sportebat: sed tamen dic que post hac consecuta sunt.
 PHIL. Cateri quidem igitur laudabant, Diphilus autem

nudatis in multum usque talis,
 ferinde ac si sola pulchros
 eos haberet: ac postquam
 d. s. i. Lamprias quidem ta-
 cebat, neque quicquam ver-
 bis addidit: Diphilus autem
 supra modum laudabat con-
 cinnitatem, ac gestus equa-
 bilitatem, eo quod in nullo
 adeo defecisset, quodque opte
 ad citharā & motus & plan-
 ta respondissent, & alia infi-
 nita, perinde ac si Calamidis
 Sofandram laudaret, & non
 Thaidem, quam tu quoque sa-
 tis nosti, cū nobiscum laua-
 ret nuper, qualis sit. Ipsa au-
 tem Thais qualia in me sta-
 tim probrose dixit. Si quam
 enim, inquit, non pudeat gra-
 cilium crurum quæ habet,
 exurgens saliet etiam ipsa.
 Hic tibi quid dicam, mater?
 surrexi equidem, atque salta-
 ui Quid enim facere conue-
 niebat? perferre scilicet, &
 solus,

μόνῳ ὕψιστον καθ' ἑαυτὴν ἔ-
 αντή, ἰς τὴν ὄροφλὴν ἀνέβλε-
 πων, ἄχρι δὲ καμῖσα ἵπων-
 σάμελῳ. Μὴ τὸ φιλήσασα δὲ τὴν
 Λαμπρίαν ἀληθὲς λῶ, καὶ τὸ
 μεταβάσασιν περιτλίεσθαι αὐ-
 τῷ; τί σιγᾶς; οὐκ ἔτι ἔστ' ταῦ-
 τα συγγνώμης ἄξια. Φί. ἀνε-
 τιλυπῆν ἰδοῦσά μιν αὐτόν.
 Μή. ἔτα οὐδὲ σαρκάσασθαι
 ἀλλὰ καὶ ἰδέσθαι, ἐκείνου διακρύ-
 οντος, οὐκ ἀσάνη, ὡς θύγατερ,
 ὅτι πτωχὰ ἴσμεν, οὐδὲ μίμη-
 σαι, ὅσα παρ' αὐτὸ ἰλάσσομεν,
 καὶ οἷον δὲ τὴν πύρρονι χαμῖ-
 να διηγάσομεν ἄν, ἢ μὴ τὸ δὲ
 ἡμῶν ἢ Ἀφροδίτη ἔπιμψε.
 Φί. τί οὐδ' ἀνέχομαι ὅσα τοῦ-
 το, ὑβρίζομεν καὶ αὐτὸς; Μή.
 ὄριζον μὲν, μὴ ἀνθύβεσθαι δὲ
 ἀκροῖσθαι, ὅτι ὑβρίζουσιν παύ-
 ονται οἱ ἔρωντες, καὶ ἰπιτιμῶ-
 σιν ἰαυδοῖς, σὺ δὲ πάντῃ χαλε-
 πὴν ἀεὶ τῷ ἀνθρώπῳ γιγνέ-
 σαι καὶ ὄρα, μὴ κατὰ τὴν πα-
 ροίμιαν, ἀπὸ ῥύξων πᾶντι
 τάνουσαι τὸ καλῶ-

διον.

oburgant? Tu verò omnino difficilis semper erga hominem
 fuisti. Ac vide, ne iuxta proverbum, funiculum nimis inten-
 dendo, abrumpanus aliquando.

solus, supinus in tergū iacens,
 ad lacunar sursum aspiciet
 bat scilicet, donec saliendo
 defessa ego quievi. MAT.
 Quid autē quod Lampriam
 osculata esse diceris, verum-
 ne istud fuit? quid taces? Non
 enim hoc quoque venia dignū
 est. PH. Atqui vicissim illi
 agere facere volebam. MA.
 Deinde neque concubuisti omnia
 cum illo, sed etiam canillā.
 fti lachrumante illo. Annōn
 intelligis filia, quod mendi-
 ca atque mopes sumus? neque
 meministi quā multa ab il-
 lo accepimus, aut quo pacto
 superiore hyeme viuendum
 nobis fuisset, nisi hunc nobis
 ipsa adeo Venus obiulisset?
 PHI. Quid tum igitur? an
 ob id tolerarem hæc, et con-
 tumelia ab ipso afficerer?
 MAT. Irascere quidem, ne
 autem vicissim contumelio-
 sa fueris. An nescis quod con-
 tumelia affecti amatores, a-
 mare desinunt, et se ipsos

MEAIT.

MELITTA KAI MELISSA ET
 Βακχίς.

EI τινα οἶδα, Βακχι,
 γράψον οἶον ποιοῦσα ὅτι
 ταλαὶ δέρονται ἐπέδου-
 σαι, καὶ ἱρασμίους ποῖδουσαι, ἃ
 ἢ πᾶν μισομύθη γυνὰ τυγ-
 χάνοι, ἕως ὄναο, παραλα-
 βῶσα ἡκέ μοι. θοιμάτια ἔρ-
 ῶσα, καὶ τὰ χυσοῖα ταῦτι πεά-
 μλω ἰδέως, ἃ μόνον ἴδοιμι
 ἐπὶ ἐμῆ ἀδθῖς ἀναστρέψαντα
 Χαρίνον, μισοσαῦτα Σιμίχι-
 λω, ὡς νῦν ἐμῆ. Βακ τι φῦς;
 ἐκ ἐπισωλήνῃ, ἀπὸ παρὰ
 τῷ Σιμίχιλῷ, ὃ Μιλιπία,
 οἴχεται Χαρίνῳ, διὸ λῶ το-
 σάτας ὄργας τῶν γυνέων ἡ-
 νέσχετο, ὃ βοληθῆς τῷ πλον-
 σίαν ἐκείνῃ γῆμαι, ὡς ἔστι
 πεικὸς τάλαντα, ὡς ἔλεγον,
 ἐπιπερομύθῃ; μέμνημαι ἔρ-
 ταῦτα ἐν ἀπόσασα. Μέλ. Ἄ-
 παντα ἐκείνα οἴχεται, ὃ Βακ-
 χί, καὶ σιμίχλῳ τάντῳ ἡμέτε-
 ραν ὃ δ' ἔδρακα ὄφθῃ αὐτόρῳ
 ἀπὸ πίνουσι παρὰ τῷ σωτε-
 ράθῃ

Cuncta hæc euanuerunt, Bacchi, & iam quintus dies est,
 ex quo illum profusus ne vidi quidem: sed potant apud aqua-

Bbbb 5 lem

MELISSA ET
 Bacchis.

SI quam forte nosti, Bac-
 chi, anum quales mul-
 ier^a Thessalæ perhiben-
 tur esse incantatrices, & a-
 mabiles videri facientes, es-
 tiam si qua prorsum odio di-
 gna mulier existat, eam ac-
 ceptam ad me adducas que-
 so. ita tibi rebus tuis opta-
 to frui liceat. Nam ego ve-
 stes omnes, atque omne au-
 rum hoc libenter amiserim,
 si solum videam iterum ad
 me reuerti Charinum, odio
 Smimichen perinde habena-
 tem, atque me nunc habet.
 BAC. Quid ais, Melissa? nõ
 amplius tecum consuetudi-
 nem habet, sed ad Simmichē
 diuertit Charinus, cuius gra-
 tia tantas iras parentum su-
 stinuit, cum diuitem illam u-
 xorem ducere negaret, quæ
 quinque in dotem talents,
 ut dicebatur, illi allatus
 ra erat? memini enim me is-
 sta ex te audire. MELIS.

φίλος Παμμηνεῖα αὐτὸς τε καὶ
 Σιμίχην. Βακ δ' αὖτ', ὃ Μί
 λησα σέπονθας, ἀπὸ τὴν καὶ
 ὁμοῦ δεικνύσθαι; ἴσως γὰρ οὐ
 μικρὸν τῶν ἄνω. Μίλ. τὸ
 πρὸ ὄραον δ' ἀπ' αὐτῶν ἔχω, πρὸς αὐτῶν
 δ' ἀνελθῶν ἐκ Παρσαῶν. Ἰα.
 πηληγῶθεν δ', οἶμα, καὶ
 τὴν ἀπαύσιον, αἰμψαντ
 ἔνθα παρὸς, ὅτι με προσέβλη-
 ψην ἐνελθῶν, ὅτι πρὸς αὐτῶν,
 ὡς ἐστ', πρὸς αὐτῶν. ἀρ-
 σεσάμην δ' ἡ περὶ ἀπὸ αὐτῶν
 θέλουσαν ἀπὸ, φησὶ, πρὸς
 τὸν ναύκληρον Βροτόμον,
 ἢ τὰ ἐπιτῶν δὲ γὰρ γυρὰ μ-
 νηα ἐν τῷ ἰεραμακῶ ἀνά-
 γνωθι, ὅτι κατὰ σελήνην ὡς
 μῶν τὰ ὀνόμαζα. τίνα Βροτό-
 μον, τίνα ἔφην ἢ ποίαν ση-
 λην λέγεις; ὃ δ' ἔδην ἀκρινάμ-
 ῶν δ' ἔδην ἀπὸ αὐτῶν. ἰα.
 δὲν ἀπὸ αὐτῶν. ὡς αὐτῶν ἰα.
 πὶ ἔνθα μὲν γὰρ ἀπὸ αὐτῶν
 πρὸς αὐτῶν, ἰα.
 σαρ, φησὶ αὐτῶν ἀπὸ αὐτῶν
 τὸ

lem Pammenem ipse & Simi-
 miche. BAC. Acerba sanè
 hæc, Melissa, tibi accidunt.
 Sed quid adeò disidiū hoc
 inter vos conciliauit? Vide-
 tur enim haudquaquam exi-
 guū istud esse. MEL. Quod
 ad summam rei atinet, prors-
 sum ne dicere quidem pos-
 sum. Paulò autem antiè, cum
 ex Piræa rediret (descende-
 rat enim opinor eò, ut debis-
 tum quoddam exigeret, à
 patre missus videlicet) neque
 me aspiciere volebat ingres-
 sus, neque etiam recipiebat
 accurrentem me, uti consue-
 tum inter nos erat, sed res-
 pellens à se, amplexari vos
 lentem: Abi, inquit, ad nau-
 clerum Hermotimum, aut
 ea quæ in parietibus in^b Ces-
 vamico scripta sunt, lege, vs-
 bi nomina vestra columnis
 incisa sunt. Tū ego: Quém-
 nam, inquam, quem mihi
 Hermotimum narras? aut
 quas columnas dicit? Ille au-
 tem nihil respondens, atq; etiam
 incognatus dormiebat, auer-
 sus à me iacens. Quàm multa híc
 me putas machinatà fuisse,
 amplectiendo, conuertendo, atq;
 etiam osculando auersus illius
 cervicem!

τὸ μὲν ἀφροσύνη; ὁ δ' ἔειπε ὁ
 πρὸς τὴν αὐτὴν ἀφροσύνην ἄλλ'
 ἄ μοι, φησὶν, ἐπὶ πλείον ὅ
 χλίσσας, ἄπαμι ἡδὴ, ἂ καὶ
 μῆσαι νύκτωρ εἶδον. ΒΑΚ. ὅ
 πως ἡδὴς τὸν Ἑρμότιμον;
 ΜΕΛ. ἀπὸ μὲν ἰδοῖς, ὁ ΒΑΚ.
 καὶ ἀδελφίωτον διάγυσαρ, ἢ
 νῦν ἔχω, ἢ τινὰ ἐγὼ νῦν κλη
 ρον Ἑρμότιμον οἶδα. πάλιν
 ἀπ' ὁ μὲν ἔωθεν ἀπληθύσα,
 ὅδ' ἀπληθύον ὁ δὲ ἄσπασ.
 τὸ ἔκτερόν μ' ἔειπε ἢ ἔμε.
 μὲν αὖτε, ὅτι κατὰ τοῖχον τι
 νόσ' ἔλιξε καταγεγραμμένον τῶ
 νομαίην ἑραμενῶ, ἐπιμύσα
 ἔρ Ἀκίδα κατασκευασμένον.
 ἢ δ' ἄλλο μὲν ἔδειξεν, ὅτι
 δὲ μόνον ἐπιγεγραμμένον ἐ
 σόντων ἐπὶ τὰ Διπύλια, πρὸς τῶ
 Διπύλιον Μελίσσαν ἑλθεῖ Ἑρμό
 τιμον, καὶ μικρὸν αὐθις ἵπο
 πάτω, ὁ νῦν κληρ ὁ Ἑρμό
 τιμὸν ἑλθεῖ Μελίσσαν. ΒΑΚ.
 ὁ τῶν πειρῶν ἑραμενῶν,
 σωίην μὲν γὰρ ληψοῖται τις θε
 ῶν τὸν Χαρίνον, ἐπέγρα
 ψε, ἡλότητον ὄντα εἰδόντες, ὁ
 ἢ αὐτῶν.

Intelligo enim. Aegre facere quispiam Charino volent
 inscripsit hæc, zelotypum videlicet ipsum esse sciens. Ille

cervicem? At ille ne villo
 quidem pacto se delimiti pas
 sus est: sed si mihi, inquit,
 plus satis molesta fueris, abi
 bo hinc, etiam si nox in me ma
 pesta sit. BAC. At amē nō
 ras Hermotimum? MEL.
 At me videas, ὁ Bacchi, mi
 feriozem multo quàm nunc
 sum, degeze, si vllum ego nau
 clerum Hermotimū vsquam
 noui: nisi quòd ille quidem
 summo mane à me abiit sta
 tim ad galli cantum exper
 reclus, ego verò memine
 ram, quòd in pariete quodam
 in Ceramico scriptum aie
 bat nomen istud esse, atque
 ob id nisi statim Acidem,
 quæ illud videret. Illa ve
 rò aliud quidem nihil re
 perit, nisi hoc solum in scri
 ptū ad dexteram ab ingresa
 su supra Dipylum. Melissa
 amat Hermotimum. ὁ rura
 sum inferius paulò: Naulea
 rus Hermotimus amat Me
 lissam. BAC. Ὁ ἀδολ
 scentes curiosos ac petulanz

ἢ αὐτίκα ἰσως οὐκ ἔστι. ἢ
 δοίμι αὐτῷ, ἡγελομα, ἀπερ
 ρός ἔστι ἢ ἰσως ἔτι. Μέν. πῶ δ'
 ἄρ' ἰδοίς ἑαυτοῦ, ὅς ἐκκλησά-
 μῃ. Ὁ ἄρ' ἔστι, οὐκ ἔστι Σιμί-
 χῳ. οἱ γοῦν ἔστι παρ' ἰμοί
 ἴσῳσιν αὐτόν. ἀπ' ἄτινα ἔν-
 ροίμι ὁ Βακχί, γράων, ὅς ἐσ-
 φῶ, ἀπερῶσιν ἴσῳ φανῆ. Ὁ
 Βακ. ἔστι ὁ φησὶ τῆς, ὅτι κῆ
 σίμῃ φαρμακίᾳ, Σύρα τὸ γέ-
 νῳ, ὁ μὲν ἔστι, ἢ συμπεπληγῆ,
 ἢ μοι ποτὶ Φανίαν χαλκίπαι-
 νοῖτα λευκῆνορ ἢ κῆ, ὅσπορ
 Χαρίν. Ὁ, ἀπὸ μακρῶς μετὰ μύ-
 νας ὄλως τῆς φησὶ, ὅτι ἐγὼ ἢ
 ἢ δὲ ἀπερῶσιν, ὁ δὲ τῶν
 ἐποδῶν ἢ κῆ αὐτίς ἐπ' ἰμέ.
 Μέν. τί δ' ἔπραξεν ἢ γράων, ἔ-
 πρ' ἔτι με μνησθῆναι; Βακ. λαμ-
 βάνει μῦθον ὁ πολὺν, ὁ Μένιτ-
 τα, ἢ μισθόν ἀπὸ δραχμῶν
 καὶ ἄρτον, καὶ ἐπιπέσει δὲ
 δὲ μετὰ τῶν ἄλλων καὶ ὄο-
 λὸς ἐπὶ δὲ, καὶ θύον καὶ δῶδον,
 ταῦτα δὲ ἢ γράων λαμβάνει,
 καὶ κρατῆρα λευκῆνορ δὲ,
 καὶ

autem statim ut legit credidit.
 Quod sicubi igitur ipsum
 viderem, dicerem: Im-
 peritus verum est, ac puer ad-
 huc. MEL. Vbi vero videas
 illum, qui cum Simmiche con-
 uersatur, se ipsum cum illa
 concludens. Parentes autem
 etiamnum apud me quaerunt
 ipsum. Sed si quam anum ha-
 bere, Bacchi, ut dixi, possim.
 ea apparatus fors feruaret me.
 BAC. Est quaedam venefi-
 ca, meatu ad hanc rem ma-
 xime idonea, Syra natione,
 cruda adhuc, & bene com-
 pacta, quae mihi aliquando
 Phanium, cum & ille mi-
 hi temere ita succenseret, re-
 conciliauit, idque post totos
 menses quatuor, cum ego iam
 plane desperassem. Ille au-
 tem incantationibus com-
 pulsus, rursum ad me rediit.
 MEL. Quid igitur posce-
 bat anus ea, si modo ad huc
 meministi? BAC. Non mas-
 gnā accipit mercedem, Me-
 lissa, sed drachmam, & panem: & impositos prater ea o-
 portet cum sale obolos septem, & thymum, & facem. Ista
 verò anus accipit, & craterem quoque misceri illi oportet,
 bibereque

καὶ πῶς ἐν ἑαυτῷ μὲν λέω. Διὶ
 σα δὲ τι αὐτῷ τ' ἀνδρὸς εἶναι,
 ὀλομμάτια, ἢ κρηπίδας, ἢ ὀ-
 λήσας τ' ἰριχῶν, ἢ τὴν τοῖσ'
 των. Μὲν γὰρ τὰς κρηπίδας
 αὐτοῦ. Βακ τῶντας κρημά-
 σασα ἐκ παλαιῶν, ἄποβυλιᾶ
 τῶν ὄνθ. πάσσα ἢ τῶν ἀλῶν
 ἐπὶ τὸ πῦρ, ἐπιτελεῖ δὲ ἀμφοῖν
 τὰ ὀνόματα, καὶ τὸ ἐκένυ καὶ
 τὸ ὄσρ. εἶτα ἐκ τῶν κολῶν πρῶ-
 κρημίσασα ῥόμβου, ἐπιτρέφει
 ἐπιθῶν τινα, λέγει δὲ ἐπιτρό-
 χου τῆν γλώσσην βαρβαρικὰ καὶ
 φεικῶν ὀνόματα. ταῦτα ἐξ
 ποιήσει τότε, καὶ μετ' οὐ πο-
 λὺν Φανίας ἄμα ἢ τῶν σινυ.
 φείδωρ ἐπιτιμησάντων αὐ-
 τῷ, καὶ τῆς Φοιβίδος, ἢ συ-
 νῶν, ποικίλ' αὐτίσους, ἢ κί μοι,
 τὸ πᾶσιον ἀπὸ τῆς ἐπὶ ὀδῶν ἀ-
 γόρῃ. ἔτι δὲ καὶ τὸ τὸ με-
 σφόδρα κατὰ τῆς Φοιβίδος
 τὸ μίσσηθρον ἐθιδάξατο, τῆν
 ῥήσασα τὸ ἴχνη, ἢ πᾶν ἀπὸ
 λήποι, ἀμαυρόσασα ἐπιβῆ-
 ναι μὲν τῶν ἀεὶς τῶν ἐκένυς τ' ἐκ
 μὲν δὲ ξιδὸν τῶν δὲ ξιδὸν δὲ τὸν
 ἀεὶς

bibereque illam inde solam.
 Oportebit autem & ipsius
 viri aliquid adesse, vti vultō,
 aut crepidas, aut paululos
 crines, aut id genus aliud
 quippiam. MEL. Habeo
 crepidas illius. BAC. His-
 ce igitur ex palo susperisus,
 infra sussum thyrō facit, a-
 spergens igni salem quoque.
 Pronunciat autem amborum
 nomina ad hæc, & illius vi-
 delicet, & tuum. Deinde è si-
 nu proferens rhombum, huc
 illuc conuertit, incantationē
 quandā dicens volubili lin-
 gua, barbara videlicet atque
 horrenda nomina. Hæc illa
 tum fecit, ac non multo post
 Phantias, cū illum pariter
 & æquales ob hoc reprehē-
 derent, & ipsa Phantias, qui
 cum rem habebat tum, multa
 tum postularet, venit mihi
 incantatione ista prorsum
 attractus. Præterea autem
 etiam odij conciliandi medi-
 camentum hoc contra Pha-
 bidem docuit me, vt videli-
 cet vestigium ab illa impressum obseruarem, & in sinistrū il-
 lius, pede meo dextero insisterē, contra autem in dextērū illius,
 sinistro

ἀεὶ σπέρν' ἱματίων, καὶ δέξασθαι
 ἰνὸς βύχας βίαι, καὶ ἄνθρωπον ἄ-
 μι. καὶ ποίησα, ὡς περ ἔταξε.
 Μελ. μὴ μέμνη, μὴ μίση, ὃ
 Βακχι, λέανη ἦδ' ἡ τῶν Σύρων,
 σὺ δ', ὃ ἄνι, τὸν Ἀρτορ ἢ τὸ
 εὖρον, καὶ τὰ ἅλλα πάντα περ
 τῶν ἰσθλῶν ἀντίμνη.

sinistro meo, atque ita dē-
 cendem: Conscendite, ac su-
 perior sum. feci quae ita vobis illa-
 tum praecepit. MEL. Ne
 morare, Bacchi, ne morare,
 sed voca iam Syriam illam.
 Tu verò, Aci, panem & ver-
 benas, & cetera omnia ad
 incantationem quae pertinet, appara.

GILBERTI COGNATI
 ANNOTATIONES.

a THESSALAE incantatrices.] *Suprà* in Glyceria & Thaide iam annotauimus, Thessalam gentem praeter ceteras veneficij nomine notatam esse. Sirepsides apud Aristophanem in Nubibus consultis Socratem, an adhibenda sit Thessala incantatrix, quae Lunam caelo deiebat, quò minus in Neomenia cogatur es alienum rediere. Horatius Carminum libro primo; Ode vigesima septima:

Quae saga, quis te soluere Thessalis
 Magus venenis: quis poterit Deus?

b Ceramicus] *Locus* fuit Athenis, vbi meretrices habitabant: & alter, vbi bello caesi sepeliebantur. Suidas & idem Lucianus in Scythia & Piscatore.

ΚΑΘΝΑΡΟΝ ΚΑΙ
 Λαίνα.

CLONARIVM ET
 Lexna.

ΚΑΙΝΑ περὶ τῷ ἀνοβό-
 μῳ ὃ Λαίνα, τῶν Λε-
 οβιαν Μιζιαν, τῶν
 πρῶτων ἱερῶν οὖ, ὡς περ ἄν-
 θρα, καὶ σωθῆναι, ὅμως, οὐκ
 οἶδ'

N Oua quaedam de te
 audimus, Lexna, Le-
 sbiam videlicet Mes-
 gillam diuitem illam ama-
 re te perinde vt virum: &
 coire vos, nescio quid munit
 vobis

ὁ δ' ὄτι, ποῖσας μετ' ἀλο-
 κήλωρ, τι βούτο, ἠρηθείσας,
 ἀπ' ἀπὸ, εἰ ἀληθῆ ταῦτα ἴ-
 σθ. Λίαι. ἀληθῆ, ὦ Κλωνά-
 ερον, ἀσπίσωμαι δ', ἀπόστο-
 λον γὰρ τί δειρ. Κλων. πῆσθ
 λω, σπρόφθ, τί τὸ πρᾶγμα, ἢ τί
 βούται ἡ ζωὴ, τί δ' ἡ πράτ-
 τει, ὅταν σωθῆτι; ὁρᾷς, ὅ
 φησὲς με' ἢ γὰρ ἀμ' ἀπεκράπει
 τὰ βιωτά. Λι. φίλῳ μὲρ, εἰ
 βία τινα ἀπὸ τῆ ἡ ζωὴ δὲ
 δεινῶς ἀνδρῆν ὄειρ Κλων. ὅ
 μανθᾶνο, ὅ, τι καὶ λέγεις, εἰ
 μὴ τις ἕταιεῖσθαι τυχερά εἴ-
 να. βιωτάς γὰρ ἔρ Λίαισθ
 λέγεις, ζωέωνας ἑπὶ ἀνδρῶν
 μὲρ οὐκ ἰδεύουσας αὐτὸ πω-
 σχαμ, ζωαίξιδι αὐτὰς πηνη
 σιαζούσας, ὡσπερ ἀνδρας.
 Λι. βιοῦτό τι. Κλων. ἐκοιῶν
 ὅ Λίαινα, βούτο αὐτὸ καὶ δει-
 ρησαι, ὅπως μὴ ἰπέρα τὸ πρᾶ-
 τος, ὅπως δὲ καὶ σωπείσθης,
 καὶ τὰ μετὰ ταῦτα. Λι. πῶ-
 τος τινα συζητοῦσα αὐτῆ,
 καὶ

vobis facientes. Quid istud?
 erubisti? Sed dic mihi, ve-
 rane ista sunt? LEAN.
 Vera, Clonarium: pudet aus-
 tem dicere. Alienum enim
 quiddam est. CLON. At
 per Cererem, quid hoc nem-
 gotij? aut quid sibi vult
 mulier? Quid autem etiam
 agitis, quando citis? Vi-
 des, haudquam amas me:
 neque enim celares me tan-
 lia. LEAN. Amo equi-
 dem te, quantum ullam a-
 liam. Mulier autem il'a, viri-
 lis supra modum est. CLON.
 Non intelligo quidnam en-
 tia dicas, nisi si Tribas qua-
 piam est. Tales enim in² Lea-
 sbo perhibent mulieres esse,
 quae à viris quidem pati il-
 lud nolunt, cum mulieribus
 autem ipsae perinde ac viri
 solent, cogredientur.
 LEAN. Tale quippiam
 est. CLON. Prom me Leas-
 na, istud ipsum etiam expo-
 ne, quo pacto videlicet ab
 initio sollicitaverit te, quoque modo etiam adduci te ut illi mo-
 rem gereres, passa fueris, & quae deinceps consecuta sunt.
 LEAN. Compotaiunculam quandam insituerant ipsa &
 Demonassa

καὶ Δημόνασθε ἢ Κορινθία,
 πλοσία δὲ καὶ αὐτῇ, καὶ ὁμο-
 τεχνῶ τῆ Μεγίλλῃ, παραλή-
 φασί με λιθαίσαρ αὐτοῖς. ἰ-
 πέει δὲ ἐπιθάεισα, καὶ ἀορίω,
 καὶ ἴδρα λαυώδερ, καὶ ἰμι-
 θορ, ἀγὲ δὲ, ἴφρ, ὁ Λιου-
 να, ἢ Μεγίλλα, λοιμᾶσαι φῆ-
 ἦδν λαυὸν ἰταῦθα λιθουθε-
 μισὶ ἰμῶν, μισθ ἀμφοτέρω-
 ρων. Κλων ἐκάθεισθαι τὸ με-
 τὰ ταῦτα τί ἔγρητο; Δὲ ἰπέ-
 λερ με τὸ πῶτον, ὥσπερ οἱ
 ἄνθρωποι, ἐν αὐτὰ μόνον πε-
 θερμόζουσαι τὰ χέλη, ἀπ' ὑ-
 πανοίξουσαι τὸ σῆμα, καὶ πε-
 εἰθαπορ, καὶ ζὸς μασοῖς ἔς
 θλιβορ. ἢ Δημόνασσα δὲ
 καὶ ἴδανν μεταξὺ λαταφι-
 λουσα ἰγὰ δ' οὐκ ἔχου ἄ-
 κάσσα ὁ, τι τὸ πᾶγμα ἔη.
 χόνθ δὲ ἢ Μεγίλλα ἰπὸ θερ-
 μῶ ἀδιδεσα, τῶν μὲν πλω-
 κλω ἀφάητο τῆς λιφαλῆς ἰ-
 πικαῖθ δὲ πωλυ ὁμοία καὶ
 προσφύς, καὶ ἰν χεῖρ ὡς
 φθῆ αὐτῇ, λαθάπρ οἱ σφό-
 δρα

Demonassa Corinthia ista,
 diues ipsa quoque, & in ead-
 dem arte cum Megilla exer-
 citata, assumpserantq̄ me, ut
 cithara ipsis canerem. Post-
 quam autem satis cecimerā,
 & iam intempesta nox erat,
 cubitumq̄ ire conueniebat,
 ipse autem iam ebrise erant:
 tum Megilla: Age, inquit,
 Leana, iam enim dormire
 æquum est, hinc nobiscum va-
 nā cuba, media inter vitam-
 que. CLON. Concubuisst̄-
 ne? Quid tum postea factum
 est? LEAN. Osculabantur
 me primò, perinde atque viri
 solent, non ipsa modò labia
 applicantes, sed os subape-
 rientes quoque. Deinde &
 amplexabantur, & papillas
 atterebant mihi. Demonas-
 sa autem etiam mordebat
 inter deosculandum. Ego ve-
 rò quidnam rei esset, haud-
 quaquam etiam coniectura
 consequi poteram. Caterùm
 parua iniecta mora, Me-
 gilla cum iam incaluisset, comam, ut illam quidem ficti-
 ciam habebat, à capite reiecit, ipsa autem iacebat omni-
 nò similis atq̄ æquiparanda ^b gladiatori alicui vehementer
 virili

ἦ ἀνδράδας τῶν ἀθλητῶν,
ἀρκηκαρμύχη. καὶ ἐγὼ ἴτας
ράχθλω ἰδῶ. ἢ δὲ, ὦ Λίσα=
νὸ φησιν, ἰσρακας ἦδη οὕτω
καλὸν νανίσκου; ἀπ' ὅχ' ὁ=
ρῶ ἔφλω, ἐνταῦθα νανίσκου,
ὦ Μίριμα, μὴ καταβήλωί
μι, ἔφη. Μίριμα ὦ ἦ ἐγὼ λέ=
γομαι, ἢ γυγάμηκα πρόπαλαι
τάω τῷ Δημόνασθου, ἢ ἔτηρ
ἐκὼ γυνά. ἐγὼ λα. ὦ Κλωνά=
εορ, ἐπὶ τότῳ, ἢ ἔφλω οὐκοῦν
οὐ, ὦ Μίριμα, ἀνὴρ τις ὦρ ἐλε
λίθας ἡμᾶς, κατὰ τὸν Α=
χιμεία φασὶ λευκόμορον ἐρ
ταῖς παρθείοις, καὶ τὸ ἀν=
δρῶν ἐκῆνο ἔχας, καὶ ποιῆς
πῶ Δημόνασθου, ὅτι οἱ ἄν
δρῶν, ἐκῆνο μὲν, ἔφη ὦ Λίσα=
να, ὅτι ἔχω, Διομοα δὲ οὐ δὲ πά=
νυ αὐτῶν. ἰδιον δὲ τινα πρό=
πον ἢ δὴ ὡ παπολὸν ὁμιλοῦς
ἴα ὄψι με. ἀπ' ἀ μὴ Βομαφρό.
δὶ τὸς ὦ, ἔφλω, οἷοι ποῦ οἱ ἐπὶ
λέγονται, ἀμφότ' ἄν ἔχουσι; ἔ=
τι ἦ γυνόσω, ὦ Κλωνάεορ, τὸ
παρῶμα. ὦ φησιν, ἀπ' ἀ' το πᾶν
ἀνὴρ

Hermaphroditus es, inquam ego, quales multi perhibentur es=
se utrunq; membrum habentes? (Adhuc enim, Clonarium, i=
psam rem ignorabam) Neque hoc, inquit illa, sed per omnia

virili atque robusto, ad vi=
uum usque cute detonsa. Ac
ego quidem tibi aspexi, per=
territa sum. Illa verò, Lea=
na, inquit, ecquem adolescē=
tem unquam vidisti ita pul=
chrum? At non video, in=
quam ego, ullum hīc ado=
lescentem, Megilla. Tum il=
la, Ne me, inquit, effemines,
aut mulierem facias: Megil=
lus enim vocor ego, ὦ iam
olim Demonassam hanc ux=
orem duxi, estque ea vxor
mea. Risi equidem ad hæc,
Clonarium, atque, proinde
Megilla, latuisti, inquam, tu
nos, vir existens, e quemada=
modum Achillem aiunt in=
ter virgines absconditum la=
tuisse: habesq; virile illud,
ac Demonassæ facis idem
quod viri solent? Idem ego
Leana, inquit, non habeo,
sed neque opus eo admodum
habeo. Peculiari autem mo=
do suavius aliquanto con=
uersari me videbis. At num

ἀνὴρ ἔμι. ἦ καὶ, ἔφη ἰσὸς, ἡ
 Βοιωτίας ἀνλιπτὸς Ἰομύλο
 δόρας, διηγεσμένος τὰ ἐφέ-
 ρια παρ' αὐτοῖς, ὡς ἡθοῖτό
 τις ἐν Θήβαις ἐκ γυναικὸς ἀ-
 νήρ ὁ δ' αὐτὸς καὶ μενυρὶς ἄ-
 ρεσσιμαί, Τέρσιος Ζῦνο-
 μα. μὴ δὲν τι καὶ οὐ τοῖδ' ἔ-
 πουδας, ὄκου, ὁ Λέονα, ἔφη,
 ἀπ' ἀίχνην ἔλεω ὁμοία ταῖς ἀλ-
 κας ὑμῖν, ἢ γυνάμει δέ, καὶ ἢ
 ἐπιθυμία, καὶ τὰ πάντα,
 ἀνδρὸς ἐσὶ μοι. καὶ ἰαυὴ γουῦ
 σοι, ἔφη, ἐπιθυμία, πάριχε
 γουῦ, ὁ Λέονα, ἢ ἀπιστίας, ἔ-
 φη, καὶ γνάσθ' ἔδην ἰνδ' ἐσάρ-
 με τ' ἀνδρῶν. ἔχω γάρ τι ἀν-
 τὶ τῷ ἀνδρῶν. ἀπ' ἀπάρχη,
 ἔψα γάρ. παρὶσχορ, ὁ Κλωνά-
 ειορ, ἰκταύσης ποσὰ, καὶ
 ὄρμόρ τινά μοι δέσης τῶν πο-
 λυτελῶν, καὶ ὀθόνας τῶν λε-
 πιῶν. ἄτα ἰγὼ μὲν ὡσπερ ἄν-
 θρα σκεπτόμεθα νομ. ἢ δ' ἐς
 ποῖδ' τε, καὶ ἐφ' ἴνα, καὶ ἦ ὁμοί-
 ας, καὶ ἰδὸν μοι ἐς ἀπέρβο-
 λῶν ἦδ' ὄσαι. Κλῶ. τί ποῖα,
 ὁ Λέονα

autem & faciebat, & osculabatur, & anhelabat, videbaturq;
 mihi supra modū adeo voluptate affici. CL. Quid faciebat,
 Leana?

vir sum. Tum ego: Audiui;
 inquam, ex Bœotia Ithibina
 quadam Ismenodora nomi-
 ne, cum illa que Ephesiria
 apud ipsos dicuntur, enarra-
 ret, fuisse Thebis quendam
 ex muliere virum factum, quē
 idem & vates optimus fue-
 rit. Num igitur & tibi tale
 aliquid accidit? Haudqua-
 quam Leena, inquit, sed na-
 ta equidem sum similis vo-
 bis alijs: sententia autem &
 libido, ceteraq; omnia viri-
 lilia mihi sunt. Proinde suf-
 ficiens tibi, inquam, libido
 est? Tum illa: Præbe igitur,
 Leena, inquit, & cognosces
 me nihilo inferiorem viris
 esse. Habeo enim quiddam
 aliud pro virili illo. Sed præ-
 be videbis enim. Præbui ita-
 que, Clonarium, cum illa diu
 multumq; supplicaret, atque
 etiā monile daret ex precio-
 sioribus illis quoddā, & res
 lamina aliquot tenuiora. At-
 que exinde ego quidē illap-
 inde ac virū & optebebatur. Illa

Leana?

ὁ Λίανα, ἢ τίνα πρόσωπον; τὸ
το γὰρ μέγιστον ἐστὶ. Λέ. μὴ
ἀνὰ κενὸν ἀνεβῶς ὁ ἀρχὴν ἴδῃ
ὅτι μὴ τὸ Ὀυρανίαν ἐν ἄρ
ἔποιμι.

per Uraniam, haud facile dixerō.

Leena: aut quo modo? hoc
enim quaeso ut maximè di-
cas. LEAN. Ne ques-
re accuratius omnia, turpia
enim sunt. quare equidem,

GILBERTI COGNATI
ANNOTATIONES.

a **IN Lesbo.**] Lesbos in mari Aegeo insula, in qua My-
sitena: unde postea tota insula denominata. Strabo libro 13.

b **Gladiatori.**] Lucianus sic ostendit, inter Athletas (quos
in promovenda corporis firmitudine studium omne ponebant)
qui viriliores erant, ad cures usque rotondisse capillos. Viseba-
tur inquit Leena, cures tenuis attonso capite, more athletarum,
qui ceteros robore anteeunt. c **Quemadmodum Achil-**

lem aiunt.] Quoniam Thetis mater Achillis ab oraculis au-
disset, periturum filium in expeditione Troiana, si eò cum cæ-
teris Graecis profisceretur: iam adultum illum inter filias Li-
comedis (qui tum in Scyro insula imperitabat) furtim occul-
tavit. & ne factum proderetur, eum muliebri habitu indutus
in puellam transformavit. Vbi cum aliquandiu delituisse ig-
notus, unam earum quibus cum virgunculae more versabatur,
puellam, Deianiram nomine, Regis filiam, clam inter sacra Bac-
chi corrupti, fecitque gravidam: ex qua postea Pyrrhus susce-
pit. Qui, quod non raro solet vsu venire, imitator patrie virtuti-
is evasis a timido bellicosus. Graecis demum vehementi desi-
derio, ubi nam esset Achilles requirentibus, negotium Ulyssæ
& Diomedæ datum est, ut quam maximam possent diligentiam, ac
absente perquirerent. Audierant enim, Troiam expugnari non
posse, nisi ipse adesset. Itaque Achilles ab Ulyssæ astu comper-
tus est, in Scyro, muliebriter indutus: atque ad eò ab eodem
persuasus, ut reiectis mollibus & viro indecoris vestibus, ma-
cum cæteris Graecis in bellum iret. Ceterum cum ipsi necesse es-
set muliebrem cultum exuere, & se virum fieri, volens inter-
rim consultum Deianira (quæ iam ex se conceperat) Lycob-

medi rem omnem aperuit. Primum ille grauatim, sed tandem liberali oratione ipsius Achillis, precibusq; Ulyssis victus, coniugium firmavit, & Achilli Deianiram laudissimo hymeneo collocauit. Sub hac in bellum profectus est, data tandem pueri fide, firmoque iureiurando, se nullam aliam nec ducturum unquam, nec amaturum.

ΚΡΩΒΥΛΗ ΚΑΙ

Κόρυθα.

CROBYLE ET

Corinna.

Ω Κόρυθα, ὡς μὲν οὐ πάντων ἀνδρῶν λέω, ὃ ἐνόμισες, τὸ γὰρ ἄκακα ἡντιάσαι ἐν παρθένου. μεμῶθηκας ἤδη, μετὰ μεραυκίου μὲν ἁράου ἡγομένη, μὲν δὲ τὸ πρῶτον μίδωμα κομισαμένη, ἔξ ἧς ὄρμον κούτικα ἀνέσσομαι σοι. Κό. ναὶ μανθεύου, ἔχεται δὲ καὶ ψήφους τινὰς πύραυλούς, οἷοι δὲ Φιλανίδος ἔσιρ. Κρω. ἔσαι τοιοῦτο. ἄκουε δὲ καὶ τὰτα παρ' ἐμοῦ, ἃ σὲ χεῖ ποιῆν, καὶ ὅπως πεσφίρεισθαι τοῖς ἀνδράσι, ἄλλη μὲν γὰρ ἡμῖν ἀποφὴ τοῦ βίου οὐκ ἔσιρ, ὃ βύρατιρ, ἀλλὰ ἀπο ἔτη ταῦτα, ἔξ οὗ τίθειν ὁ μακαεῖτις σου πατήρ, οὐκ οἶδα, ὅπως

Qvodigitur, Corinna mea, haudquam ita graue fuerit, ceu tu putabas, ex uirgine mulierem fieri. id iam didicisti uidelicet, quippe quae cum adolescente quidem formoso fueris: minam autem pro prima mercede abstuleris, pro qua statim monile comparabo tibi. CORIN. Ita amabo. Habeat autem & lapillos aliquos pellucidos, quale Philanidis est. CRO. Erit sane tale. Sed audietiam caetera ex me, quae te oportet facere, & quo pacto accommodare te uiris. Nam alia nobis uictus ratio nulla est, filia, sed per duos hosce annos, ex quo pater

ἔσως ἀπέσχετο; ὅτι δὲ ἰκάνη
 ἔστι, πάντα λέω ἡμῖν ἰκανῶς
 ἢ ἡ χάρις ἔχει, ἢ μέγα λέω ὄνομα
 αὐτῆς ἐν Παροιμίαις. καὶ πάντων
 δὲ ἐν ἀπούσῳ διομνυμένον,
 ἢ μὲν μὴ τὰ Φιλινοῦ μνηστέον,
 καὶ τὸ ἐσθλὸν ἀπορροχάκια μετὰ
 τὸ πᾶν τελευτῶν, τὸ δὲ πρότερον
 ἀποδομῆν τὰς πυράσας, ἢ ἀκίμων
 καὶ σφύρα ἀδονῶν, ἀπὸ τῶν διηγερέων.
 ἔτα νῦν μὲν ὑφ' αὐνοῦ, νῦν δὲ
 ἐρῶν κατὰ γῆρας, ἢ σήμνα λήθου,
 ἐπισημίω τὰ σιτία μόλις ἐδοσκον ἄξιον,
 ὅθι παρὲν, πᾶν ἐλπίδα πεισμένου.
 Κό. πᾶν μὲν ἀργείας, Κρω. δὲ,
 ἀπὸ ἀλογισμῶν, ὡς τυλικῶν ἡ
 ἀνομήν, θρέψεις ἢ ἐμὲ, σκευτῶν ἢ
 τακομίσιος ῥαδίως, καὶ πλοτῆσις,
 καὶ ἰωδῆτας ἔξας ἀλουργῆς,
 καὶ θεραπείας. Κό. πῶς ἔφης
 μήτε, ἢ τί λίσσας; Κρω. σπουδῶς
 μὲν τοῖς νεανί

etatem peruenisses, & me facile alere postea,
 & te ipsam exornare posses, diues videlicet ipsa futura,
 & vestes habiura purpureas, & ancillas pedisequas. CORIN.
 Quomodo hoc, mater? aut quid dicis? CRO. Si cum
 Cecce 3 adole-

ter tuus, pia memoriae, defunctus est an nescis quo pacto vitam egerimus? At quado ille adhuc vivebat, abunde nobis omnia superpetebant. Artem enim ferrariam exercebat, magnūque adeo nomen eius erat in Pyraeo & ac plerisque audire licet deierantes, quod post Philinum ferrarius talis opifex alius amplius non sit futurus. Post mortem autem eius, principio quidem diuenditis forcipibus, & incude, & malleo, duabus minis, ex illis tum vitam sustentauimus. Postea autem, aliis quidem texendo, aliis autem tramam deducendo, interdum etiam stamina nendo, agrè victum parabam. Te verò, filia, enutriebam, spem expectans. COR. Misnam istam dicis? CRO. Non, verum ita rationem inibam, quod cum ad istam

παιδίοις, καὶ συμπίνοσα
 μετ' αὐτῶν, καὶ συγκαθάρσας
 ἑὶ πρὸς μισθῷ. Κό. καθάρσας
 ἢ Δάφνιδ' ἢ θυγάτηρ, Λύρα,
 Κρω. καί. Κό. ἀπὸ ἐκένυ
 ἑταῖρά ἐστιν. Κρω. ἔδην τοῦ
 το λανόν; καὶ οὐ γὰρ πλουτή-
 σης, ὡς ἐκένυ, καὶ ποικίλεις
 φασὶς ἕξαι. τί Ἰλάρυσας, ὦ
 Κόουνα; ἐχθρὰς, ὀπίσσω, καὶ
 ὡς πεισπέδασι ἀσπρῶν αἰετῶν
 ρα, ἢ ὅσα χεῖματα λαμβάν-
 νουσι; τὴν Δάφνιδά τοι ἔχῃ
 οἶδα, ὧ φίλη Ἀδράστει, ἔάνη,
 πρὶν αὐτῶν ἀκμάσαι τὴν ὡ-
 ραμ, περιβιβήμεν ἄπὸ
 οὐδ' ὄρας, οἷα πέλοισι, χυοῖς,
 καὶ ἰοδύτων δυνάεις, ἢ θέραι-
 πωνται τισὶ θεῶν. Κό. ὡς
 εἰ ταῦτα ἐκτίσαστο ἢ Λύρα;
 Κρω. τὸ μὲν πρότερον, ἕατα
 ποσοῦσα ἑαυτῶν ὀνηρωῖς,
 καὶ ἄπειρος ὄσα, καὶ φασὶν
 πρὸς ἅπαντας, οὐκ ἄξι τοῦ
 λαχρῆσαι βραδίως, καθάρσας
 οὐκ ἔσθαι, ἀπὸ μηδίσσας
 ἢ δὲ καὶ ἰαχωνόρ, ἔτα πε-
 ςμι-

vado se erga cunctos, non eò quidem usque ut in cachina
 num facile solueretur, quemadmodum tu soles, sed arriden-
 do suaue

adolescentibus rem habe-
 res, & unà potaras cum ipsi-
 s, & pro mercede concumba-
 res. COR. Quemadmo-
 dum Daphnidis filia Lyra?
 CRO. Ita. CORIN.
 At illa meretrix est. CRO.
 Nihil graue hoc. Nam & tu
 perinde ut illa opulenta eris,
 multosq; amatores habebis.
 Quid lachrumaris, Corin-
 na? An non vides quam
 multa sint, & ut ab omni-
 bus magno studio ambian-
 tur meretrices? Deinde &
 quantum pecuniæ accipiat?
 Daphnidem igitur, ὦ chara
 Adrastra, noui ego, cum pæ-
 nosa se laceramcederet, pri-
 usquam videlicet illa ad ad-
 ultam ætatem peruenisset.
 At nunc vides qualis prode-
 at, ut illi curum, & vides
 florida, & ancilla quatuor.
 COR. Quo pacto autem
 hæc acquisiuit Lyra? CRO.
 Principio quidem exornan-
 do se ipsam eleganter, deinde
 facilem atque hilarem ge-

σομινοῦσα λέξιός. καὶ μί-
 τι φρασίσεις, ἢ τις πείθει-
 θοι, ἢ πείμειται, μίτε αὐτὴ
 ἰπλάμδανομένη τ' ἀνδρῶν.
 τί δέ ποτε ἢ ἀπέλθῃ ἐπὶ δέ-
 πνον, λαμβῶσ' μίσθωμα, ἔτε
 μεθ' ἑστίαι καὶ ἀγέλαστρον γέ,
 ἢ μισθῶν οἱ ἀνδρῶν τὰς τοιαύ-
 τας, ἔτε ἑπιρεμφορέται τ' ὀ-
 ψ' ἀπαροκάτω, ἀπ' ἀπείσας
 ἄλτα μὲν ἀκροῖς τοῖς δακτυ-
 λοῖς, σιανῆ δέ τὰς ἐνθέσας ἐκ
 ἐπ' ἀμφοτέρας παραδύτα
 τὰς ἡνάδων. πίνδ δέ ἡρέμα, οὐ
 χανδρῶν, ἀπ' ἀναπανομένη.
 Κό. ἡδὲν ἢ διψῶσ', ὃ μῦτερ,
 τῆροι; Κρω τότε μάλιστ', ὃ
 Κόεινα, καὶ οὐτε πλιόρ τοῦ
 δειντ' ὀφθίγγεται, ἔτε ἀρ-
 σκῶντες ἔς τινα τ' παρόντων,
 ἔς μόνον δέ τὸν μισθῶσ' ἀρῶν
 βλήτα: καὶ δὲ τοῦδ' ἐκείνοι
 φιλοῦσιν αὐτῷ. καὶ ἐπεί δ' ἀν-
 λοιμάσθαι δέοι, ἀσπληγὲς ἔδρ,
 ἔδ' ἀμίδες ἐκείνη ἄρ τι ἐργά-
 σασθ', ἀπ' ἀπείσας τ' ἐντῆ.
 ὁ θηράται, ὡς παζαλοῖτο,
 καὶ

Ac postquam cubitum eundum est, nihil neque petulans ni-
 mis, neque ineptum et incompotum facile admittit, sed ex
 cunctis vnum hoc maximè obseruat, ut illum alligiat ad sese,

do suave ac blandum quid-
 dam. Postea autem et con-
 uersando sapienter ac dixerit,
 neque decipiens si quis eam ac-
 cedit, aut accessit, neque etiam
 obiurgans atque increpans vi-
 ros. Ac si quando ad cenam
 quoque abii accepta mercede,
 neque inebriatur (ridiculū e-
 nim hoc, et oderūt viri tales)
 neque ineptè ac rusticè opplea-
 tur obsonio, sed attingit qui-
 dem summis digitis: tacitè
 autem edendo non obturat
 viranque maxillam ingestis
 buccellis. Præterea autem
 et bibit modeste, non affa-
 tum, et velut ore dehiscen-
 te, sed remisse ac placidè,
 COR. Etiam si fortè sui af-
 ficiatur, mater? CRO. In-
 mò præcipuè tum, Corinna:
 et neque plus æquo loqui-
 tur, neque acerbè vllum ex
 his qui vndè adsunt, perstrin-
 git. Ad solum autem eum à
 quo conductæ est, aspiciet.
 Et ob hoc illi amant ipsam.

καὶ ἱραστέω ποιεῖσιν ἑκάστον
 ταῦτα γὰρ αὐτῶν ἅπαντων ἐς
 πουνῶσιν. ἂ δὲ καὶ σὺ ταῦτα
 ἐμάθοις, μακάρισα καὶ ἡμεῖς
 ἰσόμοθα, ἐπὶ τὰς ἄλλα πα-
 ραπολὸν αὐτῆς ἄλλο ὄδον, ὃ φί-
 λη Ἀδράστια, εἰμι, ζῶντος μό-
 νον. Κό, ἀπὲρ μοι, ὃ μητέρα, οἱ
 μηδὲ μὲρ τοιούτων τοιούτοι
 εἶσιν, οἱ ὅτι Εὐκρείτος, μὲθ' οὗ
 χθὲς ἐκάθουρον Κρω, ὃ πατρὸς
 τῶν, ἀλλ' ἔνιοι μὲν ἀμείνους, οἱ
 δὲ καὶ ἡδὴ ἀνδράδας, οἱ δὲ καὶ
 οὐ πάντων μορφῆς ὄφρα ἔχον-
 τῶν. Κό, καὶ τοῖσι συγκατα-
 θάουρον δίκαια; Κρω, μολι-
 σα, ὃ πλεονάζει, οὐδὲ μὲν τοι καὶ
 πλεονάζει δικάσαι, οἱ καλοὶ ἴ-
 αὐτὸ μόνον, καλοὶ θέλουσιν εἶ-
 ναι. καὶ οἱ δὲ μηδὲν ἀπὸ τοῦ
 πλείου, ἂ θέλεις ἐν βραχῆ
 λέγειν ἀπ' αὐτοῦ, ἰνδραξάουσε σε
 ὃ δακτύλου, ἢ ἄρα τῶν Κό-
 ρουαν, τῶν τῆς Κραβδύλης θυ-
 γατέρας, ἃς ἰπερωπλοῦσα, καὶ
 πρὸς δάμουνα πεποιήκει τῶν
 μητέρα; τί φῆς; ποιεῖσας
 ταῦτα

& amatorem sui faciat. Hoc
 enim nomine cuncti ipsam
 laudant. Quod si igitur &
 tu eadem hæc didiceris, bea-
 ta nos quoque erimus. Nam
 cætera quidem multò ipsa.
 Sed nihil, ò chæra Adrastia,
 addam amplius: viuas mo-
 dô. COR. At dic mihi
 mater, ij qui mercede nos
 conducunt, omnésne tales
 sunt, qualis est hic Eucritus,
 cum quo heri concubui?
 CRO. Non omnes, sed alij
 quidem meliores, alij autem
 etiam duriores, magisq; vir-
 riles: nonnulli verò nõ adedò
 liberali forma quoque præ-
 diti. COR. Et cum hisce
 igitur concumbere oportet?
 CRO, Maximè verò,
 filia. Nam hi quidem plura
 quoq; dant: formosi autem,
 hoc ipsum solùm formosi vi-
 deri volunt. Tu verò eius
 quod plus est, rationem sem-
 per habeas, si breui cupis
 eumctas demonstrare digito
 te, ac dicere: An non vi-
 des Corinnam Crobylæ filiam,
 ut excellenter diues est, &
 terq; quaterq; beatam matrem suam reddidit? Quid ais?
 faciēsne

γαῖτα; ποίους, οἰδα ἐγὼ,
 καὶ πέξας ἀπασῶν ῥαδίως.
 νῦν δ' ἀπιθι νόθω μίννῃ, ἀ ἀφι-
 κούω καὶ τύμωρον τὸ μαρτω-
 κιον ὃ εὐκλειῶ. ἐπισχνάτο
 γὰρ.

faciēne ista? Facies, noui e-
 go, facileq; ad eū cunctis ann-
 teibus. Nunc autem abi ut la-
 ues, si fortē veniat etiam ho-
 die adolescens ille Eucritus,
 ita enim pollicitus est.

ΜΗΤΗΡ ΚΑΙ
 Μυσάριον.

MATER ET
 Musarium.

ΑΝ ἔτι τοιοῦτον ἔρα-
 σλὼ εὔρωμν, ὃ Μου-
 σαριον, οἶθ' ὃ Χα-
 ρίας ἐστὶ δῦσαι μὲν τῇ πανδύ-
 μω δίψα λαυκὴ μικροδία,
 τῇ ὑρανίᾳ δὲ καὶ τῇ ἐν κήποις,
 δαμαλινῆ κατῆρα, στεφανῶ-
 σαι δὲ καὶ τὴν πλουτοδότα-
 ραν, καὶ ὅπως, μακάριαι καὶ
 πρῶσι δαίμονον ἐσόμθα. νῦν
 ὄρεῖς γοιῦ, παρὰ τῶν ὑρανίσκων
 ἡλίκᾳ ναμβονομν; ὅς ὀβολὸν
 μὲν οὐδὲ πώποτε σοι δέδω-
 κεν, οὐκ ἐδῆτα, οὐχ ἔποδία
 ματα οὐ μύρον, ἀλλὰ πεφά-
 σασ ἀεὶ καὶ ἔποσχίσεις, καὶ
 μακρὰ ἰλιπίδω, καὶ πολὺ τὸ
 ἰὰρ

ERGO si talem amato-
 rem posthac inuenia-
 mus, Musarium, qua-
 lis Charea hic est. immola-
 re oportebit nos, ² Publi-
 cæ quidem Veneri capram
 candidam, Cælesti autem,
 & ei quæ in hortis est, iu-
 uencam utrique; fertis præ-
 terea coronare etiam opum
 largitricem: & in summa,
 beatæ ac ter felices erimus.
 Quippe vides nunc ab ados-
 lescēte isto quàm multa ac-
 cipiamus, qui obolum qui-
 dem nunquam vllum tibi de-
 dit, neque vestem, neque so-
 leas, neq; unguentum, sed ex-
 cusationes apud illum sem-

per, & pollicitationes, & spes longa, & illud crebrum:

ἰὰρ ὁ πατήρ, καὶ ἂν ἴδω
 ἡμέωμαι τῶν πατρῴων, ἢ πάν-
 τα σά. σὺ δὲ καὶ ὁ μωμοκρῖνα
 αὐτὸν φῆς, ὅτι νόμω σε γαμῶ-
 πλὴν ποίησαι. Μῆ. ὦ μοσι γῆ,
 ὦ μήτηρ, κατὰ τῶν θεῶν ἢ ἢ
 Πωλιάδῃ. Μῆ. καὶ τις ἄλλος
 δακτυλῶν, καὶ ἴσθ' ἅ τ' ὅ, πρόσω-
 πον ἔχοντι αὐτῶν καταθέσθαι
 συμβούλιον, ἢ δακτυλίου δε-
 δωκας, ἀγνούσης ἑμοῦ. ὁ δὲ
 ἀπ' ὀφθαλμοῦ, κατέπε. καὶ πᾶς
 διὰ τὰ δίδω πρὸς ἰερὰ τὰ ἰο-
 νικά, ἔλκοντα ἑκάτερον δίδω
 Δαρεκίδος, ἄσοι ὁ Χιῶ. Πρα-
 ξίας ὁ ναύκληρῷ ἰκόμισι,
 ποιησάμεν ἑν' Ἐφέσῳ. ἰδ' ἄλλο
 γῆ Χαίρειας ἔρανον σὺ ἰφθ-
 βοῖς ἀπονεγκῆσθαι. ὁ θόνας γῆ
 καὶ χιτανίσκος τί ἄν λέγοι-
 μι καὶ ὄλας. Ἐρμῶντι ἕξ
 μῖν καὶ μέγα ὄφελ' ὁ συμπε-
 πλοκῶν οὗτ' ὅ. Μον. ἀπὸ
 κατὰς καὶ ἀγῆσθαι, καὶ φη-
 σὶν ἰφθῶν, καὶ δακρυῖνα, ἢ Δε-
 νομοκρῖνα. καὶ Λάχνη ἢ ἵος
 ἢ τῶ Ἀρεοπαγίτι. καὶ φησὶν
 ἡμᾶς

Si pater, & si dominus fratri
 paternarum possessionum,
 & omnia tua. Tu autem e-
 tiam iusurandum dedisse i-
 psium ais, quod legibus pro-
 rem te sibi facturus sit. Mv.
 Iuravit enim, mater, per Ce-
 rerem & Proserpinam, &
 Mineruam. MAT. Et cre-
 dis illi scilicet? & ob hoc
 paulò antè, cum non habe-
 ret unde daret symbolum,
 annulū dedisti illi, me igno-
 rante: ille verò venditū eo,
 potando absorbit. Et rur-
 sum duo monilia ista Ionica,
 quorum utrunque pendebat
 duos Daricos, quæ tibi Chius
 ille nauclerus Praxia attu-
 lerat, Effessi commercatus.
 Debebat enim tum Charca
 cœnam collatitiam unâ cum
 adolescentibus æqualibus de-
 pendere. Nam vela & tu-
 nicas quid attinet dicere?
 Et in summa, lucrum adeò
 quoddam nobis, & magna
 vilitas iste obueni scilicet.
 M V S A. At pulcher est
 & imberbis, & amare se ait,
 & lachrymatur. Præte-
 rea & Dinomaches, Lachetisque
 filius est Areopagitæ
 illius

ἡμᾶς γαμίσαν· καὶ μεγάλας
 ἐλπίδας ἔχοντες παρ' αὐτῷ, ἧν
 ἡ γέρον μόνον καταμύθη.
 Μά. ἔκουσ', ὦ Μισσαίων, ἵδμεν
 ἡμῶν δὲ ἀδελφῶν, καὶ ὁ σπουδῶ-
 μ' αὐτῶν τὸ διδραχμῶν, ἐρῶ-
 μῶν πῶς αὐτὸν ἀργυρίου ἢ ἄν
 ἔχοντες, αὐτῶν τῶν ἐλπίδων
 ἀλίγας παρ' ἡμῶν λάβει· καὶ
 πῶς τὸν ἀπεριπέπαιον τὰ αὐ-
 τῶν ἢ τὸν ἰσοκρίον αὐτῶν με-
 θα, πείθειματον, φέροντες, ἔσ-
 ῶν Λάχης ὁ Κολυβίδης ἀφθά-
 νη. ἀφθάροντες γὰρ σοι μετὰ
 τῶν γάμων. ἔκ ἀσχυῶν, μόνη
 τῶν ἱταλῶν ἐκ ἐπιδορίου, οὐχ
 ὄρεμον, ὁ ταραντινίδιον ἔχου-
 σ'· Μου. τί οὖν, ὦ μήτηρ, ἐκεί-
 νων ὀτυχίεσθαι με, καὶ λαλ-
 ούμεν ἄσιμ; Μά. οὐκ, ἀλλὰ
 σπουδῶτερον, καὶ ἴσασιν ἱτα-
 λῶν· οὐδὲ πρὸς ἀνοσι ῥήμα-
 τῶν καὶ νρασιόκοις, ἰπ' ἀρχῆ
 τῶν γέροντες τῶν ἄρως ἔχουσι. σὺ
 δὲ ἔσ' ἰσὺν καὶ φίλονδρ'·
 οὐδὲ πρὸς ἄλλο τινα, ὅτι
 μὴ

illius, dicitque uxorem me du-
 cere velle se: denique ma-
 gna spes ab ipso nobis fa-
 cta sunt, si senex ille solum
 oculos clausisset. MAT.
 Proinde Musarium, ubi so-
 leis aut crepidis opus erit,
 & sutor didrachmam pos-
 pserit, dicemus & nos il-
 li: Argentum quidem non
 habemus, tu autem spes
 quasdam modicas à nobis
 accipe. Et rursus ad pia-
 storem eadem hæc. Et cum
 pensionem domus deposce-
 mur: expecta dicemus, vi-
 delicet dum Laches Colyta
 tensis moriatur. Exoluemus
 enim tibi tum post nuptias,
 An non pudet te, quod so-
 la meretricum neque inau-
 reis habes, neque monile a-
 liquod, neque vestem Taa-
 reninam? M V S. Quid i-
 gitur mater, fortunatiores
 ne illæ me, & pulchriores
 sunt? MAT. Non, sed
 providentiores, noruntque me-
 ritricari, neque credunt verbis modo, & adolescentulis, ^b in
 summis labris iusurandum gerentibus. Tu verò fidelis es,
 & amans viri, neque admittis alium quenguam, præters
 quam

μὴ μόνον Χαρεία. ἢ πρῶτω,
 ὅτι ὁ γιωργὸς ὁ Ακαρνανεύς
 ἔκε, Ἀδο μνάς κομίζων, ἀγέ-
 νησθε καὶ αὐτὸς, οἶνον δὲ τιμὴν
 ἀπαλάφρα, τοῦ πατρὸς πέμψ-
 ψανθε. σὺ δὲ ἰκάνον μὲν ἄς
 πικρῶντες, καθόδους δὲ με-
 τὰ τὴν Ἀδάμιδθε, Χαρεία. Μν.
 τί οὐδ', ἰχθῦν Χαρείαρ κατα-
 κέψασα, παραδέξασθαι τὸν
 ἰργάτῳ ἰκάνον, κινάδρας ἄς
 πόσῳ ταῖσθε μοι, φασί, Χαρεί-
 ας, καὶ χοιρίσκος Ακαρνανίος.
 Μν. ἔσθ' ἰκάνθε ἄγροικθε, ἢ
 πονηρὸν ἄρην ἄς τί καὶ Αντι-
 φῶντα τὸν Μηνικράτους, μνῶν
 ἰπποχρέμων, ἢ δὲ τὸν ἰδέ-
 σθαι; οὐ καλὸς ἴω καὶ ἄςθε,
 ἠπικίωτης Χαρίου; Μον.
 ἄν' ἰπάλλου Χαρίας ἄς
 σφάξῃ ἀμοτίρας, ἢ λάδοι
 μισοτί μιστ' αὐτῶ. Μν. πόθι
 δὲ καὶ ἄλλοι ταῦτα ἀπαλάφρα;
 ἔκουθ' ἀνέραςθε σὺ μνῆς δὲ
 τῶ, καὶ σφφροσύνης. καθά-
 πρ' ἄς ἰταῖρα, τῆς δὲ ὀσμῆ-
 φέρειρα ἄς οὐθε. ἰω τῶ-
 να,

quam solum hūc Chereantē.
 Ac nuper quando agricola
 ille Acarnensis veniebat duas
 minas ad te afferens, imber-
 bis ipse quoq; (vini autē pres-
 cium hoc reulerat, ἀπαίρε
 ad id missus) tu verò etiam
 subsannasti hominem: dor-
 mis autem cum Adonide scis
 licet isto tuo Cherea. ΜΝ-
 ΣΑ. Quid igitur? An de-
 cebat relicto Cherea reci-
 pere me operarium istum so-
 cidum, atq; hircum olentem?
 Leuis mihi, ut aiunt, Chæ-
 rea, ὁ porcellus Acarna-
 nius. ΜΑΤ. At ego sanè il-
 le agrestis, ὁ malè oleat,
 quid autem? Cur neq; Anti-
 phonem Meneeratis filium,
 minam tibi pollicentem, re-
 cipere voluisti? An non for-
 mosus erat ὁ urbanus, æqua-
 lis Cherea? ΜΥΣ. At in-
 terminatus fuerat Cherea,
 ambos nos iugulaturum esse
 se, si me cū illo vnquā depre-
 henderet. ΜΑ. Quàm multi
 autem ὁ alij eadem hæc mi-
 nantur. An tu igitur sine amatorib' ob hoc manebis? ὁ pudicè
 æges, perinde ac si non meretrix, sed Cereris sacerdos quæpiã
 fores?

ἡ, σήμερον ἀλώα δὲ, τί λέ-
 σοι διδώκην ἐς τὴν ἰορτῶν;
 Ms. ἐκ ἑξή, ὡ μαρνάειορ. Μά.
 μόνι οὐτ' ὁ τέχνῳ ἔβρη-
 κη ἰπὶ τὸν πατέρα, οὐκ οἰκί-
 ῆν λαθῆεν ἕξαπατῶντα,
 ἐκ ἀφ' ἧ μητρὸς ἤτησεν, ἀπᾶς
 λίσσας ἀρπυλοσῶσαι στρα-
 τωσόμην, αἱ μὴ λάβοι, ἀλ-
 λά λαθῆνται, ἡμᾶς ἐπιτίθων,
 μήτε αὐτὸς διδῶν, μήτε παρὰ
 τῶν διδόντων ἰὼν λαμβά-
 νων. οὐδ' οἶα, ὡ Μουσῆειορ, ὅκ-
 τωκαὶ δὲ καὶ τῶν ἀν' ἑσθῶν, ἢ
 τὰ αὐτὰ φρονήσων Χουρίων,
 ὅταν πλοτῆ μὴ αὐτὸς, ἢ ἕ μῆ-
 τρη γάμορ ποδύλακων ἐξού-
 ρη αὐτῶ; μνηθῆσιν, οἷα, ἵότε
 ἦ δακρυῶν ἢ ἦ εὐλημάτων, ἢ
 τῶν ὄρκων, πρὸς τὴν ἰσως τάλαν-
 τα πεικὸς βλέπων. Ms. μνη-
 θῆσιν ἐκείν' ὁ δῶμα, ὡς
 ἐκείνῳ γράμην, ἀπὸ κα-
 ταναγκασμόν' ἢ βιάσιν.

meminerit lachrymarum istarum? aut suaviorum, aut ea-
 tiam iurisiurandi alicuius, cum dotem quinque fortassis
 talentorum aspiciet? MVS. Meminerit ille: cuius rei ar-
 gumentum illud utique, quod neque nunc uxorem duxit,
 sed cum à patre cogereetur, ac vim propè pateretur, tamen
 negavit

fores? Ac cetera omitto, hoc
 die verò Aloa sunt: quid ti-
 bi igitur dedisti, quin celebri-
 tatem hanc perageres? MV-
 SA. Ah. non habet, mater
 mea. MAT. Quid: an so-
 lus iste artem nullam aduen-
 sus patrem inuenire potest?
 non seruum immittere, qui
 illum decipiat? non à matre
 ipse postulare, mimitudo
 se in militiam hinc naviga-
 turum esse, nisi accipiat?
 Verum sedet nos auferens,
 ac vana spe producens, ne-
 que ipse quicquam dans, ne-
 que à dantibus accipere si-
 nens. Tu verò, ὁ Μυσα-
 ρίον, an putas te octode-
 cim annorum semper fore,
 aut eodem animo futurum
 Cheream? Quando ipse
 quidem diues erit, mater
 autem opimas aliquas ac be-
 ne dotatas nuptias ipsi in-
 ueniet, an ille cum, putas,

ἢ ἠρνύσατο. Μῦ. Ἄνοις
αὐτὴ ψάβρωσα, ἀναμύσσω ἢ
εἰ, ἢ Μυσαέλιον,
τότ.

negavit ducere. MAT.
Vtinam non decipiaris: sed
tamen admonebo te, Musae-
rium, aliquando horum.

GILBERTI COGNATI
ANNOTATIONES.

a PVP LICAE quidem.] τῆ παύδημα, ἢ τῆ ἑγερτα, ἢ
τῆ ἐκ ὑπνοῦ. Cognomēta autem Veneris sunt, Pandemus, V-
rania, ἢ Hortensis. priorum eorum reddit Pausanias cum ali-
bi, ἢ in praecipue in Bœoticis ἢ Atticis. Apollodorus in lib. de
Deis, Athenis ait παύδημα vocatam, quod ad forum antiquum
posita esset, in quo soleret ἢ αὐτὴ δῆμα, hoc est, vniuersus popu-
lus ad cōcionēs cōfluere, quas ἀγογῆς vocant. Nicander in ter-
tio Colophoniacō apud Athenensium ait, Solonem παύδημα ἰε-
γόν, id est, ad eam deam Veneris constituisse ex proficitarum pe-
cunia. qua de re leguntur carmina comici Philemonis. ἢ ἐγερτα
quidam sic appellari autumant, ab ἑγερτα, id est, celo, quod de
caso semen igneum cecidisse in mare dicitur, ac natam ē spumis
Venerem coniunctione ignis ἢ humoris. Alij putant ex puri ἢ
sinceri amoris, quasi celestis, ἢ ἀcorporis illecebris alieni si-
gnificatione dictam volunt. Theocritus in epigrammate semel
meminit huius Pandemi ἢ Vranie, de Chrysozana oblatio-
ne ἢ ὑπνοῦ ἢ παύδημα, ἢ ἄρα οὐκ ἔστιν ἑγερτα, ἢ ὑπνοῦ
αὐτὴ ἢ ὑπνοῦ ἢ ὑπνοῦ, ast id est, Hæc Venus hæc Pandemus di-
nam dicit placans Vraniam, casta oblatio Chrysozana. Pau-
sanias in Atticis ait, Venerem de loco qui dicitur Horti, Hor-
tensem cognominatam: hoc est (ut ipse loquitur) ἐκ ὑπνοῦ ἢ
ἢ ὑπνοῦ: eiusque apud scriptores frequentem mentionem fieri,
sed sibi huius nominis causam non constare. Ego putauerim ideo
Venerem eam habuisse cognominis rationem, quod (ut ait in
primo de Rustica Varro) Venus sit hortis præposita, propter
generationem. Quin ἢ Næuius, ut est apud Festum, Venerem
pro oleribus posuit, ut Cererem pro pane, Neptunum pro pisci-
bus, dicens coquis, Edi Neptunum, Cererem, Venerem: b In
suamis

summis labris iusiurandum gerentibus.] De amatoribus loquitur, qui Venerem iuranti iusiurandum, nō ex animo. Idem in Rhetorum praeceptore: Ἐὐρεῖ ἐν ἀκροῖς ἀπὸ τῶν χεῖρας. id est, Et semper in labijs summis periurium.

ΑΜΠΕΛΙΣ ΚΑΙ
Χρυσίς.

ΑΜΠΕΛΙΣ ΕΤ
Chrysis.

ΕΙΤΙΣ δὲ, ὦ Χρυσί, μήτε
ζηλοτυπῆ, μήτε ὀργιστή,
μήτε ἱρράπιος, πο-
τε, ἢ πεικίκερην, ἢ τὰ ἰμωτικά
πρὸς ἑσέως, ἢ τὴν ἱρασὺς ἰκῆ-
νός ὄσιν; Χρυσ. οὐκοῦν ταῦ-
τα μόνον ἱρῶντ', ὦ Ἀμπε-
λί, δάγματα; Ἀμ. νῶν, ταῦτ'
ἀνφ' ὅς θιρμῶ. ἐπὶ τὰ πᾶσα, φι-
λήματα καὶ δακρυὰ καὶ ὄρ-
κοι, καὶ τὸ πολλακίς ἵκερην, ἀρ-
χομένην ἱρωτ' ὀσμῆον, καὶ
φρονιμῆς ἔτι τὸ δὲ πῦρ ὄλον ἐκ
τῆς ζηλοτυπίας ἐσίρ. ὡς, ἢ καὶ
σι, ὡς φης, ὁ Γοργίας ῥαπίδ',
καὶ ζηλοτυπῆ, χευσὰ ἔλπις,
καὶ ὄχου ἀπὸ τὰ αὐτὰ ποιεῖν.
Χρυσ. τὰ αὐτά; τί λέγεις;
ἀπὸ ῥαπίδων μὲν; Ἀμ. οὐχί,
ἀπὸ ἀνιᾶθρα, ἢ μὴ πῶς μὲν
νομὸν αὐτὸν βλέποισ. ἐπὶ ἢ μὴ

CHR. Eadem autem? quid
ais? ut ille me percutiat alapis? AM. Non, sed vi sem-
per illi ægrè sit si non ad solum ipsum aspicias: quoniam certè
nisi

ἴρᾳ γέ, τί ἄρ' ἐτι ὀργίζοιτο, εἰ
 οὐ τίνα ἔτιτρον ἴρασελὼ ἔχοις;
 Χρυ. ἀπ' ἑδὲ ἔχω ἔγωγε, ὁ δὲ
 μάτῳ ἠπὶ λαβὴ τὸν πλοσιόρ
 μὲ ἴρᾳ, διότι ἄπως ἰμνημό
 νοσᾷ ποτὶ αὐτοῦ. Αμ. καὶ
 τὸ ἴδν, τὸ ἀπὸ πλοσιόρ οἴε
 σθα σπευδᾶσθαι σὶ. ἔτω ἦρ
 ἐνιάσεται μάτην, καὶ φιλοσι
 μῖσται, ὡς μὴ ἠπὶ βροχίν
 το αὐτὸν οἱ ἀντιραςαί. Χρυ.
 καὶ μὴ οὗτός γε μόνον ὀργί
 ζεται, καὶ ῥαπίδ', διδῶσι δὲ οὐ
 δύν. Αμ. ἀλλὰ δῶσα ἴηλο
 τυποὶ ἦρ καὶ μάλα καὶ νυγθῆ
 βυτά. Χρυ. οὐκ οἶδ', ὅπως
 ῥαπίσματα λαμβάνειν βόθῃ
 μὲ, ὡς Ἀμπηιδίου. Αμ. οὐκ,
 ἀπ' ὡς οἶμα, μεγαλοὶ ἔρωτον
 γίνονται, καὶ εἰ πύθοιτο ἀμῆ
 λῶσαι. εἰ δὲ πεισῶσαι μόνον
 ἔχων, ἀπμαράνται πως ἰ
 ἰπιθυμία. ταῦτα λέγω πρὸς σὶ,
 ἀκοισθ' ὅλοις ἔτισιρ ἔταεί
 & σὺ δὲ ὀκτωκαδικαίτης, οἶ
 μα,

nisi amaret te, cur quæso
 irascereetur etiam si quem
 alium amatorem habeas tu?

CHR. At equidem non
 habeo, ille verò nequic
 quam suspicatus est diui
 tem istum me amare, ex eo
 quòd mentionem eius fors
 ite aliquando feci. AMP.

Atque hoc suaue sanè est,
 putare illum à diuitibus ob
 seruari ac coli te. Ita enim
 maiori dolore afficietur,
 magisq̃ amulabitur & con
 tendet, ne potiores ipso a
 pud te sint rivales. CHR.

At verò ille quidem solum
 irascitur, & alapis cadit,
 nihil autem dat. AMP. At
 dabit postea. Nam zelo
 typi vel maximè dolore, as
 ficiuntur. CHR. Nescio
 quo pacto alapas accipere
 me vis, ὁ mea Ampeli. AM.
 Handquaquam ego: sed, ut
 arbitror, maximi amores in
 de nascuntur, etiam si au.

diat se negligi. Quòd si autem persuasum illi fuerit, se so
 lum habere te, elanguescet nescio quomodo libido illa. At
 que hæc tibi dico, quæ iam annos viginti totos merem
 tricium quæstum exercui. Tu verò annos, ut arbitror,
 decem

ἡμῶν, ἢ ἑλπίον δὲ τυγχάνεις.
 ἢ βέβαια δὲ καὶ διυγέθαι, ἢ
 ἑπαδὸρ ποτε, οὐ πάνυ πῶ πολ-
 λῶν ἴτων. ἤρα μὲ Δημόφαν-
 τος ὁ δαυακὸς, ὁ κατόπινοι
 καὶ τὸ Μοικίλης, οὐτὸς δὲ πῶ-
 ποτε πλῆρον ὡς τε δραχμῶν
 διδωκε, καὶ ἕξιον ἀποδό-
 της ἔδωκε. ἤρα δὲ, ὃ Χρυ-
 σί, ἐπιπόλαιον τινα ἔρωτα, ἔ-
 τε ἵποσφῶν οὔτε λακρῶν,
 ἔτε ἀπὸ ὡραίου γυναικὸς ἰω-
 τὰς θύρας, ἀπὸ αὐτὸ μόνον,
 οὐκ ἀποδοθε μοι ἰνίστε, καὶ τῶ-
 τος ἴσῃ μακρῶ. ἰσθδὲ δὲ ἰδόν-
 τα ποτε ἀπέκλεσε, Καλλι-
 αδης ἴδὲ ὁ γραφίης ἐνδορῶν,
 ἡλικα δραχμὰς πηνομφῶς, τὸ
 ἢ πῶ τῶν ἀπῆλθε μοι ποιδορῶ
 σάμψ. ἰπὲ δὲ ποτὸ μὲν
 διῆλθον ἡμῖρας, ἐγὼ δὲ ὁ πῶ-
 οὐκ ἐμπορῶ, ὁ Καλλιὰς δὲ ἐν-
 δορῶν ἡμῖρας, ἰποθεριμανόμῃ
 ἢ δὲ τὸ τὸ Δημόφαντος,
 καὶ αὐτὸς ἀναφλέγει εἰς τὸ
 πῶμα. καὶ ἰνίσας ποτε, ἀν-
 ὡμῆλιν τηρήσει τῶν θύρων,
 ἡλικῶν ἐτυπῶν, ἡπὲρ δὲ φονοῶ-
 σῶν, ὡς ἴσῃ ἔγνην τῶν ἰδῆτα,
 ἢ πάν-

decem & octo nataes, aut
 pauciores etiam. Quod si
 autem vis, narrabo etiam
 que mihi acciderunt aliquā-
 do, non aded multos, ante
 annos. Amabat me Demos-
 phantus, scenerator ille, mo-
 mentaneo ac leui quodam
 amore, neq; ingemiscens, ne-
 que lachrumans, neq; etiam
 intempestiuè ac sera nocte
 ad fores veniens, sed illud
 solum, interdum dormiens
 mecum, idè etiam post lon-
 gum interuallum. Postea-
 quam autem venientem ali-
 quando exclusi (nam tum
 Calliades pictor intus erat,
 datis decem drachmis) prin-
 cipio quidem abiit, verbis
 me infestatus Postquam au-
 tem multæ dies iam transi-
 issent, neque ego ad illum
 mitterem (rursus autem tum
 Calliades intus erat) incale-
 scens tum tandè Demophan-
 tus, etiam ipse ad rem in-
 flammatur. Atq; adstans alio
 quando, cum ianuam obser-
 uasset apertans, flebat, per-
 D d d d omniaq;

ἀπαντα ἰποία· καὶ τέλῳ, τὰ
 λαύου δούσ, μόνῳ ἔχον ὀκ.
 τὸ ὄλος μίωας, ἢ γὰρ δὲ αὐ-
 τῷ πᾶσι ἀπαντας ἐπιγνῶ, ὡς ἕ-
 πὸ φαρμάκων ἐκμήνα αὐ-
 τόν· τὸ δὲ ἰῶ ἄρα ἰηλοτυπία,
 τὸ φάρμακον, ὡς, ὁ Χρυσί, ἢ
 σὺ γὰρ ἐπὶ τῷ Γοργίαν τῷ αὐ-
 τῷ φαρμάκῳ. πλῆσῳ δὲ ὁ
 θανάσιον ἔσσα, ἰῶ τι ὁ πατήρ
 αὐτῷ πεδθῆ.

omniaq; faciebat. Et postre-
 mum talento dato habebat
 me solus totos octo menses.
 Vxor autem ipsius cunctis
 dicebat, medicamentis à me-
 ipsum ad insaniam redigi. At
 hoc igitur medicamentum
 zelotypia erat. Quare, ὁ
 Chrysi, & tu viere contra
 Gorgiam eodem medicamē-
 to. Porro diues adolescen-
 tulus hic erit, si quando patrem ipsius mori contingeret.

ΔΟΡΚΑΣ, ΠΑΝ-

νυχίς, Φιλόστρατος &
 Πολέμων,

DORCAS, PAN-

nichis, Philostratus,
 Polemon,

Α Πολάλαμψ, ὁ λεκ-
 τημίνυ, ἀφλάλα-
 μψ. ὁ Πολέμων αὐ-
 τῷ τῆς στρατίας ἀνέσφιξε πλε-
 τῶν, ὡς φασιν, ἰάρακα ἢ ἰά-
 γῶ αὐτόν, ἐφείδα πρὶ πόρ-
 φυρον ἰμπροπημένον, καὶ
 ἀκολέθους ἅμα ποδῶ, ἢ οἱ φί-
 λοι, ὡς ἔδον, σιωθερον ἐπὶ
 αὐτόν, ἀσπασόμενοι. ἐν το-
 τούτῳ δὲ τὸν θέρωνοντα ἰ-
 δούσα, κατόσιν ἰόμυ-
 νον, ὁσ σωμαποδιδυμικῆ

P Erymus, ὁ hera, pe-
 rymus. Polemon ex
 miliia reuersus est,
 diuitijs onustus, vt aiunt.
 Vidi autem & ego ipsum
 sago purpura praetexto &
 fibulato indutum, & seruos
 pedisequos vnά cumeo mul-
 tos. Ac amici vt aspexerunt,
 concurrebant ad ipsum, sa-
 lutaturi videlicet. Intea
 res autem seruum con-
 spicata à tergo sequentem,
 eum qui cum ipso profectus
 fuerat,

DIALOGI MERETRICII. 419

ἦν αὐτῷ, ἠρόμεν, ἢ ἀπὶ μοι,
 ἔφην, ὃ Παρμενῶν, ἀσπα.
 μόνῃ πρότερον αὐτόν, πῶς ἂν
 μὴ ἐπράξατε, καὶ εἰ τι ἄξιον
 τῶν πολέμων ἔχοιτο ἡμῶν
 ἀγλῶσαι. Παν. οὐκ ἔσθ' ἔτι
 ἔσθ' ὄντος, ἀπὸ ἰκάνη, ὅτι κῆρ
 ἐσθ' ὄντος, πολλὴ χελεύς τοῖς
 θεοῖς, καὶ μελλίσι τῶ ξυρίῳ
 Διὶ, ἢ Ἀσλῶσπαρέα. ἢ δὲ
 σποῖνα δὲ ἰπποθάντο ἀὰ τί
 πᾶσι τοῖς, καὶ ἔσθ' ἔτι. εἰ δὲ
 καὶ τότο πείθειμας, ὡς καὶ
 ἀλάκρυς ἢ ἀὰ ἰμῆμυχο Πο.
 ἰμῶν. Θ. ἄμηνον τῶ παρὰ
 πολλῶ. Δορ. πῶ ἄπορ ὄντος
 ἐν ἀρχῇ ἅπαντα, πῶς δὲ σὲ
 ἐν ἀρ. ἔπορ, ἀπὸ ἀ ἰκάνη. ἢ
 βολόμεν ἀπῆρ. ἐπὶ πρὸς γὰρ
 Παρμενῶνα ὄντος ἠρξάμεν, ἢ
 πῶ, ὃ Παρμενῶν, ἔσθ' ὄντος τὰ
 ὄτα ὑμῶν ἀὰ ἔσθ' ἰμῆμυχο ἢ
 κίλημυχὴ μετὰ λακρυῶν, ἢ
 μάλα, εἰ τις ἐκλήθη ἐν τῶς
 μέγας, καὶ σποῖ τοῖς ἐθῶναι
 ἰκάνη, ἔσθ' ἀρὰ δὲ τότε τὰς
 πόμας, καὶ τὰ ἐθῶναι ἐκλήθη,
 ἢ

fuerat, interrogabam, ac, Dic
 mihi Parmeno, inquietabam,
 salutato prius ipse, quo pa-
 cto nobis egestis? Quod
 opera precium bellorum con-
 secuti, huc reuertis estis?
 PAN Non decebat hoc sta-
 tim, sed illa primum, Quod
 quidem seruati estis, multa
 dijs grata, & in primis lo-
 ui hospitali, & Mineruæ mi-
 litari. Ceterum hæc sem-
 per rogare solebat quidnã
 agerent, & ubi essent Quod
 si autem etiam hoc addidis-
 ses, quod & lahrumaretur,
 & mentionem Polæmonis
 faceret semper, fauens id sue-
 rat multo. DOR. Prafa-
 ta equidẽ sum statim à prin-
 cipio cuncta hæc: ad te au-
 tem non putauimus esse, veã
 rùm illa dicere volui, quæ
 audiui. Nam ad Parmenonem
 euerit ita incipi: Eccu-
 bi, Parmeno, tinnierunt vo-
 bis aures? Semper enim remẽ
 miscbatur vestri hera cù la-
 chrymis, & maxime si quan-
 do ex pugna venerat quispiam, multiq̃ mortui esse diceban-
 tur, euellibat sum crines, & pectus percutiebat, & lugebat

καὶ ἰσχυρὰ πρὸς τὴν ἀγγε-
 λίαν ἐκείνην. Παν. εὐχόμενος
 Δορκὰς, οὕτως ἔχεν. Δορ.
 ἄτα ἐξῆς, μὴ τὸ πονηρὸν ἐπέ-
 κληθῆναι, ὃ δὲ πονηρὰ μὲν ἔστι,
 φησὶν, ἀντιφασίαν. Παν.
 οὕτω λέγει ἄνθρωπος, οὐδὲν πρὸς
 πᾶν, ὡς ἐμὴ μνηστῆρος ὁ Πολέ-
 μων, ἢ ἐπέθετο, ἢ ἔθηκεν ἰσχυρὰ
 λαλακῆσαν; Δορ. καὶ μετὰ
 ποσὰ τοιαῦτα ἔλεγε. τὸ γοῶν
 ἐφάρασκον ἐξήγαγε, πᾶσι δὲ
 ποσὰ, χρυσὸν, ἰσχυρὰ, ἀκολού-
 θως, ἐλέφαντα· τὸ μὲν γὰρ ἀρ-
 γύριον μὴ ἀειδίμω ἀργύριον αὐ-
 τὸν, ἀλλὰ μινδίμω, ἀργύριον
 πρηνέστερον ποσὸν ἐμινδίμω.
 εἶχε δὲ καὶ αὐτὸς Παρμένωρον
 διακτύλιον ἐν τῷ μικρῷ δακ-
 τύλῳ, μέγιστον, πολλὸν ὄνον, καὶ
 ψῆφον ἐν τοῖς ὀδόντι τειχεῶσι
 ἔασα δὲ οὐδὲ αὐτὸν ἐδίδουσαν
 μοι διηγήσασθαι, ὡς τὸν Αἰών
 διέδουσαν, καὶ ὡς ἀπίσταναρ
 Τηελάτων ἴνα, καὶ ὡς διήτρι-
 ψον

rubebatque supernè. Reliqui autem ipsum, cum adhuc para-
 ret mihi digere quo pacto Alyn transissent, et ut occi-
 dissent Tiridatem quendam, et quomodo versatus ipse
 Polemonem

ad unumquodque nuncium.
 PAN. Rectè Dorcas ita
 decebat. DOR. Deinde
 non multò post interroga-
 bam illa quoque ordine. Ille
 autem: Admodum splendi-
 dè, inquit, reuersi sumus.
 PAN. Ita autem etiam ille,
 nihil prefatus quòd me-
 minerit mei Polemon, aut
 desiderio affectus fuerit, aut
 optauerit saluam atque in-
 columem me uerum depre-
 hendere? DOR. Atque
 adeò multa huiuscemodi dice-
 bat. Quod igitur caput
 rei est, narraui diuitias multas,
 aurum, vestes, seruos,
 ebur. Nam argenti quidem
 afferre ipsum dicebat
 non ad numerum, sed ad
 mensuram, multos uidelicet
 medimnos plenos. Habebat
 autem et ipse Parmeno an-
 nulium in digito paruo maxi-
 mum, ac multangulum, la-
 pillusque in crustis in eo erat
 ex tricoloribus illis quidam,

ψν ὁ Πολέμων ἐν τῇ πρὸς Πι-
 σίδας μάχῃ, καὶ ἀπίσραμόν
 ὅτι ταῦτα περὶ γυλιόσα, ὡς
 περὶ τῶν παλῶν σκίψασο.
 εἰ γὰρ ἰλθῶν ὁ Πολέμων, ἤξει
 γὰρ πάλῳ, ἀρσισάμῳ, ὅτι
 γυλαίμους, ἀναπυθόμεν,
 εἴροισι Φιλόστρατον ἔνδορον παρ'
 ἡμῶν, τί οἱ αὖτις ποιεῖσιν αὐτόν;
 Παν. ἐξοείκαμῳ, ὃ Δορ-
 κὰς, ἐκ τῶν παρόντων σωτή-
 ριον ἔτι γὰρ τῶτον ἀρσισάμ-
 ψα καλὸν, ἰαλαῶν ἔναρχος
 διασκότα, καὶ τὰ πᾶσα ἐμπο-
 ρον ἔντα, καὶ πολλὰ ἐπισχυβί-
 μων. ἔτι Πολέμων αὖ τοῖσιν
 ἑπανύκοντα, χέσιμον, μὴ
 παραδ' ἐχέωσιν, πρὸς τὴν γὰρ
 καὶ γυλιότυπος ἔστι, ὅς καὶ
 πρὸς μὴν ἔτι πολλὸν ἀρσισάμ-
 ῶν, νυκτὶ τί ἐν αὐτῷ ἐκείνος ποιε-
 ῖσιν; Δορ. ἀπὸ καὶ πρὸς ἑρ-
 χεται. Παν. ἰκλῶμα, ὃ Δορ-
 κὰς, ἐπὶ τῆς ἀρείας, καὶ πρὸς
 μω. Δορ. ἀπὸ καὶ Φιλόστρα-
 τος πρὸς ἑρχεται. Παν. τίς ἄρα
 μω; πῶς αὖ μὴ ἕξ ἡμετέροις;
 Φι.

DOR. At etiam accedit. PAN. Deficio, ὃ Dorcas, consi-
 lij inopia, ac tremo. DOR. Sed ὃ Philostratus accedit.
 PA. Quæ igitur fiam? quomodo me autem terra abforbeat?

Polemon in pugna contra
 Pisidas esset: ac curriq̄ue do-
 tum, ut hæc tibi renunciass-
 rem, ut quid de omnibus re-
 bus faceres, deliberares ipsa
 tecum. Nam si veniens Po-
 lemon (veniet enim hauddu-
 biè postquam à se notos ac
 salutantes illos amoverit)
 ac resciscens, deprehende-
 rit Philostratum apud nos
 intus, quid putas quæso fa-
 cturum ipsum esse? PAN.
 Inveniamus Dorcas ex re
 presenii tuum consilium, at-
 que salutem aliquam. Nam
 neque hunc ablegare hone-
 stum fuit, ut qui talentum
 nuper dederit, ὃ præterea
 mercator quoque est, ὃ mul-
 ta pollicitus: neque rursus
 vile, Polemon talem ac
 tantum redeuntem non res-
 cipere. Nam præter hæc
 etiam zelotypus est: ὃ cum
 pauper adhuc intolerabilis
 adeò fuerit, quid nunc
 non putes illum facturum?

Φι. τί οὐκ ἴσθης ὃ Παννυχίς;
 Παν. ἄνθρωπε, ἀπελόγηκός
 με· οὐδὲ χάρις Πολέμωνος, χεῖρας
 νύμφανός. Πο. οὐτὸν οὐκ
 τίς ἔπειθε πρὸς τὴν ὄψιν; σιω-
 πᾶς; ἢ γὰρ οἴχῃ ὃ Παννυχίς, ἵ-
 γὰρ δὲ περιπατῶν ἐν Πυλῶν
 διεπλῆσθη ἰπποπόδη· οἱ τοῖς
 αὐτῶν γυῶνα καὶ δίκαια μὲν
 τοῖς αἰποῦθα, καὶ τοῖς γάρον ἕ-
 ρο· οὐκ ἔτι γὰρ ἀρπαδομένη
 ὑπὸ σοῦ. Φι. οὐδὲ τίς ἄν
 βέλτε; Πο. ὅτι Πολέμωνος
 Στρατῆς Πανδίωνος φουδῆς,
 ἀκείας, χιλιάρχους τὸ πρῶ-
 τόν, νῦν δὲ ἰξανασησῆς πρὸς
 τακτοχιδίαν ἀσπίδα, ἰραδῆς
 Παννυχίδος, ὅτι ὡλύμῃ ἐτι
 ἀνθρώπινα φρονῆν αὐτοῦ.
 Φι. ἀπὸ τὰ νῦν ὠξυαγῆς,
 Παννυχίς ἐμὴν δὲ κοῦ τάλαν-
 τὸν ἄληφς· κλέψεται δὲ ἡδὴ
 καὶ ἔτερον, ἐπὶ δὲ τὰ φορ-
 τία διαθροῦσα. καὶ νῦν ἀνα-
 δόξομαι, ὃ Παννυχί, τῶν δὲ
 παρ' Οδρυσῶν χιλιάρχῶν ἕα.

Δορ.

tumq; à me accepit. Accipiet autem & alterum iam, ubi oz-
 vera seu merces distraxerimus. Ac nunc Pannychi, seque-
 re me, istum autem apud Odrysas Tribunatum gereve snto.

DOXO.

PHIL. Quid? cur non po-
 tamus, Pannychi? PAN.
 Perdidisti me, ô homo. Tu
 verò salve Polemon, post
 longum aded oculis oblatas
 iteram meis. POL. Hic-
 ce igitur quisnam est, qui
 huic ad nos accedit? taces?
 Euge abi, ô Pannychi. Ego
 verò ex Pylis mira quantum
 diem huc aduolavi, appra-
 perans videlicet ad talem
 mulierem. Ac merito sanè
 hæc mihi accidit, tibi que
 aded gratiam habeo: neque
 enim posthæc amplius abs te
 diripiar. PHIL. Tu verò
 quisnam es, boe vir? PO-
 LEM. Nimirum audis, quod
 Polemon ego, Steriensis il-
 le, ex tribu Pandionis, quis
 Tribunus militum à princi-
 pio sui, nunc autem totius
 dur legionis, amator Pan-
 nyhidis, cum eam adhuc
 humana sapere putarem.

PHI. At nunc Tribuns, Pan-
 nyhis hæc mea est, talen-

Δορ. ἰδὼθ' ἄρα μὲν δευτέρῃ
ἀποκεθίσει, ἢ ῥ' ἰθὺς Παν. τί-
ποῖω Δορκάς; Δορ. ἰσχυραί
ἄμανορ, ὄργιστο μὲν ἔχ' οἶον
τι πρῶτον Πολέμονι, ἢ μάλ-
δορ ἰπιταθῆσθαι ἰγλοῦσπῶρ.
Παν. ἔθελαι, ἄσιωμῶρ. Πο.
ἄπ' ἀπελίζω ἕμῃρ, ὅτι τὸ ἔ-
σπῶρ πῖκοι τῆ μῆρορ, ἢ μάλ-
πῖν ἰζὼ ἰσάτοισ φόνοισ ἰγχο-
γυμνασμοῦ ὅ παρῶρ. τὸς
Θρακας, ὃ Παρμῆων. Παν.
ἰπλοσμοῖοι ἰκον ἰμφράξαν.
τὸς τὸρ σπῶρ ἰφ φαλαγγι.
Πο. ἰπὶ μετῶπῃ μὲν τὸ ὄπλι-
τικὸρ, παρ' ἰκᾶτσα ἰοῖ σφῶρ-
δονῆται καὶ ἰσῶται, οἰ δ' ἄλ-
λοι κατόπιρ. Φι. ὡς βρεφῶν
ἀίοις ἰαῦτα, ὃ μισθοφόρ ἰμῖν
ἀέξῃ, καὶ μορμολύιδ. σὺ δ' ἰφ
ἀλεπρῶνα πῶποτι ἀπέντα-
νας, ἢ πόλεμορ ἄδου, ἰρμᾶ-
τιορ ἰφρῶρδε, ταχᾶ διμοιεί-
της ὄρ, ἰνα ἢ τῶ πῶσχαί-
σωμαῖοι. Πο. ἢ μὲν ἄσχο μῆ-
ὄλιγορ ἰπασθ' ἄρ πῶσιόντας
ἰμᾶς

DOR. Libera hæc quidem
est, sequeturque non, nisi volet.
PAN. Quid faciam Dor-
cas? DOR. Intro ire mea-
lius. Nam Polemoni adesse
irato, haudquaquam facile
aut tutum est, & magis in-
cendetur emulando. PAN.
Si placet, eamus intro. PO.
At prædico vobis, quòd ho-
die postremum potabitis, aut
ego frustra adsum, tantis ca-
dibus exercitatus. Thracas
huc Parmeno. PAR. Ar-
mati adsunt, eimgentes an-
giportum phalange. Ac in
fronte quidem, qui grauis ar-
maturæ sunt, in utroque aus-
tem latere funditores & sas-
gittarij, cæteri à tergo loca-
ti. PHIL. Tanquam in san-
tibus nobis hæc, ὁ σtipendia-
rie, militaris, ac laruis ne-
quicquam nos territas. An
tu verò vnquam gallum ali-
quem gallinaceum occidisti?
aut etiã bellum vidisti? Cas-
stellū, vt multū, præsidio te-
nuisti, fortasse dux manipularis quispiam, vt tibi hoc interims
gratificando concedam. P O L. At verò scies paulò post,
vbi nos acie in dextrum conuersa aduentare spectabis, armis
Dddd 4 resplen.

ἡμᾶς ἐπὶ λόγῳ θεάσῃ, εἰλικον.
 τας δὲ ὄπλοισι. Φι. ἤκειτι μό-
 νον συσκευασάμενοι ἐγὼ δέ,
 καὶ Τίβυς οὗτ' ὅτι, μόν' ὅτι
 οὗτ' ὅτι ἐπαύω μοι, βάλλοντον
 ἡμᾶς λίθοις τὴ καὶ ὄσπρακοις,
 οὕτω διασπιδάσωμεν, ὡς μὴ
 ἴδωποι οἰχοῖαδι, ἔχοιτι ἀδύνα.

resplendentes. PHIL. Ad-
 uentate modò conferri atq̄
 instructi. Ego verò & Ti-
 bys iste (nam hic solus me
 sequitur) iaciendo cùm sa-
 xis, tum testis ostraceis, ita
 dispergemus, vos, ut neq̄ quòd
 veritiamini, scire tum possiis.

ΧΕΛΙΔΟΝΙΟΝ

Ἐ Δροσῆ.

CHELIDONIUM

& Drose.

ΟΥκ ἔτι φοιτᾷ παρὰ
 σὲ, ὦ Δροσῆ, τὸ μα-
 ράκιον ὁ Κλινίας; ἢ
 ἤρ' ἰώρακα πολὺς ἤδη χρό-
 ν' ὅτι αὐτὸν παρ' ἡμῶν. Δρο.
 ἔκ' ἔτι, ὦ Χελιδόνιον ὁ ἤρ' δι-
 δάσκαλος αὐτὸν ἄρξαι μηκέτι
 μοι πεισίσθαι. Χι. τίς οὗτ' ὅτι;
 μὴ τι τὸν παδοτριβῶν Διότι-
 μον λέγεις, ἐπὶ ἐκείνους γὰρ ἐ-
 λ' ὅτι μοι. Δρο. ἔκ' ἀπ' ὁ ἡμῶν
 κισα φιλοσόφου ἀπλόμα' ὅτι
 Αεισαίνετ' ὅτι. Χι. τ' σκεθρῶ.
 πὸν λέγεις, τὸν διασπιδόν, τὸν
 βαθυπέγωνα, ὅς' ἔπειθε μετὰ τ'
 μισρακίων πειπατῶν ἐν τῇ
 ποικίλῃ. Δρο. ἐκείνους φημι
 τὸν

Non amplius venti-
 tat ad te, Drose
 adolescentulus ille
 Clinias? Non enim vidi lon-
 go iam tempore apud vos ia-
 psam. DRO. Non am-
 plius, Chelidonium. Nam
 praeceptor prohibuit ipsum
 amplius ad me accedere.
 CHE. Quinam iste? num
 exercitorem istum puerorum
 Diotimum dicis? Nam is cer-
 te amicus mihi est. DRO.
 Non, sed perditissimus iste
 philosophorum Aristaneus.
 CHELID. Tetivcum i-
 stum dicis & hirsutum, pro-
 funda barba, qui cum ado-
 lescentibus consuevit deambulare in porticupicta? DRO. Il-
 lum

τὸν ἀλαστονα, ὃ λέγεται ἐπι
 δοίμι ἀπρόμυθος, ἐκτόμυθος
 ἢ πάζωνος ὑπόδημιος. Χι. τί
 παθὼν δὲ κἄν; ὦ, αὐτὰ ἐ-
 πεισε τὸν Κληδία; Δρο. οὐκ
 οἶδα, ὦ Χιλιδόνιον, ἀλλὰ μη-
 δεποτε ἀπέκοιτός μου ἡρόμεν
 νος, ἀφ' οὗ ζωακὶ ὀμιλήσῃς
 ἐξ ὧ, πρῶτον δὲ ὁμίλησέ μοι,
 τριῶν τῶν ἐξ ἡμερῶν, ἐ-
 δὲ πρὸς ἄλλο τῶν ἐρωτησῶν. ἔπει
 δὲ λυώμεν, ἐν οἷδα δὲ, ὅπως
 τί ἔπαθον ἐν αὐτῷ, ἐπιμψα-
 τῶν Νουείδα, πειρατισμοί-
 νων αὐτὸν, ἢ ἐν ἀγορᾷ ἀγορῆ-
 βουτα, ἢ ἐν παιδίῳ. ἢ δὲ πει-
 παθῶντα, ἐφ' ἰδοῦσέ, μὲν
 ἢ Αἰετανίτε, νύσσα πορρῶ,
 ἐκάνον δὲ ἱρθεϊάοντα, ἡδὲ
 τὸ ὄργον, καὶ μηκέτι παρρη-
 κἄν δὲ ὄφθαλμόν. ἔτ' ἰδᾶδι-
 ζον ἄμα ἐς τὴν πόλιν. ἢ δὲ ἄ-
 ρετὸ Διπύλου ἀκοιθῆσθαι,
 ἐπὶ μὴ δὲ ὄπως ἐπισπαρῆ, ἐ-
 πανύκον, οὐδὲν σαφὲς ἄς
 παγῆς

lum equidem, vanum iacta-
 torem, quem utinam pessimè
 perire videam, barba tractū
 à carnifice. CHE. Quid
 autem accidit illi, cur talia
 persuaderet Clinia? DRO.
 Nescio, Chelidonium. Sed
 cum antea nunquam ullam
 noctem intermiserit quum me-
 cum dormiret, ex quo rem
 cum muliere habere cepit
 (primū autem mecum has-
 bere cepit) tribus istis die-
 bus proximis ad angipors-
 tum hoc ne unquam access-
 sit quidem. Postquam au-
 tem ex eo contristari cepi
 (nam nescio quo pacto mi-
 hi aegre quiddam ob illum
 accidit) Neuridem misi, quæ
 illum circumspiceret, aut
 in foro commorantem ali-
 cubi, aut in palestra. Ea
 autem rediens, deambulans
 rem vidisse se ait eum Ari-
 staneto, atque innuisse illi à
 longè. Illum autem erubus-

isse, deiectis in terram oculis, neque aspicere amplius ad ipsam voluisse. Atque exinde ambos ad urbem iisse. Ipsa verò ad Dipylum usque secuta, cum ille prorsus neque conuerteret sese, domum redijt, nihil planum aut certum habens

παρῆλαι ἔχουσα. πῶς με οἷα
 διαγὰρ τὸ μὲν τὰ ταῦτα οὐκ
 ἔχουσα ἀκούσαι, ὃ, τι μοι πτε-
 ρωνθεν ὀμβρακίσκη; ἀλλὰ
 μὴ ἐλθῆσά τι αὐτόν, ἔλε-
 γον ἢ τινὸς ἀπὸς ἠρσώδη,
 μισήσας ἐμὴ, ἀπ' ὃ πατὴρ
 ἀνέκλυτον αὐτόν. ποικί-
 τοιαῦτα ἔσπερον. ἦ δὲ δὲ
 περὶ δάκλυ ὄψιαρ ἔκτε ὃ
 Δρόμων, τὸ γραμμωτοῦ
 τουτί παρ' αὐτῷ λομίζω. ἀ-
 νάγνωθι λαβοῦσ', ὃ Χελιδό-
 νιον; οἶδα γὰρ ἀπὸν γράμ-
 ματα. Χρ. φέρ' ἰδὼν τὰ
 γράμματα, οὐ παύει σφῆ,
 ἀπ' ἐπιστομῆς, ἀνλοῦ-
 τα ἰσαξίη τινα τῷ γραφῶ.
 τ' ἄλλο δὲ, πῶς μὴ ἐλίη-
 σάσι, ὃ Δροσὴ, τὸς θεῖς ποί-
 μα μάρτυρας. Δρο. αἰ, αἰ,
 τάλαρ, ὃ δὲ τὸ χάριεν πρὸς
 γραφε. Χρ. καὶ νῦν δὲ ἵκατὰ
 μίση, ἀλλὰ κατὰ ἀνάγκη
 ἀψιμαίον ὃ πατὴρ γὰρ Αει.
 εἰσὶν τὸ παρὶ δὲ κί με ἔπι-
 φῆν

quod renunciaret. Quo me
 igitur pacto post illa tum
 affectam putas? quae conie-
 cturam facere nusquam po-
 teram, quidnam esset quod
 adolescenti huic accidisset:
 sed ita mecum dicebam:
 Numnam aegre illi aliquid
 feci? aut numquam aliam
 amat, me profusus? aut num
 pater veuit ipsum? Mul-
 ta adeo huiusmodi mecum
 ipsa voluebam. Porro au-
 tem circa multam vespere-
 ram venit Dromo, literas
 has ab alio afferens. Acci-
 pe Chelidonium, ac lege.
 Scis enim literas videlicet.
 CHE. Age videamus. Ac
 litera quidem ipse non ad-
 modum planè scripta, sed
 incompòsita, & malè co-
 agmentata, properantiam
 quendam scribentis indi-
 cant. Sic autem sonant: Quo
 quidem pacto amavim te,
 mea Drose, testes facio
 deos. DRO. Vae mi-

sero mihi, neque salutationem à principio adferibit. CHE.
 Et nunc autem non odio aliquo, sed necessitate coactus
 deserò te. Nam me pater Aristeneto tradidit, ut philo-
 sophia

φῆν αὐτῷ, ἡ ἀκύνος, ἔμαθι ἢ
 τὰ καθ' ἑμᾶ. ἅπαντα, παύου
 ποτὰ ἐπιτιμήσῃ μοι ἀπρῆπις
 ἄνα λίσσων ἰταίρα σιωπῆσαι,
 Ἀρχιτέλους καὶ Βρασικλέας
 ἕρῃ ὄντα πολὺ ἢ ἄμενον
 εἶναι, τὴν ἀρετὴν περιμᾶν ἢ
 ἰδοῦναι. Δρο. μὴ ἄρα τι ἴ-
 κολὸ ὁ λῆρ ὅτι κῆν ὅ, τοιαύ-
 τα παιδῶν τὸ μαρᾶκιον.
 Χι. ὡς ἀνάγκη παθεῖσθαι αὐ-
 τῷ παρακολυθῆ ἢ ἀκεῖως
 παραφυλάσσω. ἢ ὅλως, εἴθ
 προσλήψων ἄτω εἰσφύξῃ
 σπ, ὅτι μὴ κένω, ἂ δ' ἄσφαρος
 νοίμι, καὶ πάντα παθεῖσθαι
 αὐτῷ, ὅσυχῆται πάνυ ὀδύ-
 μονα ἰσοθαί με, καὶ ἰνὰ τὸν
 ἡατοσῆσθαι, τοῖς πόνοις πε-
 ρυμνασμεθῶν ταῦτά μοι μὲ-
 ραι ἔγραψα, ὑποκλήψασ ἑμαυ-
 τὸν οὐδὲ μοι ὀντοχδ, ἢ μίμ-
 νισο Κλανίου. Δρο. τί σοι
 φλοῦ ἐπιστολῆ, ὦ Χελιδόνιον;
 Χιλιὰ, τὰ μὲν ἅπαντα, ἢ ὅτι

Σκν

ante præexercitatum. Hæc tibi vix adeò scripsi, me ipsum
 suffuratus paululùm. Tu verò feliciter mihi vale, & me-
 mineris Clinia. DRO. Quid igitur videtur tibi epistola
 hæc, Chelidonium? CHE. Quod ad cætera quidem attinet,
 a Scylhi.

Σκυθῶν ῥῆσις, τὸ δὲ μίμνηθε
 Κλωνίη, ἔχει τινὰ ἰσόλοιστον
 ἰσπίδα. Δρο. ἡμῶι οὕτως
 ἔδοξεν ἀπόπνευμαι δ' οὐδ' ἰπὸ
 τῷ ἔρωτι. ὃ μὲν τοι Δρόμων
 ἔφασκε παύσασθαι τινὰ. ἔ-
 νου τὸν Αἰσάιντορον, καὶ ἐπὶ
 πεφάσθη τῶν μαθημάτων,
 σωμαίναι τοῖς ἀρωατάτοῖς τῶν
 νῆων, καὶ ἰδίᾳ λογοποιεῖσθαι
 πρὸς τὸν Κλωνίαν, ἰσοχίσεις
 τινὰς ἰσοισχνόμερον, ὡς ἰσό-
 θεον ἀφφραγῆς αὐτόν. ἀλλὰ καὶ
 ἀναγιγνώσκου μετ' αὐτῷ ἔρω-
 τικὸς τινὰς λόγους τῶν πα-
 λαιῶν φιλοσόφων πρὸς ἑμα-
 σθητὰς, καὶ ὅπως, περὶ τὸ μέγ-
 ρακίον ὄπην, ἀπέλαθ' καὶ τῷ
 πατρὶ τοῦ Κληνίου Κατιρέην
 ταῦτα Χ. ἐχέτω, ὃ Δρο-
 σὴ, γαστρίσιν τὸν Δρόμωνα.
 Δρο. ἐγὰρ σὺ, καὶ ἄνθρωπος δ'
 νότος ἰμὸς ὄπην ἡλικίαν σὺ
 ἡμῶν σὺ τῆς Ναυίδος. Χ.
 θάρρα, πάντα ἔσαι καλῶς. ἐ-
 γὼ δὲ καὶ ἐπιγράψω μοι δουρῶ
 ἐπὶ

a Scythica, ut aiunt oratio :
 illud autem, memineris Cliv-
 nia, spem quandam adhuc
 reliquam praefert. DR.
 Etiam mihi ita videtur. PRO
 inde pecco amore. Cates-
 rum Dromo dicebat etiam
 pederastem quendam esse
 Aristenetum, & prae-textu
 doctrinae consuetudinem ha-
 bere cum pueris venustis-
 simis, & priuatim oratio-
 nem habere cum Clinia, pol-
 litationes quasdam faci-
 endo, quod videlicet dijs
 similem illum redditurus
 sit. Quin & amatorios
 quosdam sermones philoz
 sophorum veterum ad dis-
 cipulos suos idem, inquit,
 cum illo legit, & insum-
 ma, totius circa adolescen-
 tem est. Interminatus au-
 tem etiam est, patri Cliv-
 niae ista se dicturum esse.
 CHE. Oportebat, Drose,
 Dromonem ipsum inescare,
 ac lautius paulo accipere.

DR O. Inescavi hominem, & praeter hoc autem etiam
 meus est. Nam & ille gustavit Nauridem. CH. Bonum ani-
 mum habe : omnia recte fiunt. Ego vero etiam inscribere in
 pariete

ἐπὶ τοῦ τοίχου ἐν Κεραμικῷ,
 ἔρθα ὁ Ἀρχιτέλης ἔσθ' ἑπι-
 πατῆρ, Αἰσαίνετ' ὁ Σφραθά
 ρα Κλαρίαρ, ὡς ἢ ἐκ τήτου
 τι σωφραμῆρ ἢ παρὰ τοῦ
 Δρόμων' ὁ Σφραθῶ. Δρο.
 πῶς δ' ἄρ' ἰάθοις ἐπιγράψα-
 σα; Χε. τῆς νυκτὸς, ὦ Δρο.
 σὴ, ἀνδρακα ποθὲρ λαθοῦ'.
 Δρο. εὐγε, συσφρατῆρ μόνον,
 ὦ Χελιδόνιον, κατὰ τ' ἄλλας
 ζῶν' ὁ Αἰσαίνετ'.

pariete volo in Ceramico,
 ubi Architeles deambulare
 solet: Aristaneus corrum-
 pit Cliniam, ut ex hoc quo-
 que aliquid concurrat ac fa-
 ciat ad delationem Dromo-
 nis. DRO. At quomodo
 id clam facies, ne deprehen-
 daris? CHE. Noctu, Dro-
 se, carbone alicunde sumpto.
 DRO. Recte sané. Com-
 milita modò, atq; auxiliare,
 mea Chelodonium, aduersus

arrogantem ac vanum istum Aristanetum.

GILBERTI COGNATI
 ANNOTATIONES.

[ἢ δὲ Σκυθῶν ῥῆσις, id est,
 Scytharum oratio. eo autem proverbij vice vsitur Lucianus,
 tum hic tum alijs aliquot locis: ὁ Aelianus in epistolis. Græ-
 ci autem quicquid agreste, quicquid barbarum ac sæuum in-
 telligi volunt, id Scythicum appellant. Diogenes Laërtius in Vi-
 tis philosophorum, putat hoc proverbium natum esse ab Ana-
 charsidis asperitate. Nam is Scythæ natus, inter celebres phi-
 losophos habitus est Athenis. Sentit autem Lucianus hic in
 calce literarum, fuisse quiddam mitius dictum,
 reliqua nihil præ se ferre hu-
 manitatis.

ΤΡΥΦΑΙΝΑ ΚΑΙ
Χαρμίδης.

ΤΡΥΦΑΙΝΑ
& Charmides.

ΕΤαῦταρ δὲ τις παρα-
λαβὼν, πρὸς δραχ-
μὰς τὸ μίθωμα δὲς
καθόδε ἀραραγῆς, δια-
κρῶν καὶ εὐφωρῆ; ἀπ' οὐ-
τε πώποτε ἠδύως, οἶμα,
οὔτε διαπνεῦσαι μόνον ἠδύ-
αησ. ἔκλασεν δὲ καὶ παρὰ
τὸ δάκρυον, ἰσώρων ἦρ. καὶ
ναῦ δὲ οὐ διακρίοιπας ὄσο-
δύωρ, ὡπτε βρέξῃ ταῦ-
τα οὐδ', ὃ Χαρμίδη, τί-
ν' ἔνικα ποιῆς; μὴ ἀπο-
κρῶν με, ἄς ἀρ τοῦτο ἀε-
πολάσω τῆς νυκτὸς, ἀγρυ-
πνήσασα μετὰ σου. Χαρ-
μίδης με ἀπόποισιν, ὃ Τρυ-
φαινα, καὶ οὐκ ἐπ' ἐνείχῃ
πῶς τὸ δαύον. Τρῦ. ἀπ'
ὅτι μὴ οὐκ ἐμοῦ ἔρῃς, δὲ
λογ' οὐδ' ἦρ ἀρ ἔχωρ με ἢ
μίλας, καὶ ἀπάθει με, πει-
πλήκωμαι θελουσ. καὶ τῆ-
λ' ἀντάχισον τὸ μεταξὺ ἡ-
μῶν

prohæ habeas, atque abs te repel-
eres, quovies amplexantē
te volo: denique etiam quasi quodam
septo interposita veste
intet

AMica autem quis.
piam accepta, &
junque drachma-
rum mercede data, auer-
sus dormi, lachrumans ac
gemens? Sed neque po-
tasti lubenti animo, opor-
tior neque cenare solus vo-
lusti. Flebas autem etiam
inter cenandum. aspicie-
bam enim. & nunc autem
non desinis vlulare, per
inde atque infans aliquis.
Ista igitur, o Charmide;
cuius gratia facis? Ne que-
so me celes, ut vel hac
parte consequar aliquid ex
nocte hac, quam totam
hucusque tecum vigilavi.
CHARMID. Amor me
perdit, Tryphæna, neque
malum hoc amplius sustia-
nere possum. TRYPH.
At quod me quidem non a-
mes, manifestum est: neque
enim ita negligeres me, cum

ἄν τῷ ἱματίῳ, ἀεὶ δὲ μὴ
 ψεύσαιμι σοῦ. τίς δ' ὁ
 μὸς κείνη δειρ, ἐπί. τά-
 χα ἢ ἄν τι καὶ σωτηρίσσαι.
 μι πὲς τὸν ἔρωτα· οἶδα ἢ
 ὡς καὶ τὰ τοιαῦτα ἔβρον-
 ῶσαι. **Χαρ.** καὶ μὴ οἶδα
 καὶ πῶνυ ἀκείῳσ ἀντῶ, κα-
 κένη δέ· οὐ ἢ ἀφανὺς ἐς
 τῶρά δειρ. **Τρυ.** ἐπὶ δὲ
 νομα, ὃ **Χαρμίδη.** **Χα.** Φι-
 λημοτίον, ὃ **Τρυφανα.**
Τρυ. ὁποτέρων λέγεις; **Διο-**
γόρ ἄσι, πῶ ἐκ Περαιῶσ, πῶ
 ἄρτι ἔβροντορμύτω, ἢ ἐ-
 ρῆ Δάμνηθ', ὃ νῦν ἐρατῆ-
 ζοῦνθ' ἦ πῶ ἔταρρα,
 ἢ **Παρίδα** ἰπικαλῶσιν; **Χαρ.**
 ἐκείνῳ, ἢ ἰάκωκα ὁ **Λακοδαί-**
μων, καὶ σωείλημια πὲς
 αὐτῶσ. **Τρυ.** οὐκοῦν δὲ ἐκεί-
 νῳ ἔκλασ; **Χαρ.** καὶ μά-
 λα. **Τρυ.** πῶνὸσ δὲ γόνος ἐσ-
 σὶ ἰρῶντι, ἢ **νιοτέλῆσ** τίς ἔσ;
Χαρ. ὁ **νιοτέλῆσ**, ἀπ' ἀ κίλῶσ
 ἐκτὰ σκεδῶν ἀπ' **Διονυσίουσ,**
 ὅτι

intercluderes, metuens vides
 licet ne te tangam. Sed ta-
 men quāenam illa est, dic
 mihi. Fortassis inimitiam
 ipsa nonnihil ad amarem
 istum tibi contulero. Scio
 enim quo pacto conueniat
 huiusmodi res administra-
 re. **CHAR.** At verò nosti
 atque admodum probè is-
 psam, et rursum illa te quo-
 que: neq; enim obscura adeò
 meretrix est. **TRYPH.**
 At nomen mihi cedo, **Char-**
mide. **CHARMID.** Phis-
 lemaitium, ὃ **Tryphena:**
TRYPH. Vitam dicis?
 duæ siquidem sunt. Illāme
 ex Piræo, quæ nuper adeò
 mulier facta est, quam **Dam-**
myllus amat, eius qui nunc
 exercitum ducit, filius: an
 alteram, quam cognomento
 decipulam vocant? **CHA.**
 Illam equidem, atque adeò
 captus ab ea et compre-
 hensus miser sum. **TRYP.**

Ob illam itaque plorabas et

CHAR. Atque admodum. **TRYPH.** Multum autem
 temporis amāsti illam, an nuper adeò cœpisti? **CHA.** Haud
 nuper adeò, sed menses propè septem sunt, à **Dionysiiis**
 usque

ὅτι πρῶτον ἔειπον αὐτῷ Τρ.
 ἔειπὼν δὲ ὄντω ἀνευθῶς, ἢ τὸ
 πρόσωπον μόνον, καὶ ὅτι τῷ
 σώματος φανερὰ, ἃ ἔειπὼν Φι-
 ληματίου, καὶ ὡς ἐχρῆν γυναι-
 κα πρῶτον καὶ τὴν ἀρσενικὴν
 εἶτι γυναικῶν ἦδη. Χαρ. καὶ
 μὴ ἐπιμένεται, Ἄλλο καὶ ἔνο-
 σισιν εἰς τὸν ἰσόμορον ἰλαρυθο-
 λῶνα τῆλεσε. Τρ. οὐ δὲ πο-
 τείροισι πιστώσασαι ἄν, τοῖς ἰ-
 κείνοισι ὄρκοις, ἢ τοῖς σταντῶ
 ὀφθαλμοῖς, ἐπίσκηψαι ἢ ἀκε-
 βῶς, ἐπιβλήσας ποτὶ τὰς ἰερο-
 τάφους αὐτῆς, εἴθι μόνον τὰς
 αὐτῆς τείχας ἔχει, τὰ δὲ ἄλλα,
 φρουρῶν βαθῆα. καὶ δὲ
 τοῖς ἰεροτάφους, ὁπόταν
 ἀδουρήσῃ τὸ φάρμακον, ὅ
 βελπίζεται, ἐπολακαίνεται τὰ
 ποικίλα. καὶ τοι τί τοῦτο, ἐκεί-
 σαι ποτὶ καὶ γυναικῶν ἰδέσθαι.
 Χαρ. οὐδὲ πᾶποτε μοι
 πέσει τοῦτο ἐν ἰδέσθαι. Τρ. εἰ-
 κότεως ἢ πῶς ἢ μὴ μὴ γυναι-
 κόμορον σε τὰς αὐτῆς λαν-
 κῆς,

usque videlicet, ex quo prius
 mūm illam vidi. TRYP.
 Vidistine autē totam ipsam
 diligenter, ac faciem solūm,
 easq; corporis partes quæ in
 aperto sunt? & quæ vidisti,
 Philematij ne erant, atque i-
 ra uti conueniebat esse mu-
 licrem quinque & quadra-
 ginta annos iam natam?
 CHAR. At verò deierat
 illa, secundum supra vige-
 simum modò ad proximum
 Decembrem completurā es-
 se se. TRYP. Tu verò va-
 trum credis iurjurando il-
 lius, an proprijs oculis? Con-
 templare enim diligenter,
 suspiciens aliquando ad tem-
 pora illius, quo loco solo
 suos crines habet: nam cae-
 tera, impostura mera. Circa
 tempora autem quoties me-
 dicamentum quo infici so-
 let, languescit, ac vim suam
 remittit, albescit plerunque.
 Quaquam quid hoc atti-
 neret? Coge aliquando ut nu-
 dam quoque spectandam se tibi exhibeat. CHARMID.
 At nunquam mihi in hoc consentire voluit. TRYP. Me-
 ritò sanè. Sciebat enim abominaturum esse te canos ipsius
 capillos

κὰς, ὅλη δὲ ἀπὸ τοῦ αὐχένος ἵε
 τὰ γόνατα παρ' ὅλα ἱοικον,
 ἀπὸ αὐτῶν ἰδιόκρουσθαι αὐτὴ μὲν
 σιωπῆν, ἢ πρὸς τὰ καὶ ἐνυπνίσει,
 ἢ ὑπερφύρα; Χα. ναὶ, ὦ Τρύφ.
 φάνα, καὶ τοῖς αὐτὰ παρ' ἐ-
 μὲ λαμβάνουσα. καὶ νῦν ἐπέδ' ἔ-
 χηλαίε αὐτόσ' ἐν ἔχον διδόνε
 ναί φεδῖας, ἄτε ἐπὶ σαπρὶ φε-
 δουμένη πρόφω; Μουσχίω-
 να ἰσθ' ἔξασκῆς, ἀπέκλεσε μὲ,
 ἀνο' ὦν λυπῶσα καὶ αὐτὸς θέ-
 λω αὐτῶν, σὶ παρέληφα.
 Τρύφ. μὰ τὴν Ἀφροδίτην ἐκ
 ἀρ' ἡκον, εἴ μοι πεῖπ' ἐτις, ὡς
 ἐπὶ τόποις παραλαμβανοίμεν
 λυπῶσα ἄμην, καὶ ταῦτα, Φι-
 ληματίου τὴν σοφόν. ἀπ' ἄ-
 παμι καὶ γὰρ ἦδη τρίτον τῶν
 ἔργων ἀνεκτρύφω. Χαρ. μὴ
 εὐ γὰρ ὄτω παχέως, ὦ Τρύφ.
 φουνα. εἴ γὰρ ἀληθὲς ἔσται, ἂ
 φῆς περὶ Φιληματίου, τὴν
 φρασίαν, καὶ ὅτι βάνηται,
 καὶ τὸ τῶν ἀληθῶν, εἴ περὶ ἑ-
 παρ' ἂρ' ἔτι δουάμην αὐτῆ.

Τρύφ.

phana. Nam si vera ista sunt quæ de Philematio dicis,
 coma videlicet supposititia, & quòd tingitur, & vi-
 tiligines illæ, ne aspicere quidem amplius illam potuero.

Ecce

TRYP.

capillos. Caterùm tota à
 collo ad genua usque Para-
 dali similis est. At tu lachru-
 mabaris, quòd cum tali non
 coires? Fortassis autè etiam
 agrè tibi faciebat, & su-
 perbà gerabat sese. CHAR.
 Sunè verò, Tryphana: &
 hoc quamvis tam multa à
 me acciperet. Ac nunc qui-
 dem postquam mille peten-
 ti, facile ac statim dare non
 potuì, utpote qui patrem
 habeam parcum & tena-
 cem, Mofchione intrò ad se
 recepto, me exclusit. Ob-
 qua, dum illi vicissim agrè
 facere volo, te assumpsit.
 TRYP. At ego, per Vene-
 rem, haudquaquà venissem,
 si quis prædixisset mihi, ob
 id solum assumptam esse me,
 ut alteri agrè facerem, præ-
 fertim Philematio huic, ca-
 pulo videlicet. Verùm abeo.
 Iam enim tertium hoc ceci-
 nit gallus. CHAR. Ne tu va-
 tique tam statim, mea Trys-

Τρύ. ἔρδ' πλὴν μήτερα, ἢ πὸς
 τελέοντα μὲτ' αὐτῆς· περὶ
 γὰρ τῶν ἰτῶν ἡδὲν ὁ πάπ' ὅ
 δικαίωτά σοι, ἢ γένη' ἔτι.
 Χαρ. οὐκοῦν ἰπαδὴν βιάντη
 ἰκένη, ἀφ' ἧρῶν μὲν ἤδη τὸ
 δευτέρησιμα, πειθαρχομένη δ'
 ἀπλήρους, καὶ φιλοῦμένη, καὶ ἀ-
 ληθῶς σωθῆναι, Φιλημάτιον
 δ' ἄποκαχάρετα.

TRYP. Interrogamātrēm,
 siquando cum illa laui for-
 tē. Nam de annis etiam anūs
 narrare ibi poterit, si modò
 viuit ciuitanum. CHAR.
 Promde postquam talis illa
 est, auferatur quidem iam à
 medio septum hoc, amplexē-
 mur autem mutuo, atque o-
 sculemur nos, ac tandem vna
 te coēamui, Philematium autem longè valeat.

ΙΟΕΣΣΑ, ΠΥΘΙΑΣ
 Ἐλυσίας.

IOESSA, PY-
 thias, et Lysias.

Ο Ρυπὴ, ὃ Λυσία,
 πῶς ἐμὲ; καὶ λα-
 λῶς, ὅτι μήτε ἀρε-
 γῆσιον πάποτι ἤτησά σε,
 μήτ' ἀπικλῆσα ἐλθόντα, ἐν-
 δονέτηρ ὅ, ἀπῶσα μήτε πα-
 ραλογοισάμενον τῶν πατί-
 ρα. ἢ ὑπερλόμφορ τῆς μητρός,
 λῶγ' ἄκασα ἐμοί τι κομίσει,
 ὅποια αἰ ἀπῶσα ποιοῦσιν·
 ἀπ' αὐθῶς ἐξ ἀρχῆς ἀμειδον,
 ἀξυμβολορ ἄσθεξάμελω. οὐδ'
 θα ὄσουσ ἐράσας παρῆπι-
 ψάμελω, Ἡθοκλία τῶν πρυτα.

Notstne quān multos amatores reiecerim? Et hoclem vide-
 licet,

INsolefcis igitur, ὃ Ly-
 sia, aduersum me? Eiret
 Etè sanè, quandoquidem
 neque argentum vnquam
 abs te poposci: neque ve-
 nientem exclusi: alterum in-
 tus esse dilectans, neq; deces-
 pto patre, aut ex matris re-
 bus aliquo substracto, coëgē
 te mihi afferre quippiam,
 perinde atque alia facere so-
 lent: sed statim ab initio in-
 de, nulla data mercede, atq;
 asymbolum recepi te inuò,
 licet,

νόοντα νῶ, καὶ Πασιόνα τὴν
 νόκληρον, καὶ τὸν σωεφρόν
 ος Μιτισσον, καὶ τοὺς ἑταίρους
 ἀφραδόνους αὐτῶ τῶ πατρὸς, καὶ
 λυειον αὐτὸν ὄντα τῆς ἰστίας.
 ἐγὼ δὲ σὲ, τὸν Φάωνα μόνον
 ἄχρον, ὅτε τινὰ πρὸς ἑλπίσασα
 ἔτερον, ὅτε πρὸς ἐμὴν, ὅτι μὴ
 εἴωμιλω γὰρ ἢ ἀνόητος ἀληθῆ
 εἶμι, ἢ ὠμύου, καὶ ἄρα τὸ τοσοῦτον
 πρὸς ἔχουσα, ὡς περὶ ἢ Πλωιλό-
 πι, ἰσοφρόνου, ἐπιθεσμῆς
 τῆς μητρὸς, καὶ πρὸς τὰς φί-
 λας ἐγκαλύψης. σὺ δὲ ἐπέπερ
 ἔμαθον, ἰσχυροῦ ἔχων με,
 τιτυκῆα ἐπὶ σοί, ἄρτι μὲν
 Λυκαῖν πρὸς παῖδα, ἰμοῦ
 ὄρασης, ὡς λυκοῖς ἐμὲ ἄρ-
 τι δὲ σὼ ἐμοὶ κατακέμε-
 ῖ, ἰπῆνας Μαγίδιον τῶ
 ψάλτρια. ἐγὼ δὲ ἐπὶ τῶ
 θαυρῶ, καὶ συνίημι ὑβεί-
 ζομένη. πρὸς δὲ, ὅποτε
 σωπίνετε, ὄρασαν καὶ σὺ
 καὶ Δίφιλ, παρῶσαν καὶ
 ἢ ἀνλητῆς Κυμβάλιον, καὶ

Πυρα-

licet, eum qui nunc inter fe-
 natores est, Pasionem nau-
 clerum, & coequalem tuum
 Melissum: quanquam etiam
 nuper adeo pater eius mora-
 tius esset, ac dominus ipse
 factus bonorum omnium.
 Ego vero te, Phaonem scili-
 cet meum, solum habebam,
 neq; aspiciens neque admit-
 tens alium quenquam prae-
 ter te. Arbitrabar enim stul-
 ta ac demens, vera illa esse
 quae iurabas: & ob hoc ani-
 mum tibi advertens, perinna-
 de ac Penelope illa, pudicè
 ac castè agebam, clamante
 atq; increpante ob hoc ma-
 tre, & apud amicas accu-
 sante me. Tu vero posteaquàm
 intellexisti me obnoxiam ha-
 bere te, uti quae iam ex te pe-
 perissem, nunc quidem ad
 Lycænam alludebas intuen-
 te me, nimirum ut agrè mi-
 hi faceres: nunc autem iux-
 ta me accumbens, Magi-
 dium laudabas, psaltriam
 istam videlicet. Ego vero ob hæc lacrymor, & sentio con-
 tumeliam. Paulò autem antè, quando comptabatis Thrasò
 & tu & Diphilus, aderant & tibia Cymbalium, &

Ecce 2

Pyrallis,

Πυρακίς, ἰχθὺρὰ ἑσάμιοι, οὐ
 δὲ τῆρ' ἄδως, πλὴν Κυμβάλιον
 μὲν, ὃ μοι πάντων ἐμίλησεν, ὅτι
 πῶντάκις ἐφίλησας· σιαντὸν
 γὰρ ὕβριον, τοιαύτων φιλῶν.
 Πυρακίδα δ' ὄσορ' ἔνομος, καὶ
 πῶν ἄν, ἐκάνυ μὲν ἰπιδάξας
 τὸ ποτιέιον, ἀπιδίδος δὲ τῶ
 κωσίδι, πῶς τὸ δὲ ἐκίλων, ἃ
 μὴ Πυρακίς ἀτίσαι, μὴ ἄν
 ἄνω ἐχθία. τίλθ' ὅ, τὴ μύλο
 ἀπιδάκον, ὁπότ' ἔ Δίφιλον
 ἔιδον ἀσχοπέμνον, ἰλάσθαι γὰρ
 Θράσωνι, πεκύψας πῶς, ὁ-
 σήκως πῶσινόντισας ἰς τὸν
 λώλον αὐτῆς, ὅθι λαθῆν γὰρ
 παρὰ μὲν ὅμιε· ἢ δὲ φιλίσα
 σα, μὴ τὰξὺ τῶν μασῶν τὰτ' ὅ
 ἀπιδέσσω παρὶ ὕσατ. ταῦτα
 οὐδ' τίν' ὅ ἔνκα σοιῆς; τί σε
 ἢ μίγα ἢ μικρὸν ἠδίκησα,
 ἢ λυλῆκα ἐγὼ; τίνα ἔτι
 ρον ἔδδον, οὐ πῶς μόνον σὲ
 ζῶ; ὃ μίγα, ἃ Λυσία, τῶς σοι-
 ῆς, γυῖαιον ἄθλιον τυπῶν,
 μὴ μὲνός

igitur cuius gratia facis? Qua te autem siue magna siue
 parua iniuria affecti, aut etiam offendi ego? quem alium
 cunque intuius sum? annon ad omnis ingenium & morem
 tuum uiuo? Haud sane praeclarum aut magnum hoc, Lysia,
 facis, miseram mulierculam, & in te insanientem, marore
 impli-

Pyralis, ea quae inimica mi-
 hi est. Tu uero cum hoc
 seires, Cymbalium quidem
 quinque osculatus es: id
 quod non admodum curae
 mihi erat, (teipsum enim
 afficiebas contumelia, ta-
 lem osculando) Pyralidē
 autem quam multa innue-
 bas, ac bibens illi quidem
 poculum commonstrabas,
 puero autem reddens, in aus-
 rem iubebas, ut nihil Py-
 rallis id postulareret, alie-
 ri nemini infunderet. Po-
 stremo autem etiam demor-
 so malo, quando Diphi-
 lum alias res agere uide-
 bas (loquebatur enim cum
 Thrasone ium) inclinans te
 quodammodo, collinatis a-
 dedo iaculabar illud in sinu
 ipsius, ne latere quidem me
 cupiens. Illa autem exoscu-
 lata, inter mamillas sub fa-
 scia insertabat illud. Ista

μνησὸς ἐνὶ σοὶ ἴσι τὸς θεός. ἢ
 Ἀδράστια, καὶ τὰ βραῦτα ὄρῳ.
 οὐ δὲ πῶς λυπήσῃ, τάχα ἄν
 ἀκούσῃς τὴν ἐπιμῆν, ἡδυσπλο
 με, ἢ τοὶ βρόχῳ ἑμαυτῶν ἀπο
 πνίξασαν, ἢ ἰς τὸ φρέαρ ἐνὶ
 λιπαρῶν ἑμπύσασαν, ἢ ἕνα
 ζῆ τινα πρόπον ἰδρῆσω θανά
 τῳ, ὡς μήκῃτ' ἐνοχλοῖσω βλι
 πομένη, πομπῶδες τότε, ὡς
 μέγα, καὶ θαμπὸν ἔργον ἑρ
 γασάμεν. τί μὲ ἑποδῆ
 πας, καὶ πρὶν τὸς ὀδόντας; εἰ
 γάρ τι ἐγναλῆς, εἰσέ. Πυθιάς
 ἡμεῖν αὐτὴν Δικασάτω. τί τῷ, ὅ
 ἢ ἀρκευάμεν. ἀπὲρ ἡ κα
 ταπίπῳ μὲ; ὄρῳ, ὅ Πυθιάς,
 οἷα πάσχω ὑπὸ Λυσίῃ; Πυ
 θῆ τῆς ἀγέοιγῃ. τὸ δὲ μὴ
 ἐπιπλασθῶσα διακρυσθῆς,
 ἡθῆ. ἢ ἀνθρώπος ὄρα, πλὴν
 ἀπ' ἄλλῃ καὶ τάλυθες ἀπῆρ.
 οὐδ' ἰοῖσθα, Διφθαρῶν ἀν
 τὸν ἑραγαπῶσα, καὶ τῷ
 ἑμαυτῶσα. ἐχθρῶ δὲ μὴ πά
 ρυ ἐν τῷ τῷ μελοῦ ἑπρόπῳ
 εἰ ἀδανόμοι γίνουσα.

homo est. Quanquam si utique veritatem conuenit dicere,
 tute loiffa perdidisti ipsum, quæ supra modum amasti ho
 minem, idq; etiam palam fecisti illi. Oportebat autem non
 nimis emulari ipsum. Insolentes enim sunt cum hoc sentiunt.

Eccc 3

Ah de-

implicans. Est dea utiq; ali
 qua Adrastia, ac talia vim
 det. Tu verò aliquando mæ
 rore afficeris, ubi fortasse
 audieris de me aliquid, quòd
 iaceam videlicet aut la
 queo à me ipsa suffocata,
 aut in puteum præcipita
 ta, aut quemcunque tan
 dem mortis modum inuene
 ro, dum ne amplius ita eom
 ram & ob aliorum oculos
 molestijs afficiar. Ac tum
 pompam utique duces tu,
 perinde ac re magna splen
 didaq; peracta. Quid me
 toruè affectis, ac dentibus
 infrendis? Nam si quicquam
 est cur me accuses, dicas li
 cet. Pythias hæc inter nos
 iudicet. Quid hoc? ne respō
 so quidem dato abis hinc,
 me relicta? Vides, mea Py
 thias, qualia patiar à Ly
 sia. ΠΥΤ. Offeritatem.
 Nā quòd nullis neq; lachry
 mis flectitur, lapis sanè, non

παύς ὃ τάλαρα διακρύουσα,
 καὶ τί μοι πάθῃ, ἀπαξ ἢ δις
 ἀπόκησον ἐλθόντα· ὄψα
 γὰρ ἀνακατόμβου αὐτὸν πάσ-
 νυ, καὶ ἀντιμαρμότα ἀδυ-
 θῶς. Ἰό. ἀλλὰ μήδ' ἔτις, ἄ.
 παρῆ, ἀρκησίω Λυσίαν; ἔς-
 θε μὴ αὐτὸς ἀρηνουφθά-
 σας. Πν. ἀπ' ἐπαρρηχίτα
 αὐθῆς. Ἰό. ἀρκησίως ἡμᾶς,
 ὦ Πυθιάς, κηρότατα σήσως,
 ἀπόκησον λεγούσης. Λυ.
 ἔχι τάχως ἔρχου. ὦ Πυθιάς,
 ἐπαρρηχίτα, τί οὐδ' ἔσ-
 βλήψαμι ἔτι τοιαύτω οὐ-
 σαρ, ἀπὸ δὲ σὲ, ὡς μὴ κα.
 παρρηχίτως ἐμοῦ, καὶ λέ-
 γεις ἄν, ἔρχου ὦ Λυσίας
 ἐπὶ. Πν. ἀμίλα καὶ ἔλιγον,
 ὦ Λυσία. Λυ. φίραμ οὐδ' ἐ-
 θίλας, ὦ Πυθιάς, ἰόντων
 πῶ νῦν διακρύουσα, αὐτὸν
 ἐπισάντα αὐτῆ, ποτὶ μετὰ
 κριανίς καθ' ὁδοῦ, ἐμοῦ ἀρ-
 σάσης; Πν. Λυσία, τὸ μὲν ὀ-
 ρον, ἐταῖρά δ' αἰ. ποτὶ δ' οὐδ'
 καθ' ἑλάνθον αὐτὸς συγκραθόν-
 στοντας; Λυ. ἔκτις σχε-
 δόν

Ah desine lacrymari misera:
 si me audies, semel
 atque iterum exclude in-
 mentem. Videbis enim in-
 flammari ipsum denuò pro-
 fus, & vicissim insanire
 vero pacto. IOES. At ne
 dixeris quidem, apage. Ve
 ego excludam Lysiam? U-
 timam ne ipse à me desiz-
 ciat modò. PYT. At rur-
 sus huc reuertitur. IOES.
 Perdidisti nos, Pythias: for-
 tassis audijt te de exclus-
 sione verba facientem LY.
 Non huius causa, Pythias,
 huc reuersus sum, ut quam
 ne aspexero quidem am-
 pliùs, talis cùm sit: sed tua
 gratia, ut ne dammares me, ac
 diceres fortè, Irrecòciliabilis
 hic Lysias est. PYT. At quò
 equidè dixissem, Lysia. LY.
 Ferre igitur me vis Pythias
 Ioëssam hanc, quæ nunc la-
 chrymatur, cùm ipse super-
 uenerim ei aliquando cum
 adolescente concumbentii,
 & à me desiscenii? PYTH.

Lysia in vniuersum quidem meretrix est. Cæterum quan-
 do verò deprehendisti ipsos concumbentes? LY S. Sex

ἄν τὰν τῶν ἡμέραν, νῦν Δι',
 ἔκ τῶν γὰρ θουρία ἰσαμύς, τὸ
 εἰμυρον ἢ ἰδδόμεν ἴσιν ὁ πα-
 τὴρ ἄδως, ὡς πάσαι ἐρώλω
 παυτοὶ τῆς χρεῖς, ἐνέκλεσε
 με, παραγγέλλας ὡς θυρωρῶ
 μὴ ἀνοίξωμαι, ἀλλ' ὅτι ἔφει-
 ρον μὴ ἐχὶ σιωπῆσαι αὐτῇ, τὸν
 δρόμονα ἐκείλυσσα παρακνύ-
 ψαντα ὡς θεοκῶ τῆς αὐλῆς, ἢ
 ταπανότα ἔρω λῶ, ἀναδεδίξασ-
 θά με ἐπὶ τῶν νότων ἔφειρ-
 ῶ ἔως ἀναδεδίξασθαι ἔμπορ.
 τί ἄρ' μακρὰ λέγοιμι; πικρὸν
 βίω, ἕκαστον τῶν αἰώνων ἐν-
 ρον ἀπικκλασμένην ἱπιμα-
 δῶς. μίση ἔρ' νύκτω ἕσασ-
 οὐκ ἔκλεψα δ' οὐδ', ἀλλ' ἐπέ-
 ρας ἤρμα τῶν θύρων, ἢ δὴ
 ἔρ' ἀποτι ἐκποίκαρ αὐ-
 τῶν, παραγαδῶν τὸν σροφία,
 παρῆλθον ἀψοφῆτι, ἐκείαν
 δὸν δ' πάντως ἔτα ἐπαφῶς
 ἔρ' ὅ του τοίχου, ἐφίσταμαι τῆ
 κλίην. ἰό, τί ἔρεῖ, ὦ Δάματρις
 ἀγωνιῶ γάρ. Λν. ἐπεδὴ δὲ
 οὐχ ἰώρων τὸ ἄσθμα ἐρ'

τὸ

atque ego exinde contra-
 topariete (ut fit in tenebris) super lectum adstii. IOE.
 Quid narras, ὦ Ceres? prope enim deficio. LYS. Profla-
 quam autem animaduvertebam non unum esse anhelium:

Beee 4 pracia

tus, in fallor, dies hic est, per
 Iouem, sextus utique. fuit en-
 nim secunda mensis meje-
 pientis, hodie vero iuslem
 septima est. Pater igitur cum
 sciret me iam olim amare,
 probam hanc sicutet, con-
 clusit me domi, dato ianitori
 mandato, ne aperiret. Ego
 vero (non enim ferebam ab
 huius congressu prohiberi
 me) Dromonem iussi, accli-
 nantem muro atrij, qua para-
 te humillimus erat, in tergum
 recipere me. Nam hoc pas-
 sto minore negotio ascen-
 surus eram quid multis opus
 est? transcendere, veni atrium
 offendi occlusum diligenter.
 Iam enim nox erat media.
 Itaque neque pulsatum, sed
 attolles sensim ianuam (iam
 autem et antea idem ali-
 quoties feceram) transuer-
 sum acto cardine, tacite ac
 sine tumultu ingressus sum.
 Dormiebant autem omnes,

τὸ ὡς πρῶτον ὄμιλον τῶν Λυ-
 δῶν αὐτῆ συγκοιθῆσαν. τὸ δ'
 ἐκ τῶν ὧν Πυθίας, ἀπ' ἐφαψά-
 μῃς ἵδρον ἀγέροντινα,
 αἰνυ ἀπαλόν, ἐργῶν ἑκαρ-
 μίνον, μύρων καὶ αὐτὸν ἀρ-
 πύουσα. ἔδ' ἰδῶν. Ἄ μὴ κ' ἔξι-
 φος ἔχων ἔλθοι, ἐκ ἂν ἀννη-
 σα, ἔν' ἔσται, τί γὰρ ἄντι, ὧ Πυθίας;
 γίλῳτ' ἄξια δοκῶ σοι διησ-
 γῆσθαι; ἰό. τὸτό σε, ὧ Λυσία,
 αἰλύπικρον; ἢ Πυθίας αὐτῆ
 μοι συγκοιθῆσαν. Πυ. μὴ λέγε
 ἰόσθαι, πῶς αὐτόν. ἰό. τί μὴ
 αἰγῶ; Πυθίας τῶν φίλων, με-
 τακλήθῃσα ἐπ' ἐμῶν, ὡς ἄμα
 ἐαθῶνδοιμῶν. ἑλυπέμεν ἔδ',
 οἱ μὴ ἔχουσα. Λυ. Πυθίας, ὅ
 ἐργῶν ἑκαρμίνον, ἔτα δι
 ἔκτῃς ἡμέρας ἀνκόμῃσι τῶ-
 σάντων ἑομιλῶν; ἰό. ἀπ' ἔνός
 ἐξυρῆσατο, ὧ Λυσία ἐπιρῆσον
 γὰρ αὐτῆ αἰ τῆσθαι, νῦν δ'
 καὶ τῶν πωλύων ἐπέθῳ. Ἄξ-
 ἔσον, ὧ Πυθίας, Ἄξῳν ὅπως
 ὄν, πῶσθαι αὐτόν. ἰδῶν, τὸ με-
 τῆσθαι ὡς ἐκείνου; ἀπὸ τῆσθαι
 ἵερῳν προδύξαι κομῆν; ἰό. Ex eo cum morbo laboravit,
 tonsa est, Lysia, defluerant enim illi tum crines, nunc aus-
 tem fictitiā comam imposuit. Ostende Pythias, ostende
 ita rem habere se, ac fidem illi fac. Ecce tibi adulescentulum
 istum

principio quidem putabam
 Lyden cum ipsa una dormi-
 re, ceterum aliter multo res
 erat, Pythias. Nam ubi cons-
 treclare cepi, deprehen-
 di imberbem quendam, ad-
 modum tenerum, ad cus-
 tem usque deorsum, vn-
 guenta etiam ipsum olen-
 tem. Hoc ubi sensi, si qui-
 dem ὧ gladium veniens
 mecum attulisset, non ita
 quiessem tum, sat scitote.
 Quid ridetis Pythias? an ve-
 rō risu digna dicere vobis
 videor? IOES. Hōc cene
 igitur, Lysia, acerbum adeo
 tibi fuit? Pythias hac mecum
 dormiebat. PYT. Ne di-
 cas illi, Ioessa. IOES. Cur
 non dicam? Pythias erat, ὅ
 charissime, à me accersita
 tum, et una mecum dormi-
 ret. Aegre enim erat mihi,
 quod te non habebam. LY.
 Pythias autem? ille ad cus-
 tem usque deorsum? atque exinde intra sex dies hosce tantam
 iterum produxit comam? IO. Ex eo cum morbo laboravit,
 tonsa est, Lysia, defluerant enim illi tum crines, nunc aus-
 tem fictitiā comam imposuit. Ostende Pythias, ostende
 ita rem habere se, ac fidem illi fac. Ecce tibi adulescentulum
 istum

ῥάγιον, ὁ μοιχὸς, ὁρῶ ξηλοτύ-
 πας. Λυ. ἐν ἡλίῳ οὐδ', ὃ λόγος
 σα, καὶ ταῦτα, ἱρῶντα, ἱφα-
 ψάμφορ αὐτόν; ἰό. ἔκοιτο σὺ
 μὲν ἦδ' ἐπέπασσα. βόλη δ', ἀνε-
 τιθυπέσω σε καὶ αὐτὴ, ὁρῶ ἰσο-
 μένη δικαίως ἰρ ὧ μίτρα;
 Λυ. μηδ' αὐτῶς, ἀπὸ πίνων ἡμῶν
 ἦδ' ἡ, καὶ Πυθιάς μὲν ἡμῶν
 ἄξιον ἦδ' αὐτῶν παρ' ἂναι τοῖς
 σπονδαῖς. ἰό. παρ' ἔσα. οἶα πεί-
 πουθα ἴσθ' σὲ, ὃ ἡγνοῦτάτε
 τρανίσκουρ, Πυθιάς; Πυ. ἀπὸ
 καὶ δικαίως ἡμῶς ὁ αὐτὸς,
 ὡς μὲ μοι χαλπέων, πλὴν
 τὸ δ' αὐτῶν ὄρα, ὃ Λυσία, μῦθι
 ἔπης τὸ περὶ τῆς λόμους.

idem ipse reconciliavi quoque vos: quare non est cur mihi sus-
 censeas, ni istud quaeso vide, Lysia, ne cui de coma quicquam
 dixeris.

ΛΕΟΝΤΙΧΟΣ, ΧΗ-
 νιδας & Ἱμνίς.

EΝ δὲ τῇ πρὸς τοὺς Γαλά-
 τας μάχῃ, ἔπει, ὃ Χη-
 νιδά, ὅπως μὲν περὶ ξη-
 λασα τῶν ἀλλῶν ἰππέων ἐπὶ
 τοῦ ἵππου τοῦ λακοῦ, ὅπως
 δὲ οἱ Γαλάται, καὶ τοὶ ἄλ-
 πιμοὶ ὄντες, ἔπρσαν ὀρθῶς,
 ὡς

istum mœchum, quem zelot-
 typia prosequeris. LY.
 Quid igitur? annon conue-
 niebat hoc: præsertim amantem,
 & qui ipse contractauerat? IO.
 Promde tu quidem iam
 persuasus es ut credas.
 Vis autem & ipsa vicissim
 tibi agrè faciam, ut qua me-
 ritò vicissim irascar tibi?
 LY. Nequaquam, sed biba-
 mus iam, Pythiasque hæc unâ
 nobiscum. Aequum enim est
 adesse ipsam reconciliationi
 faciundæ. IO. Aderit. Qua-
 lia autem propter te passa
 sum, ὃ generosissime adule-
 scentum Pythias? PYT. At

LEONTICHVS,
 Chenidas, & Ἱμνίς.

IN pugna autem contra
 Galatas, die Chenida,
 quo pacto ipse quidē ante
 ceteros equites cursu puectus
 fuerim, ex quo insidēs cādido:
 Galatæ autē, tamesi fortes
 aliqui bellatores, trepidā
 rint cōtinuò ὃ vbi aspiciebāt

¶ ¶ ¶ s ¶ ¶

ὡς εἶδόν με, καὶ οὐδ' ἄς ἔτι ἦν.
 οὐ τότε τοίνυν ἐγὼ τὴν ἰσχυρὰν
 ἄλυσαν ἀντιπαρὰ τὸν
 ἑκπαρθρον αὐτῶν, καὶ τὸν ἑπ-
 πορον. ἐπὶ δὲ τὸ σωτικὸν ἔτι
 αὐτῶν (ἦσαν γάρ τινας). οἱ
 ἑμῶν, Ἰσχυροὶ μὲν τὴν
 φάλαγγα, ἐσθλάσιοι δ' οὖν
 παραγόντων αὐτοῖς) ἐπὶ τῆς
 ἐγὼ σπασάμενος τὴν σπῆ-
 ραν, ἅπαντι ὤθυμ' ἐπιλά-
 σασ ἀναπέτω, μὴ ὅσον ἐπὶ
 τοὺς πεσόντας αὐτῶν τῆ ἰμ-
 βολῇ τοῦ ἵππου. ὧς ἔφαθ' ἔ-
 καταγυγῶν. αὐτίκα μὲν τῶν
 ἡσυχῶν ἐνὸς ἐς δύο τὴν
 ἑκπαρθρον αὐτῶν ἑλάσας
 ἑλθὼν ἑλθὼν, μετ' ἀλίγορ ἰ-
 πέσθη, ἠδὲ φωνόντων Χη-
 ὄντι γὰρ, ὧς Λιοντικῆ, περὶ Πα-
 φλαγονίαν ἰμονομάχου
 ὧς σατραπῆς, οὐ μὲν ἄλλα ἰπ-
 πῶν, καὶ τότε; Λε. ἑλθὼν
 ἐπέμνησας, ἐκ ἀχρῶν οὐδ'
 ἐκένυς τῆς πράξεως ὁ γὰρ
 σατραπῆς μέγιστος ὦν, ὁ
 ἡγεμόνων ἄριστος Ἰσχυροῦ
 ἦν,

thre commonuisti facinoris, haudquaquam etiam illius in ges-
 serosi. Nam satrapa ipse cum corpore quidem esset maximus,

me, neque quisquam amplius
 subsistere sustinuerit. Ibi igitur
 tum ego lancea quidem
 emissa transfixi praefectum
 ale ipsorum, una cum equo.
 Contra eos autem qui con-
 ferti adhuc resistebant (erat
 enim nonnulli qui persiste-
 bant, phalange quidem so-
 luta, in quadrangulam au-
 tem aciem aggregatis ip-
 sis) progressus, arrepto gla-
 dio, ac totis animis facto in
 illos impetu, in fugam quidem
 conuerto, circa septem eo-
 rum qui in prima acie pu-
 gnabant, equi incursu: gla-
 dio autem impacto, manipula-
 rii unius ducis caput in duas
 partes disseco, una cum ipsa
 galea Vos autem, Chenida,
 paulo post superurnistis, fu-
 gientibus iam illis CHE.
 Nam cum, Leontiche circa
 Paphlagoniam singulari prae-
 lio cum satrapa illo con-
 gressus es, annon tum quoque
 praeclarum facinus ac ma-
 gnum edidisti? LEO. Pul-

ἦν, καὶ ταφρονήσας ἔβη λω-
 πῶ, πεπληθύσας ἐς τὸ μίσος,
 ἀπὸ κατῷ, ἢ τις ἰθέλοι αὐτῷ
 μονομαχῆσαι, οἱ μὲν ἄλλοι
 καὶ πεπληθύνοντο, οἱ ποταχοὶ
 καὶ οἱ ταξίαχοι, καὶ ὁ ἑγγυμῶν
 αὐτὸς, καὶ τοὶ οὐκ ἀγρυπνῆς
 ἄνθρωποι ὄντες. Αἰετοχάμος γὰρ
 ἑγγυμῶν κατῷ, Αἰτωλὸς, ἀπον-
 τιτῆς αἰετός. ἰγὰρ δὲ ἑχιδνάρ-
 χου ἔτι. ἑχιδνῶν δὲ ὄντων,
 καὶ τὸς ἑταίρους ἐπιλαμβανου-
 μένης ἀποφασάμενος. ἰδὲ δὲ οἱ
 κισσῶν γὰρ ἑπὶ ἐμῶν, ὄρωντων
 ἀποφασίζοντα μὲν τὴν βάρβα-
 ρον ἐπιχρύσους ὄντες ὅπλοις, μί-
 ζαντες, καὶ φασὶν ὄντα τὴν
 ἀόφρον, καὶ ἑραδαίου ἴα τὴν
 λόγην. Χη. ἰγὰρ δὲ ἴσασα
 τότε, ὃ Λιόντιχης, καὶ οἶδα
 ὅτι ἀχόμην σου, Λιόντιχης
 μὴ πεκινδυνώσῃ. ἀδίου-
 τα γὰρ λῶ μοι, σοῦ ἀφθασ-
 γόντος. Λη. ἀπὲρ ἰγὰρ τολ-
 μῆσας,

atque terribilem indutum galeam, & præterea lanceam quo-
 que vi multa librantem. CHE. Nimirum ego quoque
 tum metui, Leontiche, & scis quo pacto instabam tibi præ-
 cando, ne præ alijs periculo committere te velles. Nam mi-
 hi vitæ hæc ingrata futura erat, te morte amisso. LE. At ego

μίσας, παρῆλθορ' ἰς τὸ μέσον,
 ἔχθρον τῷ Παφλαγόνῳ ὁ.
 πλισμένῳ, ἀπὸ πάγκρισῳ
 καὶ αὐτός. ὥς βοῆ ὄνους, ἰγέ.
 υἱὸς ἢ παρ' ἡμῶν, καὶ παρὰ τῷ
 βαρβάρων ἔγνωσε ἄρ' με γῆ.
 λακῆνοι ἰδόντων. ἀπὸ τῶν
 τῆς μάστιγος, καὶ τῶν φελά.
 φωνῶν, ἢ λόφου. ἀπὸ, ὃ Χλωίς
 διατίνε με πάντων τότε ἄκα.
 ζορ; Χη. τίνε δ' ἄλλο, ἢ Ἀχιλ.
 λῆ, καὶ Δία, ὃ Θέτιδος ἢ Πη.
 λῆος; ἄτος ἔπρεπε μὲν σοὶ ἢ
 ἄόρου, ἢ φοινίκης δ' ἐπὶ λῶθε, καὶ
 ἢ ἰπὸ τῆς ἑμῆς μαρμαρυγῆς. Λι.
 ἢ πᾶσι συνείδησιν, ὃ βαρβάρῳ
 πρότερον τιπώσασα με, ὅτις
 ζορ ὄσον ἐπιψάσας ὃ δό.
 φασι, μικρὸν ἄτερ τὸ γόνυ. ἔ.
 γὼ δ' Ἀιλιάσας τῷ ἀσπίδα τῆ
 σαείης, πᾶσι δ' ἐμπᾶξ ἄς τὸ
 εἶργον, ἔτ' ἐπιβραμῶν, ἀπὸ
 διροτόμικα τῆ σπάθης ἔως
 αἰῶς καὶ τὰ ὄπλα ἔχων, ἰπας
 νῆλθορ, ἄμα ἢ τῷ λεφάντι
 ἐπὶ τῆ σαείης πιπηγῆσιν λέξ.
 μίσην, ληδμένῳ ὃ φόνου.
 Υμ. ἀπαγε, ὃ Λιόντιχτι, μίας
 εὐὰ

referens inde redeo, caput quoque unà summa fixū lancea por.
 tens, caede videlicet lotus ac madens. HY. Apage, Leontiche,
 fada

tum praeceteris ausus, pro.
 cessi in medium, non peius
 neque ipse Paphlagone illo
 armatus, sed totus aded au.
 ro collucens. Quare clamor
 statim coortus est et a no.
 stra parte, et a barbaris.
 Agnoscebant enim etiam illi
 me videntes, et maxime ex
 pelta, et phaleris, et cri.
 stis. Dic quaeso Chenida, cui.
 nam me tum omnes asimi.
 labant? CHE. Cui auitem
 alteri, quam Achilli, per Io.
 uem, Thetidis et Pelei filio?
 Ita decebat quidem te gaz.
 lea, efflorebat autem pur.
 pura: pelta vero etiam fulgu.
 ris modo coruscabat. LE.
 Postquam autem ad manus
 ventum est, Barbarus ille
 prior vulnerat me modicè,
 quasi perstringens hasta pau.
 lum supra genu. Ego vero
 adasta per clypeū laecea, to.
 tum utringque pectus illius trā.
 uerbero: atque exinde accurs.
 rens, ceruicem quoque gladio
 amputo facillè, armaque illius

ρὰ ταῦτα ἢ φοβρὰ πρὶ σοῦ
 τῷ Διῳγῆ, καὶ ἂν ἄρ' ἴσι σε ἐθ'
 πρὸς λήθη, ἢ ὅπως συμπίου ἢ
 συγκοιμηθοίη. ἔγωγ' οὐδ' ἄρ'
 πημι. Λε. Διπλάσιον ἀπόλα-
 βὴ τὸ μίσθωμα. Υμ. ἔν ἄρ'
 ὑπομένωμι ἀνδροφόνῳ συγ-
 καθώδασθαι. Λε. μὴ δίδιδι, ὦ
 Υμνί, ἐν Παφλαγοσίῳ ἐκέννα
 στίπρακται, οὐδ' ἂν ἐρλώλω
 ἄγω. Υμ. ἀπ' ἰναγῆς ἀνθρω-
 πῶ ἔ, καὶ τὸ αἶμα λατῆσι φε-
 σου ἀπ' τῆς λεφθαῆς τῷ βαρ-
 βάρῳ, ἢ ἔφρον' ἐπὶ τῆ σαιί-
 σῃ. ἔπ' ἔγδ' ἴδεν ἀνδρα πρὶ-
 εβαλῶ, καὶ φιλήσω; μὴ, ὦ
 Χάριτον, ἤνοιτο. ἔδρ' ἔρ' οὐ-
 τῶ ἀμάνων τοῦ Διμίου.
 Λε. καὶ μὴ ἔμι ἔδρ' ἐν
 ἔτις ὄπλοις. ἔδ' οἶδα, ἠράδης
 ἄρ. Υμ. ἀκούσα μόνον, ὦ
 Λιόντιχη, ναυτιῶ, καὶ φείσω,
 καὶ τὰς σκίας μοι δοκῶ ὄ-
 ρῃ, καὶ τὰ ἔδωλα τῶν πε-
 φρονουμένων, καὶ μάστιγα, τῷ
 ἀδελφί λοχαγῷ, ἐς ἄλο τῶν λε-
 φανῶν

illas ombas videre mihi videor & simulachra occisorum,
 & præcipue miseri illius manipularij præfecti, cuius tu
 caput

fœda sceleratâq; hæc, atque
 adeò horribilia de te ipso
 narras: neque verò te am-
 plius ne aspexerit quidem a-
 liquis, cruore ac tabo ita
 gaudentem, nedum bibat
 tecum, aut concumbat. Es
 go certè igitur hinc abeo.
 LEO. Quin duplam acci-
 pe mercedem. HYM. Non
 potero cum viro cadibus
 polluto concumbere. LEO.
 Ne metus, Hymni. Nam il-
 la tum in Paphlagonia ge-
 sta sunt, nunc auitem pacem
 hic ago. HYM. At homo de
 uotus & execrabilis es, &
 cruor ex capite Barbari il-
 lius quod in lancea fixum
 portabas, in te desillabat.
 Egone igitur ut talem vi-
 rum amplectar & osculer?
 absit, ô Charites. neque ea-
 nim iste talis carnifice me-
 lior. LEON. At verò si
 me vidisses in armis, sat
 scio, amâsses. Hymni. HYM
 Audies solùm hæc, Leõtiche,
 nauseo, atque horreo, ipsâq;

φάλλω διχρημύς. τί οἶα, τὸ
 ἔργον αὐτὸ, καὶ τὸ αἶμα ἡθεα.
 σαίμην, καὶ χαμύφους τοὺς νε-
 κρέσι: κὼθανῆν γὰρ μοι δοκῶ,
 ἢ ἐλ' ἀλλυτρώνα πόποτι φο-
 νεύομενον ἄθρον. Λε. ὅπως ἀ-
 γνηνός, ὦ Υγνί, καὶ μικρόψυ-
 χος εἶ; ἐγὼ δ' ἄρα μὴ ἐθέσει.
 ὁδὸν σὺ ἀκούσασιν. Υγν. ἀπὸ
 τίρπι τοῖς διηγήμασι τούτοις,
 ἤτινας Λημνιαδάς ἢ Δαναί-
 δας εἴροισ; ἐγὼ δ' ἀκρῆχον
 παρὰ τὴν μητέρα, ἕως ἔτι
 ἡμέρα ἐστίν. ἔπου καὶ σὺ, ὦ
 Γραμμὴ, σὺ δ' ἐρῶσο χιλιάρ-
 χον αἰετα, καὶ φονεῦ, ὅπως
 σαρ ἄν ἐθέλῃς. Λε. μῆνον,
 ὦ Υγνί, μῆνον, ἀπελάυσ-
 θε. Χη. σὺ γὰρ, ὦ Λεόντιχη,
 ἀφελῶ παλαιστικῶν κατιφθό-
 βησας, ἰπισέων λόφους,
 καὶ ἀπιθάνους ἀεισείας δι-
 ξιών. ἐγὼ δ' ἐάρων ὀδύς, ὅπως
 χλωρὰ ἐγύφτο, ἔτι σε τὰ κα-
 τὰ τὸν λοχαγὸν ἰκῆνα δι-
 γρημύς, καὶ σιωέσασιν τὸ πρό-
 σωπον, καὶ κίφειξεν, ἰπῆ
 καὶ

morando. Ego verò statim videbam quo pacto expallē-
 scēbat, eum tu adhuc illa quæ circa manipularium facta es-
 sent, narrares: contrahebatq; vultum, & exhorrebat aliquant-

caput in duas partes differe-
 cuisti. Quid putas igitur si
 ipsum opus aspicerem, & ias
 cruorem manantem, & ias
 centium cadauera? Enori-
 tura certè mihi videor, ut
 quæ nunquam ne gallū qui-
 dem gallū naceum occidi vi-
 derim. LEON. Adεόνε
 autem ingenerosa Hymnī
 es, & pusillanimus? Ego ve-
 rò oblectatum iri te puta-
 bam audiendis istis. HYM.
 At huiusmodi narrationibus
 oblecta, si quas Lemniades
 inueneris, aut^a Danaides.

Ego autem hinc ad matrem
 curriculò abibo, dum adhuc
 dies est. Sequere & tu Græ-
 me. Tu verò vale, Tribunos
 rū optimè, & occisor, quot
 quot etiam volueris. LEO.
 Mane quæso, Hymni, mane.
 Abije. CHEN. Nempe
 Leontiche, puellam simpli-
 cem territasti, concuendiò
 cristas, & incredibilia quæ-
 dam præclare facta comme-

καὶ ἀκούσῃ τὴν λεφαλλὴν ἴφης. Λε. ὦ μὲν ἱρασιμώτερος αὐτῆ φανεῖται ἀπὸ τῆς σὺ με πεσοπολόηκας, ὦ Χλωίδα, τὸ μονομάχιον ἵποδαλόν. Χη. ἔν ἔδη ἦδ' οὐκ ἔτι ψάλλομαι σοι, ὄρῶντα τὴν κῆτιαν τῆς ἀλαστονείας; σὺ δὲ πολὺ φοβερὸν αὐτὸ ἐποίησας. ἔγω ἦδ', ἀπέτιμὸν τὸ κακοδαίμονος Παφλαζόνος τὴν λεφαλλὴν, τί καὶ κατέπηξας αὐτὴν ἐπὶ τῆς σαείσεως, ὡς οὐ καταρξῆς τὸ αἷμα; Λε. τὸ μὴ ἀρῶν ὡς ἀληθῆς, ὦ Χλωίδα, ἐπὶ τὰ γένημα οὐδὲ κακῶς συνήπιδασον. ἀπὸ τοῦ δ' οὐκ ἔτι πάσῃ αὐτὴν συγκαθάρσεις σουσαρ. Χη. λέγω οὐκ, ὡς ἐψάσω ἅπαντα, γυναικῶν αὐτῆ δόξῃ βυλόμην; Λε. αὐτοῦ δὲ, ὦ Χλωίδα, Χη. καὶ μὴ ἐν ἀπώρῃ ἀφίνοιτο. ἐν δὲ ἴσιν ἄτιμον, ἢ μισῆσαι ἀετις ἐν δόκῳ, ἢ καθῆσαι μετὰ Ἑμνιδῶν ἐψάσαι ὁμονο.

tum, postquam etiam disse-
cuisse te caput illius dice-
bas. LEON. At ego me illi
amabiliore eò visum iri pu-
tabam. Sed tu me perdi-
disti, Chenida, qui vltra hæc
etiam de singulari certami-
ne submonuisti. CHEN.
An non decebas me quoque
mentiiri tecum, quando causa
sam arrogantiæ istius vides
bam? Tu verò longè terri-
bilia omnia fecisti. Est
enim amputaris infelicis i-
stius Paphlagonis caput cur
idem etiam lanceæ affixisti,
ita ut eruer in te desillaret?
LEON. Vnū hoc impurum
ac detestabile re vera, Che-
nida. Nam cætera quidem
non omnino malè conficta
fuerant. Abi igitur, ac per-
suade illi ut redeat, mecum
dormiat. CHEN. Quid igitur?
dicamne quòd omnia
ista mentitus fueris, dum ge-
nerosus ipsi videri affectas?
LE. Turpe hoc, Chenida.

CH. At verò alio pacto non redibit facilè. Proinde alterum
ex his elige, ut vel odio habearis, dum præclarus bellator vi-
deri cupis: vel mentitū esse te ista confitearis, & cū Hymnide
dormias.

ὁμολογῶ. Δι. χαλεπὰ μὲν
 ἄμφω. ἀρῆμα δ' ὅμως τὴν
 γυνίδα, ἀπιθι οὐδ' ἢ λέγει, ὃ
 Χλιδά, ἰψύδα μὲν
 μὴ πάντα
 Δι.

dormias. LEON. Difficile
 sanè utrunque est, sed tamen
 Hymnidem habere malo.
 Abi itaque, ac dic illi, Che-
 nida, mentitum quidem esse
 me, non tamen omnia.

GILBERTI COGNATI
 ANNOTATIONES.

a DANAIDES.] Danaus, cum essent ei quinquaginta filii,
 & Aegypto totidè mares responsurum accepit, se à genero interfe-
 ctum iri. quapropter vi nuptias recusaret fratris, secessit Argos.
 Tandem cum ad hoc cogereur, filia mortis parvis coniuges no-
 stit omnes interfecerunt, præterquam Hypermetra, quæ Li-
 no vivo pepercit : à quo Danaus, postquam annos regnasset
 quinquaginta, interfectus est. Danaides verò dare criminis
 pœnas apud inferos dicuntur, aquis implere fracta dolia co-
 acti. De quibus Bologninus ex 4. Metamorph. Ovid.

Implebuntq; suas nequicquam Belides urnas,
 Imperio patris, quæ secuere viros.

ΔΩΡΙΩΝ ΚΑΙ
 Μυρτάλη.

DORIO ET
 Myrtale.

ΝΥΝ με ἀρκλείας, ὃ
 Μυρτάλη; νῦν, ὅτι
 πρὸς ἐγγρόμῳ δὲ
 σὶ; ἔτι δὲ σοὶ τὰ τσαῦτα ἐχόν
 μισοῦ; ἔρω μὲν ὅ; ἀνὴρ, Διόπο-
 τῆς, πάντ' ἠὲ ἐγὼ. ἐπεὶ δ' ἐγὼ
 ἢ αὐτὸ ἢ δὲ ἀκείβω; σὺ δ'
 ἢ Βιθωδὸν ἔμπορον ἔβριχας

siccus planè iam, tu verò Bithynū isum mercatorè inuenisti,
 qui

Nunc me excludis sei-
 licet Myrtale? nunc
 quando ad inopiam
 perueni propter te? At quādo
 tam multa ad te afferebā: a-
 mator, vir, dominus, denique
 nihil non erā. Posteaquā igi-
 tur ego quidem exhaustus ac
 inuenisti,

ἴρασιδ', ἀρκλείομαι ἢ ἐγὼ, ἢ
 ἢ ἔθ' ἑυρῶν ἕκαστα δακρύων,
 ἢ δὲ τ' ἑυρῶν φιλῆται, μόν' ἔ
 ἔνδρον δὲ, ἢ ἢ ἑάννου χίρῃται,
 καὶ ἑάννου φῆς ἀπ' αὐτῶ. Μυρ.
 ταῦτά με ἔκπνιγα Δωείων
 καὶ μάστιγα, ὁπόταν λέγῃς, ὡς
 ποσὰ ἔδωκας, ἢ ἑάννου χίρῃ
 ἢ ἑάννου δι' ἐμέ. νόμισα γὰρ ἔ
 παντα ἔξ' ἀρχῆς, ὁπόσα μοι ἐ-
 κόμισες. Δωρ. ἔγχε, ὦ Μυρ-
 τάλη, λογιώμισθα, ἑπιδύμα-
 τα ἐκ Σικυῶν ἔ το πρῶτον
 δύο δραχμῶν τίθ' δύο δραχ-
 μάς. Μυρ. ἀπ' ἑκοιμήθης νύ.
 κῆας δύο. Δωρ. ἢ ὁπότε ἤκον
 ἐκ Συρίας, ἀλάβασρον μύρῃ
 ἐκ Φοινίκης, δύο ἢ τ' το δραχ-
 μῶν, ἢ τ' Ποσειδῶ. Μυρ. ἔγδ
 δὲ ἑκοιμήθη τὸ μικρὸν. ἔ-
 κῆαν ἑπιδύματον, τὸ μίχρη τ' μη-
 ρῶν, ὡς ἔχουσι ἐρέτων, ἑπιδύ-
 τῶ πρῶτως ἐκλαθομενῶν αὐτὸ
 ἑάννου ἑμῖν, ὁπότε ἐκῆσαν δὲ
 ἑάννου μοι. Δωρ. ἀπ' ἐλαθῶν αὐ-
 τὸ γυνώσκεις ὁ ἑπιδύρος πρῶτον
 ἐν

qui te amet, ego quidem ex-
 cludor, & ante fores sto la-
 chrmuans: ille autē tota no-
 cte osculatur, & solus intus
 est, & quasi quoddam sacrum
 per uigilium tecum peragit,
 iamq; etiam prægnantem ex
 eo esse te ais. MYR. Ista me
 enecant, Dorio, & maximè
 quando dicis quòd multa de-
 deris mihi, & ad inopiam
 propter me redactus sis. Ra-
 tionem igitur subduc quæso
 omnium eorum quæ iam in-
 de à principio ad me attuli-
 sti. DOR. Rectè sanè, Myr-
 tale, subducamus rationem.
 Principio igitur calceos at-
 tuli tibi Sicyonios, duarum
 drachmarum precio. pone
 duas drachmas. MYR. At
 concubuiſti quoque noctes
 duas. DOR. Et quando ex
 Syria ueniebam, alabastrum
 unguenti ex Phœnicia, duas
 rum etiam drachmarum, ita
 me seruet Neptunus. MYR.

At ego tibi, cùm hinc nauigares, paruam illam tuniculam
 dedi ad femora vsque de missam, quo remigando uteris,
 quam Epiurus proreta, quando dormierat mecum, per obli-
 uionem hęc intus reliquerat. DOR. Verùm cognitam illam

ἐν Σάμῳ, μετὰ ποσσῶν γέ, ὅ
 θροί, καὶ μάχης. ἐρὸ μίνα δὲ ἐκ
 Κύπρου, καὶ Ἀπίρδας πύρι, καὶ
 πέρικας τίσθρας, ὁπότι κατε
 πλώσαυ ἐν Βοσπόρῳ, ἐκόμι-
 σοι ἑ. τί ὄβ; καὶ ἄρτος ὀκτὼ
 ναυτικῶς, ἐν γυράθω ξηρῶς,
 καὶ ἰσχάδων βίκου ἐκ Καρίας,
 καὶ ὑπερῶν ἐκ Πατάρων σαν-
 δάλια ἰπὶ χύσας, ὅ ἀλάσας, καὶ
 τυρόν ποτι μίμνηματ' ἰσι-
 γαμ ἐκ Γυθίου. Μυρ. πύρι ἰ-
 σως δραχμῶν, ὅ Δωείων,
 ταῦτα πάλυτα. Δωρ. Μυρτά-
 λη, ὅσα ναύτης ἀνδρῶν ὅ ἐκ
 Δωάμω, μισθοῦ ἰππικῶν.
 πλὴν γὰρ ἡδὴ ἴχθου ἄρχω ἑὺ
 ἀξιοῦ, καὶ σὺ ἡμῶν ἴπερο-
 ρῆς; πάλυ δὲ, ὁπότι Αφρο-
 δισία λῶ, ἔχῃ δραχμῶν ἑθνηκα
 πέντε ἑὺ ποδοῖν Αφροδίτης,
 ἑὺ ἑνικῶν, ἀργυράν; καὶ πάλυ
 πῆ μῆτρι ἄς ἑποδύματα
 δύο δραχμῶν, καὶ Δυδῆ ταῦ-
 τε ποσάκας ἄς πλὴν χῆρα,
 καὶ ἑὺ δύο, καὶ ἑὺ τίσθρας
 ὀβολῶν; ταῦτα πάλυτα σωτῆ-
 ρῆτα, ὅσα καὶ ἀνδρῶν λῶ.

Μυρ.

huic in manū aliquoties nunc duos, nunc quatuor obolos. Hæc
 omnia in unum cōputata, substantia certè viri nauitæ fuerūt.

MYR

in Samo nuper à me rursus
 abstulit Epiurus, nō sine mul-
 to (pro dy) certamine. Cea-
 pas autē ex Cypro, & sapera-
 das quinque, & percas qua-
 tuor, quando ex Bosporo na-
 uigauimus, tituli tibi quoq;
 Quid ergo? etiam panes o-
 sto nauticos in canistro, sica-
 eos, & cortinam caricis ple-
 nā ex^a Caria, & postea^b ex
 Pataris sandalia inaurata,
 ὀ ingrata. Etiam caseum a-
 liquando memini afferre me
 tibi ex Gythio. MYRT.

Quinq; fortassis drachmas
 rum, Dorio, omnia hæc.
 DOR. O Myriale, quantū
 equidem potui, homo nauta,
 & mercede operam nauibus
 locans. Nunc enim etiam la-
 teri prefectus sum dextro, &
 tu nos contemnis? Nuper au-
 tem quando Aphrodisia ce-
 lebrabatur, annon drachmā
 quoq; ante pedes Veneris pro-
 te posui aureā? & rursus ma-
 tri pro calceamentis drach-
 mas numeravi duas, et Lyde

Μυρ. τὰ λερόμυνα, καὶ οἱ ἑ-
πέρδω, ὡ Δωδαίω; Δωρ ναὶ, εἰ
ἦρ ἄχρον πνάω λομίζων ἦρ
ἄν ἦρεθρον, ἄγχι πλοτῶν ἰτῶν
χανον. τῆ μηρὶ δ' ὀδὲ λεγαλί.

Δα μίαν σκορόδον ἐκόμισα
πώπολι. ἠδ' ἴως ἂν ἔμαθον,
ἂ τινοὶ σοι παρὰ τ' βιβιωῦ τὰ
δῶρα. Μυρ. τοτὶ πρῶτον ὄρας
τὸ χιτάνιον; ἐκείν' ὄσπείαδ,
καὶ τὸν ὄρμον τ' παχύτερον.
Δωρ. ἐκῆν; ἠδ' ἄν γάρ σε
πάλα εἴχουσα. Μυρ. ἂπ' ὄν
ἠδ' ἄς, πολλὸν κελύτρε ὄλω, καὶ
σμαράγδους ἐκ ἄχτι, καὶ ἰπὸ-
βια ταυτὶ, καὶ δάπνδα. καὶ
πρῶτω δὺο μνάς, καὶ τὸ ἰνοί-
χιον ἰατὶ δακν ὑπὲρ ἡμῶν, εἰ
σάνδαλα Παταρικά, καὶ τυρὸν
Γυθιακόν, καὶ φλιβάφους. Δω.
ἀπ' ἀ ἐκείνο δ' ἄλγας, οἷον ὄντι
συγκοῦδας αὐτῶ; ἐγὼ μὲν
ἐπὶ τὰ φρητῆκουσα πάντως,
ἀναφαιλάντιας, καὶ πῶν χοιῶν
οἷ' ὄσπείαδ, ἠδ' ἴως ὄδόνυ
τας αὐτὸ ὄρας; αἰ μὲν ἦρ Χάος
εἰτ' ὄ, ὡ Διοσκῶρον, ποπῶ, καὶ
μάλιπ' ὄπόταν ἔδ' ἡ, καὶ ἔ-
βρὸς

re similis carabo. Neq; etiā dētes illius vides? Nā gratia quidē
ὄ Dioscuri, illius multa, ὃ præcipuē quoties cantat, ὃ de-

Ffff 2 licitior

MYR. Cepæ illa videlicet,
ὃ saperdæ, Dorio? D O R.
Ita cerē. Neque enim plura
aut maiora ferre potui. Non
enim remis locarem operā,
si diues forem. Ceterum ma-
tri meæ ne caput quidem v-
num allij unquam attuli. Li-
benter autem scirem, quæ nā
tibi à Bithyno isto dona da-
rentur. MYR. Principiō tu
nicam hanc vides? eam ille
emit, ὃ monile hoc crassius.

D O R. Illene? Annōn ego
te iam olim habere noram?

MYR. At quod tu noras,
multo tenuius erat, neq; vllōs
smaragdōs habebat. Dein-
de ὃ inarueis has, ὃ tape-
tem. Nuper autem etiā duas
minas. Et pensionem domus
quoq; pro nobis exoluit, non
sandalia Patarica, ὃ caseū
Gythiacum, ὃ id genus nu-
gas. D O R. At illud non di-
cis, cū quali ipso cōcumbas,
q; annos omnino supra quina-
quaginta natus uxorem du-
xit, caluus videlicet, ὃ colo-

θρὸς εἴν' ἔλεγε, ὅν' ὁ ἀντολὸν.
 εἶσον, φασίγ, ἀπ' ἀννοο ἀντ',
 ἀξία γέσσα, καὶ γυνοῖο ὑμῖν
 παυδῖον ὁμοιογ' ὡ πατεί. ἔ
 γὰρ δὲ καὶ αὐτὸς ἐν ῥήσῳ Διὸς
 εἶδα, ἢ Κυμβαλίον τινα τῶν
 κατ' ἐμῆ, ἢ πλὴν γέτονα ὑμῶν
 πλὴν ἀπλητεῖδα, ἢ πάντως τι
 νοῦ. Δάπιδας δὲ καὶ ὄρμους, καὶ
 διμυδα μισθώματα ὁ πάντων
 ἔχομεν. ΜΥΡ. ὦ μακαρία ἐκεῖ
 νη, ἢ τίς ἴσασκεν οἶ, ὦ Δωείων.
 ἔξα. ἀρῶμνα γὰρ αὐτῶν οἶσες
 ἐκ Κύπρου, καὶ τυρὸν, ὅταν ἐκ
 Γυθῖος καταπείσῃς.

licatior paulò esse cupit, as-
 nus ad lyram, ut dici solet.
 Sed tu fruiere eo, digna viq;
 existens, ac puer vobis naz
 scaur patri similis. Ego ves
 rò etiam ipse inueniam Del-
 phidem, aut Cymbalium a-
 liquam, meae conditionis, aut
 etiam vicinam vestram hanc
 tibi cinam, aut omnino ullam
 aliquam. Tapetas autem, ὅ
 monilia, ὅ ἀuarῶν minarum
 mercedem non omnes habes
 mus. MYR. Beatam igitur
 illam, quae te amorem ha-
 bebit, Dorio. Cepas siquidem illi feras ex Cypro, ὅ casum
 scilicet quando ex Gythio nauigabis.

GILBERTI COGNATI
ANNOTATIONES.

a **CARIA.**] Asiae minoris regio inter Lyciam & Ioniam.
 Dicta est autem Caria à Chara rege, qui primus, ut fertur, a-
 nimum Auguria inuenit. Populi Cariae meminit Virgil. 8. Aen.

Hic Lelegas Carasq; lagittiferosq; Gelones.

b **Ex Pataris.]** Vrbs Lyciae, vbi sex hyemalibus mensibus
 Apollo responsa dabat. Dicta à Pataro Apollinis filio ex Lycia
 Xanthi filia: vel ab alio Pataro Lapeonis filio. Hinc Pataraus
 adiectiuum. 1. Ouid. 1. Metam.

— mihi Delphica tellus,
 Et Claros & Tenedos, Patarae regia seruit.

ΚΟΧΛΙΣ ΚΑΙ
Παρθένις.

COCHLIS ET
Parthenis.

ΤΙ διακρύβεις, ὦ Παρθένις
ἢ πόθεν καταγότας
τῆς αἰλῆς φέρεις. Παρ.

ὁ στρατιώτης ὁ Αἰτωλὸς, ὁ μέγας,
ὁ Κροκάλης ἐρῶν, ἐρῶ-
πιὸς με, αἰλήσα ἔνυδρων πα-
ρὰ τῆ Κροκάλῃ, ἐπὶ τῆ ἀντιρα-
εῖ αὐτῆ Γόργος μιμιθωμεθίω,
ὣς τὸς τῆ αἰλῆς με σωίτεψι,
καὶ τὴν πρᾶπιξαν μεταξὺ δια-
πνέων ἀνέτριψι, καὶ τῆ ἱερα-
τῆρα ἐξέχρησιν πασπάσας. καὶ
τὸν μὲν ἀχροϊκορὸν ἐκείνον τὸν
Γόργον, ἀπὸ τοῦ συμποσίου κα-
σπάσας τῶν τριχῶν, ἔπεισον
πρὸς αὐτὸν αὐτὸς τῆ ὁ στρα-
τιώτης, Δανόμαχ (οἰμοῦ)
καλεῖται, καὶ ὁ συστρατιώτης
αὐτῆ. ὡς ἐκ οἰδῶν, ἐβίβασται
ὁ ἄνθρωπος, ὁ Κοχλί. αἰμῶ-
τε φῆ ἐρῶν πολὺ ἀπὸ τῶν ῥι-
νῶν, καὶ τὸ πρόσωπον ὄλον
ἐξέδηκεν αὐτῆ, καὶ περὶ δόνου
ἔειπεν. Κοχ. ἐμῶν ὁ ἄνθρωπος,
ἢ μὲθυσίς τῆς ἡσυχασίας, τὸ
πρᾶγμα; Παρ. ἡσυχασίας τις,
ὁ Κοχλί, καὶ ἔρωσ ἐκ τῆς, ἢ
Κροκά-

Zelotypia quædam, Cochli,

Quid ploras, Parthe-
ni? aut unde fractas
hæcæ tibias afferes?

PAR. Miles Aetolus iste ma-
gnus, qui Crocalen amat, a-
lapis cecidit me, cū depre-
hendisset canētem apud Cro-
calen, à rivale suo Gorgo cō-
ductam: idemq; tibias hæcæ
fregit mihi, ac mensam inter
ecanandū evertit, crateremq;
effudit quoq; irrumpens: ip-
sum autem agrestem illum
Gorgū ex symposio capillis
abstractum verberârunt cir-
cumstantes, ipse miles (Di-
nomacho, opinor, nomen illi
est) & commilitonum ipsius
alter quidam. Quare equi-
dem nescio an superuiēturus
etiā homo sit. Nam illi pa-
rius & cruor multus è
naribus manabat, & tota fa-
cies eius intumuerat, ac liui-
da erat COCH. Quid? in sa-
ni me homo, an hæc tenui-
lentia quædam fuit, & ex
ebrietate in solentia? PAR.

fuit, amorque adeo enormis.

Ffff 3 Crocale

Κροκάλη ἢ, οἶμαι, δύο ἴσαν.
 τα αὐτίσα ὧ, ἀ βόνηται μόνος
 ἔχαρ αὐτῷ, ἵπαι μὴ ἰδίδῃς ὁ
 Δανόμαχ. ὧ. ἐκάνον μὲν ἀπι-
 κλασθρ ἡκουῖα, πῶσα ῥέξα-
 σολ γι αὐτῷ τὰ θύρας, ὡς ἐ-
 ληγέ, τὸν Γόργον δὲ Οἰνόσια,
 ἴνα γιωρζὸν ἀπορορ, ἔα πον-
 ἴδῃ ἱρῶντα, καὶ χηυσθρ ἀνθρω-
 πορ πῶσαι μὲν, ἔπιτε μὲν αὐ-
 τῷ, ἕξ μὴ παρίλασθρ αὐνάσθρ.
 σαμ παρ αὐτοῖς. ἡδὴ δὲ πῶ-
 χωρδῶ. ὧ. ἔσπετο, ἔξ δὲ ἡ ἴπαι-
 πρικόρ τι τῷ Λυθίωρ, ὁ γιωρ-
 ζὸς δὲ ἡδὴ ἀνισαῶ ὄρ χηυσθρ.
 ὧ. ἡ Κροκάλη ἢ ἱκρότα, καὶ
 πῶντα ἑξ ἰδίδια. ἔμ τοσάτω δὲ
 λιτύπ. ὧ. ἡ κρότα, καὶ βόη, καὶ ἡ
 αὐτῷ. ὧ. ἡ ἀρῶσα ὧ. καὶ μὲν τὰ μι-
 κρόρ ἱπασίπασθρ ὄσορ ὄκτα
 νηανίσκοι μάλα ἑαρῆροῖ, καὶ
 ὁ Μιγαρέυς ἔρ αὐτῶς. ὠθὺς
 ἔρ ἀνετίπραπτο πῶντα, καὶ ὁ
 Γόργ. ὧ. ὡσπερ ἔφω, ἱπασίω,
 ἡ ἱπασάτω, χαμῶα ἑλίμρ. ὧ.

ἡ Κρο

Crocale autem duo, opinor,
 talenta poposcerat ab eo, se-
 se solam habere vellet. Et
 igitur postquam Dinomas-
 chus non dabat, ipsum qui
 dem venientem exclusit, illis
 fallitiam ianua, quemad-
 modum ferebatur: Gorgum
 autē, Oenoënsē quendam
 agricolam prædiuitem, iam
 diu ipsam amantem, homi-
 nem videlicet facilem, ac
 probum, intronitens, pota-
 bat cum eo: me quoque as-
 sumpta, ut iibia canerem ap-
 pud ipsos. Caterū cū iam
 procederet conuiuium, ego
 quidem personare cæpi car-
 men quoddam^a Lydij gene-
 ris ac tom: rusticus autem il-
 le surgebat iam ut saltaret,
 ὧ Crocale autem etiam ma-
 nibus applaudebat, omniā
 que adeo iucunda ac suaui-
 erant. Interea verò strepitus
 exaudiūtur, ὧ clamor quidā,
 ianuāque domus exterior est

fringitur. Nec multò post irruerunt adolescentes quasi octo,
 admodū robusti ac validi, ὧ Megarensis ille vnā inter ipsos.
 Illicō igitur eueriebantur omnia: ὧ Gorgus, quem admodū dā
 χι, verberabatur, humiliq; iacens etiā pedibus proculcēbatur.

Crocale

ἢ Κροκάλη δὲ ἂν οἶδ' ὅπως ἐ-
 φθῆ ἄκρυψα παρὰ τὴν
 γέτονα Θεσπιάδα ἰμὶ δὲ ῥα-
 πίας, ὁ Δανόμαχος, ἐκφθά-
 ρες, φησὶ ἀνταγώτας μοι τὸς
 κώδης περὶ ψας, καὶ νῦν ἀπ-
 ῥέχω φράσας ταῦτα ὡς δὲ
 κπότῃ. ἀπέρχῃαι δὲ ἢ ὁ γεωρ-
 γός, ὁ ψόμβός τις, ἢ τις τῶν
 ἀπλῶν, οἱ παραδάσσοι τοῖς
 πρυτανῦσι τὴ Μεγαρία. Κοχ-
 ταῦτ' ἔσθ' ἀπρῶτον τὴ στρα-
 τιατικῶν τέτων ἱερῶτων, πλε-
 γὰς ἢ δίκας, τὰ δὲ ἅμα, ἕξ-
 μόνον ἂν ἢ χιλίαρχοι λέγου-
 ταν. ἢ τι δένου δέη, πρὶ μα-
 νορ, φασὶ, τὴν σούταξιν, ἕς'
 ἂν ἀπρῶτον τὴ μισθοφορᾶς, ἢ
 ποιῶσω πάντα. ἐπιτεθῆν δὲ
 ἔρ, ἀλαζόντων ὄντων ἕγω γ' ἔρ
 εἰ ποῖω, μὴ περικμήνη αὐτὸς
 τὸ παράπαν ἀγίως τις ἰμοὶ
 γῆνοῖο, ἢ νεύτης ἢ γεωργός ἐς
 σότιμ, ἢ λοκαδοῦν ἀδῶς
 μικρὰ καὶ ἡμιζῶν ποικα. οἱ
 δὲ τὸς λόφους ἐπισείοντες οὐ
 τοι, καὶ μάχας διηχόμενοι,
 ψόφοι, ὃ Παρθενί.

adulari sciat parum, & offerat multum. Cristas autem con-
 cuitientes isti, praelia commemorantes, nihil aliud, Parthes
 ni, quam inanes crepitus.

Crocale autē nescio quo pa-
 cto clam subduxerat sese, &
 ad vicinam Thespiadem ef-
 fugerat. Mihi verò Dimoma-
 chus inflictiis alapis, Dispe-
 reas, inquit: & simul tibias cō-
 fractas abiecit. Et nunc cur-
 rens abeo, ut hæc dicam hec
 ro meo. Abiit autem & agri-
 cola, circūspecturus amicos
 quospiam in urbe, qui Megar-
 versum illum magistratibus
 tradant. COC Hoc nimirū
 est frui militaribus istis amo-
 ribus, plagas & actiones sus-
 tinere: cætera verò, Duces
 esse se & Tribunos iactitant:
 & si quid dandum sit: Expe-
 cta, aiunt, dum tributum con-
 feratur, dumq; ipse stipendiū
 accipiam, atque omnia tibi
 conficiam. Pereant itaq; ar-
 rogātes isti iactatores. Nam
 ego certè rectè facio, quæ i-
 pso penitus nō admitto. Pi-
 scator mihi quispiam obue-
 niat, aut nauita, aut agricola,
 æqualis conditionis, quū

GILBERTI COGNATI
ANNOTATIONES.

a LYDII generis.] Inter sonos & modos musices, Lydus in primis est. Lydia enim gens eam harmoniam maximè usurpauit, quæ ex sexta diapasone specie nascitur. Nostra ætas penè omnem Lydij canuum in Ionicum mutat. ita cognita sunt natura horum modorum systemata. Huic furorem tribuit idem Lucianus in Harmonide, de quatuor modis & Harmoniæ proprietate agens.

NOTHI DIALOGI.

ΦΙΛΟΠΑΤΡΙΣ, Η. PHILOPATRIS,
Διδασκὸς ἄλλοις seu qui docetur,

Iacobo Micyllo interprete.

ARGUMENTVM.

Lycianus sit Dialogus hic, an alterius cuiuspiam, dubitari potest. Nam quod ad argumentum attinet, non abhorret ab illius ingenio & dicacitate. pariter enim & gentilium deos, & Christianorum religionem, vt sæpè aliàs incesse videtur. Phrasis autem & tota aded compositio, cæteris illis scriptis haudquaquam similis est. Nam quorsum pertinet excursus iste, reliquo propè toto corpore longior? aut quid aded grande & affectuosum sequitur, quod tragico st exordio respondeat? Sed de his doctiores iudicent. Cæterum cuiuscunque scriptum hoc fuit, videtur is Traiano Cæsari ob victoriam in Oriente partam potissimum gratulari voluisse, contra eos qui per id tempus siue ipsi vrbi, siue alteri alicui loco (nam patriam solùm vocat) pericula & clades prefragabant: quos ipse à principio sophistas appellat: ad finem tamè ita describit. vt propemodum Christianos intelligere videatur. Eò em̄ pertinet quod in fine de Persico supercilio, de Sufis, de tota Arabum regione meminuit. Omnia em̄ illa à Traiano deuicta, in pop. Rom. pot. estatem illis tum temporibus redière, vt apud Dionem